

စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်

ကံကိုဆွဲ၍
မှန်းသိခြယ်

မင်ရည်ကျဲ၏ မကျဲ၏

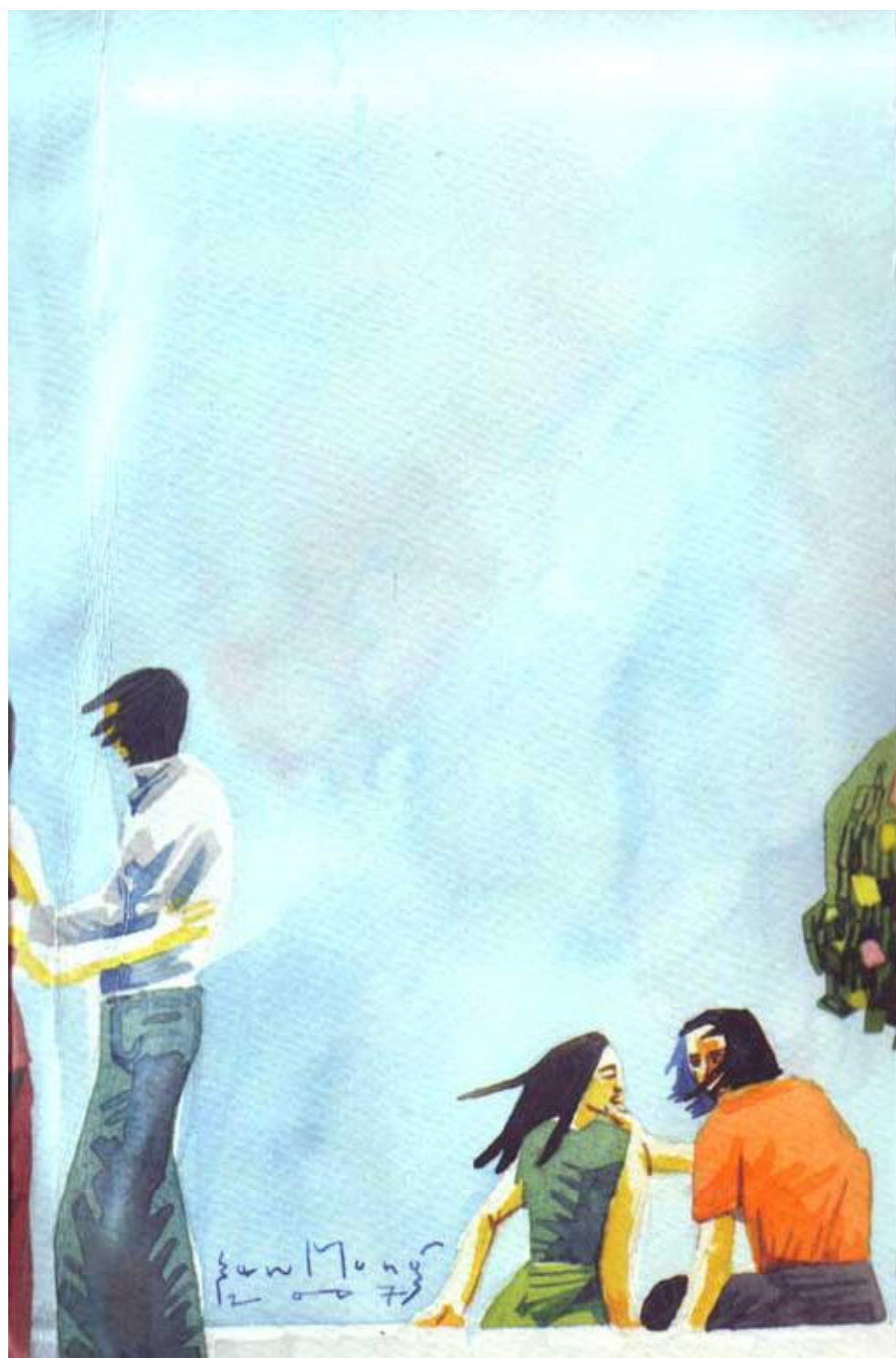
မိမိကလေးမိမိကလေး

နိုင်နိုင်းနိုင်းနိုင်း

ကံကံဆွေ
မွန်သိင်္ဃယ်

မင်ရည်ကဲ့၏ မကဲ့၏

မောင်မျိုးစိစဉ်သည်

ကြောင်နစ်ကောင်
စာအုပ်တိုက်

အမှတ် ၁၃၂ (မြေညီ) ဥက္ကလမ်း ရန်ကုန်၊
ဖုန်း ၀၁-၂၅၃၇၂၁၊ ၀၁-၃၈၄၆၁၅

စိုင်းစိုင်းသင်းလှိုင်

ကံကိုခွဲ၍မှန်းသိခြယ်
ပင်လေတု၍ပတု၍

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ✱ ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ✱ နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ✱ နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအားဆန့်ကျင်ကြ။
- ✱ ပြည်တွင်းပြည်ပအဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- ✱ နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး။
- ✱ အမျိုးသား ပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး။
- ✱ ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ✱ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- ✱ စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ✱ ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ✱ ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ✱ နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- ✱ တစ်မျိုးသားလုံး စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး
- ✱ အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများမပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
- ✱ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- ✱ တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၅၀၀၄၇၄၀၃၀၈

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၅၀၀၇၆၇၀၆၀၈

ထုတ်ဝေသူ

ဦးမောင်မျိုး

ကြောင်နှစ်ကောင်စာပေ

ပုံနှိပ်သူ

ဦးမောင်မျိုး

ကြောင်နှစ်ကောင်ပုံနှိပ်တိုက်

ထုတ်ဝေခြင်း

ပထမအကြိမ် ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ

အုပ်ရေ-၁၀၀၀၊ တန်ဖိုး-၁၀၀ ကျပ်

မောင်မျိုး

(ကြောင်နှစ်ကောင်စာပေ)

စီစဉ်သည်

www.linhtet.com

၊ နိဒါန်း ၊

မီးပွိုင့်တွေ . . . မီးပွိုင့်တွေ . . . .

စိမ်းသည် ။ ဝါသည် ။ နီသည် ။

လမ်းပေါ်မှာ ကားတွေပြတ်သိပ်ကြပ်ညပ်နေသည် ထိုယဉ်ကျေးပိတ်ဆို့
မှုအားလုံးကို လစ်လျူရှု၍ ကားတစ်စီးကတော့ အတင်းကွေ့ပတ် ကျော်ဖြတ်
မောင်းနှင်လျက်။ ကား၏ ခေါင်မိုးထက်ပေါ်တွင် အနီရောင်အချက်ပြ မီးတန်းကြီး
က မှိတ်တုတ်လင်းနေသည်။ ဒဏ်ရာရ လူနာတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ဥဩသံက
ညည်းတွားလေသည်။

“တိုးတူ . . . တိုးတူ . . . တိုး . . . . တူ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ဆေးရုံကား ။ ဟုတ်ကဲ့ ။ အဖြူရောင်ဆေးရုံကားတစ်စီး ကမ္ဘာအေး ဘုရားလမ်းမကြီး ပေါ်ရေကြီးသုတ်ပြာ ပြေးလွှားလို့နေသည်။ ဦးတည်ရာမှာ လှိုင်သာယာသို့။ အကယ်၍ ဘုရင့်နောင်မီးပွိုင့်နှင့် ဘုရင့်နောင်တံတားပေါ်မှာသာ ကားတွေလှုပ်မရအောင် ပိတ်မနေဘူးဆိုလျှင် (၁၀)မိနစ်ခန့်အတွင်း ဆေးရုံသို့ ရောက်နိုင်ပါသည်။

***

ဆေးရုံကားပေါ်မှ အရေးပေါ်ဌာနသို့ တွန်းထုတ်သွားသော လူနာတင် တွန်းလှည်းနောက်သို့ လူငယ်လေးသုံးဦး ဒရောသောပါးပြေးလိုက်သွားသည်။

ဆေးရုံဝန်ထမ်းအချို့ တဒင်္ဂတော့ အ လုပ်ရှုပ်သွားကြလေသည်။ တာဝန်ကျ ဆရာဝန်သည် အရေးပေါ်လူနာ အခန်း သို့ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်သွားသည်။

စူဇူကီးဝယ်ဝန်ကားလေးဖြင့် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးနှင့် အမျိုးသမီး ငယ်တစ်ဦးထပ်ရောက်လာသည်။ ကား ဖြင့်လာသည်နှင့်မတူ ။ ပြေးလာကြ သည်နှင့်တူ၏။ မောဟိုက်နေကြပါ သည်။

***

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

အချိန်အနည်းငယ် ကြာသွားပြီ။ လူနာအား အထူးကြပ်မတ်ကုသ ဆောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ထားလိုက်ကြသည်။ သူနှင့် သူ၏အသိစိတ်တို့ ဝေးကွာ နေကြတုန်းပဲဖြစ်ပါသည်။ မျက်နှာတစ်ဝိုက်တွင် မည်သည့် အသက်ရှူကိရိယာမှ တပ်ဆင်မထားသော်လည်း သွေးပိုလင်းတစ်လုံးနှင့် ဆေးပိုလင်းကြီး တစ်လုံးတို့မှာ သူ၏လက်ဖျံနှင့် တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်လျက် . . .

သူသတိရလာပြီလား ။ ဝိုးတဝါးဖြစ်နေသည် ။ အသံဗလံတွေကြား သည်ဟုထင်သည်။ အသံကို မြင်အောင်ကြည့်သည်။ ဟင့်အင်း ။ အသံအားလုံး အမှောင်ထဲမှာ ... ..။

နောက်ထပ် လူတွေထပ်ရောက်လာကြသည်။ စိုးရိမ်သောကဖြင့် ပူပန်နေကြသည်။ လူတွေပြန်သွားကြပြန်သည်။ လူနာကုတင်ဘေးရှိ ကုတင်ငယ် လေးတွင် မိန်းကလေး(၃)ဦးထိုင်နေသည်။ တိတ်ဆိတ်စွာ . . . . . ။ ထိုင်နေသည် ။ ယောက်ျားလေး(၂)ဦး နံရံကိုမှီ၍ ရပ်နေသည်။ စကားတိ တိုးပြောနေသည်။ အမျိုးသမီးကြီးမှာ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်လမ်းလျှောက်နေသည်။ ကော်ဖီကို စတီးလ်ခွက်တစ်ခွက်တွင်ထည့်၍ လက်ကကိုင်ထားသည်။

***

သူ အနည်းငယ်မျှ . . . လူးလွန့်သည်။
သူ .... ငြိမ်သက်သည်။

***

သူ့အား ညအိပ်ဝတ်စုံဝတ်ပေးထားကြသည်။ ဤသို့ဆိုလျှင် သူ၏ကျော ပြင်ပေါ်၌ ရေးထိုးထားသော တစ်ခုချင်းစီဖြစ်သည့် tattoo (ဆေးမင်

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ကြောင်)များကို သူတို့တွေ့သွားကြပေလိမ့်မည်။

“သတိမရသေးဘူးလားဟင်...”

တစ်ယောက်၏ အမေးကို တစ်ယောက်က ခေါင်းခါပြသည်။

“သူ သတိတော့ရလာမှာပါနော် ... ”

မည်သူ့ထံကမှ အဖြေမရ။

***

အလင်းရောင်ရဖို့ မျက်ခွံများအား တွန်းဖွင့်ခြင်းငှာ သူမစွမ်းသာပါ။
ထို့ကြောင့် မျက်ခွံအပြင်ဘက်က လက်ရှိလောကကို သူ မထိတွေ့နိုင်ချေ။
ထိုအခိုက်မှာ မျက်ခွံ၏ အတွင်းဘက်ရှိ မှတ်ဉာဏ်သိုလှောင်ရာဌာနမှ သိမ်းဆည်း
ထားသော အတိတ်စာအုပ်တစ်အုပ်ဆီ သူ့ရဲ့စိတ်များက မျောပါနေပြီ ။
အတိတ်စာအုပ်။ လူတို့၏ ဦးနှောက်၊ နှလုံးသားနှင့် သည်းခြေများထဲတွင် ဤ
ကဲ့သို့ အတိတ်ကို မှတ်သားသော File ပေါင်း အလွန်များပြားစွာ ရှိပါလိမ့်မည်။
သူ့စိတ်ဝိညာဉ်သည် အတိတ်စာရွက်တို့ကို တစ်ရွက်ချင်းလှန်လေသည်။

***

ဘဝဟာ စာသင်ခန်းတစ်ခုဆိုပါစို့

အချစ်ဆိုတာ ဖတ်စာအုပ်တစ်အုပ် ဖြစ်လိမ့်မယ်။

ဖတ်စာအုပ်ကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ

အကွေ့ရာတွေ ခုန်ပေါက်ကစားတယ် .....

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ကံကိုခွဲ၍မှန်းသိခြယ် ပင်လျက်ပျက်ပျက်

၉

.A.

ကလေးတစ်ယောက်သည် ဤနေရာကို
တစ်ခုသော ကစားကွင်းလို့ခေါ်ပါသည်

(ပြင်ဆင်)

***

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ကျွန်တော် ဒီနေ့ ဖျားတယ်။ အဖျားဒီဂရီ ၁၀၂ တဲ့။ တုန်တုန်ချမ်းပြီး
တော့ အဖျားတက်တာ။ ညီမလေးက Alexan နဲ့ Gelmeg တွဲတိုက်ပြီး
ကျောင်းကိုသွားတယ်။ တစ်အိမ်လုံးမှာ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းရယ်။
ဒီအချိန်မှာ အိပ်ပျော်သွားတဲ့ ကျွန်တော်ဟာ အိပ်မက် မက်ပါတယ် . . . .

***

Snow White လို့ ယူဆရတဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်
ကို တောကြီးမျက်မည်းထဲမှာ ကျွန်တော်တွေ့သတဲ့။ လူပုလေးတွေ မမြဲရံထားပါဘူး။
ဖိနပ်မပါတဲ့ ခြေဗလာနဲ့မြက်ခင်းပြင်ပေါ် ပြေးဆော့နေတယ်။ ရိုးရိုးမြက်ခင်းမဟုတ်
ဘူး။ သစ်ရွက်ခြောက်တွေကြွပ်နေတဲ့မြက်ခင်း။ ကျွန်တော်က မြေနီလမ်းပေါ်
လျှောက်သတဲ့။ ရိုးရိုးလမ်းမဟုတ်ဘူး။ စိန်ပန်းပြာတွေ ကြွေတဲ့လမ်း။

နောက်တော့ ကျွန်တော်နဲ့ မိန်းကလေးမျက်နှာချင်းဆိုင် ဖြစ်သွားတယ်။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

(အိပ်မက်ဆိုတာ ရုပ်ရှင်ပြကွက်လိုပဲနော်။ မပြချင်တဲ့ အခန်းဆိုရင် ကျော်ပစ်တယ်။
အံ့ရော) ပြီးကျတော့ ကျွန်တော့်ကို မိန်းကလေးကနမ်းသတဲ့။ (အံ့ရော) ။

. . . . .
. . . . . (အံ့ရော) ။

နောက်တော့ ကျွန်တော်နဲ့ မိန်းကလေး ယှဉ်တွဲထိုင်နေရာ တောင်စောင်း

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

လေးပေါ်မှာ(ဘယ်လိုက ဘယ်လို တောင်စောင်းပေါ် ရောက်သွားပြန်သလဲမသိပါ)
မိုးတွေရွာပါတယ်။ မိုးတကယ်ရွာတယ်။ သို့ပေမယ့် ရွာတဲ့မိုးက မိုးပူတွေ။
မိုးတွေစိုရင်းက ကျွန်တော်အိုက်လာတယ်။ ချွေးတွေတောင်ပျံလာသလိုပဲ။ ဗွန်းကြပ်
လာတယ်။ မိန်းကလေးက ကျွန်တော့်ကိုသိုင်းဖက်လိုက်တယ်။ ဟင့်အင်း။ ကျွန်
တော်ပူအိုက်လွန်းလို့ပါ။ လွတ်ပါ။ မရဘူး...မိန်းကလေးက မိန်းကလေးမဟုတ်
တော့ဘူး။ ဝါတွေ ဂွမ်းတွေ အစိုင်အခဲတွေ ဖြစ်လာတယ်။ ကျွန်တော့်ကိုယ်ကို
ထွေးလုံးရစ်ပတ်တယ်။ အရမ်းပူတယ်ဗျာ။ မိုးရေပူတွေ။ ချွေးတွေနဲ့ ဝါဂွမ်းတွေထဲ
မှာ ကျွန်တော်သေရောမယ်။ ဂွမ်းဝါတွေကြားမှာ မျက်လုံးတစ်စုံနဲ့ အကြည့်ချင်း
ဆုံတယ်။ အဲဒီမျက်လုံးဟာ နူးညံ့ရာက ကြမ်းရှလာတယ်။ ကျွန်တော့်ကို မကြည့်ပါ
နဲ့။ ကျွန်တော်အော်ပစ်တယ်။

ကိုယ်ပေါ်ကို ပိကျနေတဲ့ အရာအားလုံးကို ရှိရှိသမျှ ခွန်အားနဲ့
ကန်ကျောက်တွန်းထိုးလိုက်နိုင်ချိန်မှာ ကျွန်တော်လန့်နိုးပါတယ်။

အား .... တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ချွေးတွေချည်းပဲ ...

...ဝတ်ထားတဲ့ T-Shirt နဲ့ ဘောင်းဘီကို Pajama တစ်စုံနဲ့လဲ
လိုက်တယ်။ ရေလည်းငတ်တယ်။ ရေကိုဗူးလိုက်မော့ချလိုက်တော့ လည်ချောင်းက
မခံနိုင်လောက်အောင်နာတယ်။

အား . . . .

သာမိုမီတာမှာ အပူချိန် ၁၀၀ လောက်ပဲရှိတော့တယ်။ လူကတော့
နုံးချိနေတုန်းပဲ။ TV ကိုဖွင့်ကြည့်တော့ သရဲကားတစ်ကားပြနေတယ်။

“ဟာကွာ . . .”

ကျွန်တော် သရဲကားကြည့်လေ့မရှိဘူး။ သာမန်အားဖြင့်တော့

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ကျွန်တော်မကြောက်တတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် တချို့သောညတွေမှာဆို အိပ်ပျော်လှပျော်ခင်ကလေးမှာ ခြောက်ခြားပြီးတော့ လန့်နိုးတတ်တယ်။ အသိစိတ်ပြန်ရတဲ့အချိန်မှလန့်တာ ပြေသွားတယ်။ ဒါဟာ အားငယ်တတ်တဲ့စိတ်တစ်မျိုးလို့ ကြားဖူးပေမယ့် ကျွန်တော်ကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အားငယ်တတ်သူလို့ မထင်မိပါဘူး။ အဖေ့အမေ မရှိတော့ခြင်းဟာလည်း အားငယ်စရာတစ်ခုလို့ ဘယ်တော့မှ ကျွန်တော်မသတ်မှတ်ဘူး။ တစ်ခုကလေးပါပဲ။ အစောနတုန်းပြောတဲ့ ညအိပ်လို့မနှစ်ခြိုက်ခင်စပ်ကြား လန့်နိုးတတ်တာလေးတစ်ခုပဲ။

ဒီလိုနဲ့ ငေါင်စင်းစင်းကြီး ပျင်းနေတော့လည်း computer ရှေ့ထိုင်မိတာပေါ့။ Online ပေါ်မှာ ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးရဲ့ အတင်းအဖျင်းတွေ ရှာဖတ်ရတာ အပျင်းဖြေနည်း တစ်ခုပါပဲ။ ဒါမှမဟုတ် Chat room တစ်ခုခုမှာ အရည်မရ အဖတ်မရ လျှောက်ရွှီးရင်း အချိန်ဖြုန်းနေလည်းရတယ်။

ဪ...ပြီးတော့ ကျွန်တော်က friendster သုံးတယ်လေ။ ကိုယ့်အကြောင်းကိုယ် မဟုတ်ကဟုတ်ကလျှောက်ရေးပြီး သူများတွေရဲ့ ဟုတ်မှန်း မဟုတ်မှန်းမသိတဲ့ အကြောင်းတွေဖတ်ရတာ မိုက်တယ်။ ဟုတ်တယ်ဟုတ်? ။

Message တွေဖတ်လို့ပြီးတော့ friend request ကို ဖွင့်လိုက်တယ်။ ကျွန်တော်က မသိတဲ့သူတွေကို လက်ခံလေ့မရှိပါဘူး။ အခုတော့ friend request အသစ်တစ်ခုကို profile ဖွင့်မကြည့်ဘဲ ချက်ချင်း Accept လုပ်လိုက်မိပါတယ်။ ဘာလို့လဲသိလား။ ဒီတစ်ယောက်ရဲ့ ID က Snow White 89 တဲ့။

Snow White 89

19, Female

Single

Location : Yangon

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

Hometown: Yangon

Skool : TTC, Ygn Uni, YCC

***

***

***

ကျွန်တော်နည်းနည်းပြန်ချမ်းလာပြီ။ ဒါပေမယ့် ပေပြီးဆက်ထိုင်နေမိ
တယ် သူ့အကြောင်းတွေဖတ်ရတာ သိပ်စိတ်ဝင်စားစရာ မကောင်းပေမယ့် ကျွန်တော်
စိတ်ဝင်စားနေတဲ့အချက်က ကျွန်တော့်ကို ဘယ်လိုသိသလဲဆိုတာပါ။ YCC မှာ
ကျွန်တော်လည်းတက်ဖူးပေမယ့် ကျွန်တော်က သူ့ထက်ငါးနှစ်လောက်ကြီးတာဆို
တော့ အဲဒီမှာ ဆုံဖူးတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ သိဘူးဗျာ။

ကျွန်တော် သူ့ရဲ့ email ကို Gtalk မှာ Add လိုက်တယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ညီမလေး ပြန်ရောက်လာပါတယ်။

“ ကိုကို ”

“ ဟမ် ... ”

“ မအိပ်ဘူးလား ၊ ဘာလို့ထွက်ထိုင်နေတာလဲ ”

“ ဟာ .. မအိပ်နိုင်တော့ဘူး ... ပျင်းတယ် ... ”

“ မပျင်းနဲ့ ... တော်ကြာနေ ဂရုမစိုက်ဘူးဆိုပြီးတော့ အန်တီဒေါက်
တာက ဖူးဖူးကိုပဲဆူမှာ .... သွား အိပ်ရာထဲသွားနေ ... ”

“ အဲဒါဆို ငါ့ကို ကော်ဖီတစ်ခွက်ဖျော်ပေး ... ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ ကော်ဖီမသောက်ရဘူး ၊ ပြီးရင် ကိုကိုက မအိပ်တော့ဘူး ၊
မိုင်လိုပဲသောက်....”

“ အေးပြီးရောဟာ . . . ”

“ ပြီးရောဆိုရင်လည်း အိပ်ရာထဲသွားတော့ ၊ ဪ... ကိုကို
Computer မပိတ်ခဲ့နဲ့နော် ဖူးဖူးဆက်သုံးမလို့၊ ဒီအချိန်ဆိုရင် connection
က ကြပ်လွန်းလို့ ”

အေးအေးဆေးဆေး အိပ်ရာထဲ ပြန်ဝင်ခွေနေလိုက်တယ်၊ ခဏနေတော့
ခုတင်ဘေးက စားပွဲပေါ်ကို မိုင်လို ပူပူတစ်ခွက်ရောက်လာပါတယ်၊ ခဏနေတော့

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

အပြင်ခန်းကနေ ညီမလေးက လှမ်းအော်တယ် ..

“ ကိုကို . . မိုင်လိုသောက်ပြီး ဆေးထပ်သောက်ဦး ... ”

ခဏနေတော့ ကျွန်တော်ပြန်ပြီး အိပ်ပျော်သွားခဲ့တယ်။ ဒီတစ်ခါတော့
လုံးဝ အိပ်မက်မမက်ဘူး .. (အံ့ရော)။

***

ကံကိုခွဲ၍မှန်းသိခြယ် ပင်လျက်ပျက်ပျက်

၁၇

.B.

ဒုတိယအမှားက

လူသားမိန်းမကို ဖန်ဆင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်တယ်

(ပရက်အရပ်နီရူး)

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ကန်တော်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်ပန်းခြံ ရှေ့လောက်ရောက်တာနဲ့ ကားက ဆက်မောင်းလို့မရတော့ဘူး...ဘီးလိမ့်တယ်ဆိုရုံလေးပဲ ရွှေ့တော့တယ်။ ရန်ကုန် က ရှိသမျှကားတွေ ဒီနားကိုရောက်နေပြီလား မသိဘူး။ ကားတွေရယ်၊ လမ်းဆင်း လျှောက်နေတဲ့လူတွေရယ် ပြတ်သိပ်ကြပ်နေလေရဲ့။ ဟုတ်ကဲ့ ။ ဒီနေ့ Hotel Nikko မှာ ဒိတ်ဒိတ်ကြဲအဆိုကျော်တွေပါဝင်တဲ့ မိုးရာသီပျော်ပွဲခွင်ပွဲဆိုတဲ့ Stage Show ရှိပါတယ်။

“ဟေ့ကောင် ... ဒီနားမှာပဲရပ်တော့ကွာ...လမ်းပဲဆင်းလျှောက် တော့မယ်”

“ဒီနားမှာလည်း ရပ်လို့မရဘူး .. အကုန်ပိတ်နေတဲ့ဟာကို ဘယ်လိုလုပ် မလဲ”

“ဒါဆိုလည်း ငါတို့ဆင်းလျှောက်တော့မယ် ... မင်း Parking

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ရှာရပ်ပြီးလိုက်ခဲ့တော့”

“ဟေ့ကောင် ... ကျော်ကြီးကလည်း ... အတူတူလာတဲ့ဥစ္စာကို”

ကျော်ကြီးက အမေရိကန်မင်းသားအိုကြီးတွေ ဒီဇိုင်းနဲ့ ပရုံးတွန့်ပြတယ်။

ဇီဝီက ကိုရီးယားမင်းသမီးတွေစတိုင်နဲ့ မျက်စောင်းပြန်ထိုးတယ်။

ကျွန်တော်က tokyo Drift ထဲက ဂျပန်မင်းသား အက်တင်နဲ့ ကား
ကိုဆွဲကွေ့လိုက်တော့ အကုန်လုံးလန့်အော်ကြတယ်။

“အောင်မလေး”

“ဟေ့ ... ဟေ့ ... အေးဆေးလုပ်ပါကွ ... အကုန်လုံး ရှေ့ကုန်
လိမ့်မယ်...ဒါ T.V GAME ဆော့နေတာမဟုတ်ဘူးနော်...”

“အေးပါကွ .. မင်းတို့ကလည်း ... ဒီမှာ တစ်နေရာစာတွေ့လို့
အမြန်ပိုက်လိုက်တာ .. မဟုတ်ရင် နောက်က ကားကဦးသွားမှာပေါ့”

စိုးစိုးက သောက်ညင်ကပ်တဲ့လေသံနဲ့ ..

“ဆရာကြီးလား ... ”လို့ မေးတယ်။

ကျွန်တော် ဘာမှ ပြန်မပြောတော့ဘဲ ကားတံခါးဖွင့်ပြီး ဆင်း
လိုက်ပါတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ။ ငြင်းနေရင်ပြီးမှာမှ မဟုတ်တာ...။

ဟိုမှာ Stage Show ကစနေပြီ။

***

“Stage Show က စတောင်နေပြီဗျာ ၅၀၀၀ ထားပါ ..”

ကုလားမကြီးက

“မရဘူးရှင် ၇၀၀၀ ပဲ .. အပေါက်ဝမှာ မရနိုင်တော့ဘူး..”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

လို့ ပြန်ပြောတယ်။

မတတ်နိုင်ဘူး။ ၇၀၀၀ ပဲ ပေးဝယ်ရတော့တာပေါ့။ အခုနောက်ပိုင်း ဒီလိုပဲအမြဲဖြစ်နေတယ်။ လက်မှတ်ကို ကြိုတင်ဝယ်ရင်ဝယ်၊ မဝယ်ရင်တော့ ပွဲရောက်ရင် ဈေးကြီးပြီပဲ။ အင်းလေ...ပွဲကလည်း လူတွေ ကြိတ်ကြိတ် တိုးနေတာကိုး...။ ဒါကလည်း လူငယ်တွေရဲ့ ထွက်ပေါက်တစ်ခုဆိုတော့။

×× ရင်မှာခံစား ×× သူမမြင်နိုင်ပေ ××

×× ငါ့အသည်းထဲက ×××× အတွင်းကြေ ××××

ကျော်ကြီးက “ဟေး”ဆိုပြီး .. ပြေးသွားတယ်။ သူသိပ်ကြိုက်တဲ့ အဆိုတော်ရဲ့ အစီအစဉ်ကိုး။ စိုးစိုးက “ဟေ့ကောင်...ဟေ့ကောင်”ဆိုပြီး နောက် ကလိုက်သွားတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ ဇီဝီပဲ အူကြောင်ကြောင်နဲ့ ကျန်ခဲ့လေရဲ့။

ဒီအချိန်မှာ ... ..

အဲဒီ ဒီအချိန်ဆိုတာ တော်တော်အရေးကြီးပါတယ်။ ဘာလို့ဆို ကျွန်တော်ဟာ ရင်ထဲမှာ “ဟပ်” ကနဲ ဖြစ်သွားလို့ပါပဲ။ ဖြစ်ဖူးကြသလားမသိဘူး။ လည်ချောင်းက လေးကိုစုပ်ယူလိုက်ပြီး “ဟပ်”လို့ အသံမြည်သွားချိန်မှာ ဘက်ဖက်ရင်ဘတ်နားလေးမှာ “လှိုက်”ကနဲ ဖြစ်သွားတာမျိုး။ ပြီးကျတော့ အစောနက ရှိုက်လိုက်တဲ့လေကိုလည်း ပြန်ရှုထုတ်ဖို့ မေ့ပြီးကြောင်ငေးနေတာ မျိုးလေ။ စာရေးဆရာတွေက အဲဒါမျိုးကို မင်သက်တယ်လို့ ရေးလေ့ရှိတယ်လေ...။

ဟုတ်။ ကျွန်တော် ဒီအချိန်မှာ ခဏကလေး မင်သက်သွားပါတယ်။ ဘာလို့ဆို ကျွန်တော့်ရဲ့ အနေအထိုင်မတတ်တဲ့မျက်လုံးက အမည်းတစ်စကို မြင်လိုက်လို့ပါ။ အမည်းက အမည်းချည်းပဲ မဟုတ်ဘူး။ အဖြူတွေ ရောနေတဲ့

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

အမည်း။ သို့မဟုတ်၊ စန္ဒရားခလုတ်တွေကို အမည်းတွေရောနေတဲ့အဖြူ။

ဒီလောက်ဆိုရင် သဘောပေါက်ကြလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်တယ်။ ခင်ဗျားတို့ ထင်တာမှန်ပါတယ်။ ကျွန်တော် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို မြင်လိုက်တာပါ။ ရုပ်ရှင်တွေမှာ မင်းသားကမင်းသမီးကို တွေ့လိုက်တဲ့အခါ ဘာလို့ အနှေးပြကွက်တွေ ဖြစ်ဖြစ်သွားလည်းဆိုတာ ကျွန်တော်နားလည်ပြီ။ ကျွန်တော့် အမြင်အာရုံရှေ့မှာ ခုန်ပေါက် မြူးထူးနေတဲ့ ကလေးမရဲ့ လှုပ်ရှားမှုတိုင်းဟာ ကျွန်တော့်အတွက် Slow Motion ချည်းပါပဲ။

“အံ့ရောဟယ် ...” လို့ ဇီဝေကပြောတယ်။

“ ... ... ”

“အံ့ရောနော် .. သူ .. ဘာလို့ အဲလိုလုပ်တာလဲမသိဘူး...”

“ဟေ ... ဘာ .. ဘာလဲ .. သူဘာလုပ်လို့လဲ ...”

“ဟိုမှာလေ...စင်ပေါ်မှာ...ကျွတ်...ကျွတ်...လန်ထွက်နေတာပဲ”

“ဟာ .. နင်ကလဲ ...”

တော်သေးတာပေါ့၊ ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ သူရှိနေသေးတယ်။ ဖြူဖွေးလှတဲ့ သူ့အသားအရေပေါ်မှာ အနက်တွေတင်ထားတယ်။ T-Shirt အနက်ရောင်၊ Jeans အနက်ရောင် ၊ All Star အနက်ရောင်၊ လက်နှစ်ဖက်လုံးမှာ ရာဘာကွင်း အနက်ရောင်တွေနဲ့ လက်ပတ်နာရီ အနက်ရောင်၊ မျက်လုံးရဲ့အောက်မှာ eye shadow အနက်ရောင်၊ အဲဒါကို Smoke eye လို့ခေါ်တယ်တဲ့။ ဆံပင်ကတော့အနက်ရောင်မှာ အနီရောင်ကျစ်ဆံမြီးနှစ်ချောင်းနဲ့ ၊ နားရွက်ကိုတော့ မတွေ့ရဘူး ၊ နောက်ပြီး နှာခေါင်းပေါ်မှာ စိန်တစ်ပွင့်တွေ့တယ်။

“ဈာတ်...ဈာတ်...ဈာတ် ... ဈာတ်ဈာတ် ... ဂျန်း”

“ဈာတ်...ဈာတ်...ဈာတ်...ဈာတ်ဈာတ်...ဂျန်း”

အသံချဲ့စက်က ထွက်လာတဲ့ တောင့်တင်းတဲ့ ဂစ်တာသံရဲ့အောက်မှာ သူမရဲ့ခေါင်းက စည်းချက်လိုက်တယ်။

ဘေးကို ဆတ်ခနဲလှည့်ကြည့်လိုက်တော့လည်း ဇီဝါက ထိုနည်းလည်းကောင်းပဲ။ ကျွန်တော်လည်း ရင်ခုန်သံတွေမြန်လာတယ်။ ဂီတကြောင့်လား၊ ဣတ္ထိယကြောင့်လား။ စင်ပေါ်မှာတော့ အားမာန်အပြည့်နဲ့ အော်ဟစ်ပြေးလွှားတီးခတ်နေဆဲ။ ပရိတ်သတ်က ယိမ်းထိုးခုန်ပေါက်နေကြတယ်။

ဟို ကောင်မလေးကို ပြန်ကြည့်တော့ မတွေ့တော့ဘူး။ ဪ .. ညာဖက်ဘေးနှစ်ယောက်ကျော်လောက်မှာ၊ တော်သေးတာပေါ့။ လစ်သွားပြီလားလို့။ ကံကောင်းတယ်။ ဟာ .. မဟုတ်ဘူး။ ကံဆိုးတာ။ ကျွန်တော့်ဘေးကို ဝေမျိုးသွင်ဆိုတဲ့ ငနဲရောက်လာတယ်ဗျာ။ ဒီလူကစာရေးဆရာ (လို့ သူ့ကိုယ်သူ ပြောဖူးတယ်)။

“အိန္ဒြေ...ငါ့စာအုပ်အသစ်ကို ပန်းချီမသုံးဘဲ ငါ့ဓာတ်ပုံနဲ့ထုတ်မလို့”

“.....”

“မနက်ဖြတ် မနက်အားလား...ဓာတ်ပုံရိုက်ဖို့ မင်းနဲ့ဒီဇိုင်းကြိုထိုင်မလို့”

“.....”

“ဟေ့ကောင်...ငါ့အကြံကောင်းတယ်မလား...ဒဂုံက ငါ့ကောင်မလေးကလည်း ကောင်းတယ်တဲ့”

“.....”

ကျွန်တော်စိတ်ညစ်လာပြီ။ ဟုတ်တယ် ။ ဒီလောက် စနေနေ့ည သူများအားလပ်ချိန်ကြီးမှာ၊ ဘယ်နှယ် အလုပ်အကြောင်းတွေ လာပြောနေတယ်။ ပြောတဲ့ကိစ္စကိုလည်းကြည့်ဦး ၊ သူ့ပုံမျက်နှာဖုံးနဲ့များ စာအုပ်ထုတ်မယ်လေး ဘာလေးနဲ့ ။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်က ဒီလိုပဲ။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“အိန္ဒြိယ၊ မင်းဘေးက မင်းကောင်မလေးလား ..”

ဟော...လုပ်ချလိုက်ပြန်ပြီ၊ သူများက ငမ်းနေပါတယ်ဆိုနေမှ၊ အာပြကြီးနဲ့ မင်းကောင်မလေးလားတဲ့ ... ဒုက္ခပဲ ..

“ ဂျူး ”

“ အသာနေ ” လို့ လေသံလေးနဲ့ပြောပြီး .. ဘေးကိုဖယ်ခိုင်းလိုက်ရတယ်။ ကျွန်တော့်မြင်ကွင်းရှေ့မှာ လာပိတ်နေတာကိုး ။ ကောင်မလေးကတော့ ဘာမှသိပုံမရပါဘူး ၊ သူ့သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ လှည့်ပတ်ကခုန်နေလေရဲ့။ HARD ROCK ဂီတရဲ့ အမြင့်ဆုံး tempo အရောက်မှာပေါ့။ သူမမျက်လုံးတွေ မှိတ်သွားတယ်။ ပါးစပ် စာသားကိုလိုက်အော်တယ်။ ခေါင်းက ဆံနွယ်တွေကို

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

အိပ်ယမ်းတယ်။ ခြေလှမ်းက ညာဖက်ကိုရွေ့တယ်။ တစ်လှမ်းနှစ်လှမ်းသုံးလှမ်း

...

“ဟာ ... ”

“ဗွမ်း”

ရေကူးကန်ထဲကို သူမ ခြေချော်ပြီးကျသွားပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ဘာမှမမြင်တော့ဘူး။ ပါးစပ်က ‘ဟာ’ လို့ထွက်သွားပြီးချိန်မှာ ဖိနပ် နှစ်ဖက်နဲ့ အပေါ်အင်္ကျီကို ချွတ်ပြီးသွားပြီ။ ရှေ့တည့်တည့်မှာ ပိတ်နေတဲ့ ဝေမျိုးသွင်ကိုတွန်းပြီး ရေထဲကို ခုန်ဆင်းလိုက်ပါတယ်။ ကောင်မလေးကို ချက် ချင်းလှမ်းဆွဲဖက်လိုက်နိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်မေ့သွားတဲ့အချက်က Nikko Hotel ရေကူးကန်ဟာ လေးပေတိတိပဲနက်တယ်ဆိုတာပါပဲ။

အဲဒါကို သူ ကျွန်တော့်ကို ဆောင့်တွန်းပြီးချိန်ကျမှ ကျွန်တော်သတိ ထားမိတယ်။ သွားပြီဆိုတဲ့အသိနဲ့ စိုးရိမ်တကြီးမော့အကြည့်မှာ အရှိန်ပြင်းတဲ့ လက်သီးတစ်လုံးက ကျွန်တော့်မျက်နှာတည့်တည့်ကို ...

“ခွပ်”

“ဗွမ်း”

ကျွန်တော်ရေကန်ထဲဖင်ထိုက်ရက်ပြန်ကျသွားတယ်။ ဧည့်ပရိသတ်တွေရော စင်ပေါ်ကဂီတသမားတွေပါ ဒီအဖြစ်အပျက်ကို မင်သက်ငေးလို့။ ကောင်မလေးက ကျွန်တော့်ကိုထိုးခဲ့တဲ့ သူ့လက်သူ ပြန်ခါပြီး အမုန်းမျက်လုံးနဲ့ တောက်တစ်ချက် ခေါက်တယ်။ ပြီးတော့ သူ့ သူငယ်ချင်းတွေက သူ့ကို ပြန်ဆွဲတင်သွားလေတယ်။

ကျွန်တော်တစ်ယောက်သာ ရေထဲမှာ ကြောင်စီစီနဲ့။

“ဟေး” ကနဲ လူတွေဝိုင်းအော်လိုက်ချိန်မှာ Drummer ရဲ့ 1.2.3.4 Que သံနဲ့အတူ တီးလုံးတွေ ပြန်ဆူညံတယ်။ Hotel ဝင်းထဲမှာ လူတွေပြန်ပြီး

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

မြူးထူးတယ်။ Sound Box တွေက သီချင်းတွေပြန်ထွက်လာတယ်။

xxx ငါလုံးဝ မုန်းနေပါပြီ xxx

xxx ဘယ်တော့မှ ပြန်မလွမ်းဘူး xxx

xxx အကြင်နာကိုနာတာတွေနဲ့ ဖုံးလွှမ်းလိုက်ဟေ့ xxx

xxx ရင်မှာ ပတ်သက်မှုမရှိတော့ဘူး xxx xxx

* * * * *

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ကျွန်တော်ဟာ ဒီနေ့ညမှာတော့ ကြယ်ငေးသူ ...
အတွေးစတွေကို စက္ကူချပ်လို လှေခေါက်ပြီး ကောင်းကင်ပြင်ထဲ
မျှောကြည့်လိုက်တယ်။ တချို့သော အတွေးစတွေက အငွေ့ပျံသွားပြီး တချို့သော
အတွေးစတွေက တဖျစ်ဖျစ်လောင်ကျွမ်းတယ်...လောင်လို့မဆုံးနိုင်တဲ့ ကျွန်တော့်
အတွေးတွေဟာ ကျွန်တော်ပိုင်တဲ့ ကြယ်တွေပေါ့ ...
ကျွန်တော့်လို ကံမကောင်းတဲ့ (တနည်း) ကျွန်တော့်လို ကြယ်ပိုင်ဆိုင်မှု
မရှိရှာတဲ့ လောကကြီးကတော့ အိပ်မောကျနေရှာလေရဲ့ ...
ဝရံတာပေါ်မှာက ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းရယ် ..
တစ်ပွင့်တစ်လေများ ယောင်ယမ်းပြီး ကြွေကျရင်လည်း ဆုတောင်းဖို့
အသင့်ပြင်ထားတယ် ..
ဟော . . . .

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်

ကြယ်က ကြယ်ကိုနမ်းတယ် . . .

ဒါကို ကျွန်တော်မကြည့်သင့်ဘူးလို့ ယူဆလို့များလားမသိ၊ တိမ်ဖြူခိုး
တွေအုပ်ပစ်တယ်...

ဒါပေမယ့် စက္ကန့်ပိုင်းလေးမှာပဲ ပြန်ပြီးလွင့်ပျယ်တယ် ...

စိန်ပွင့်တွေလိုပဲ တဖျပ်ဖျပ်နဲ့ ..

နှာခေါင်း လုံးလုံးလေးပေါ်က စိန်ပွင့်လေးကို သတိရတယ် ..

ကျွန်တော်ဟာ ဒီနေ့ညမှာတော့ ကြယ်ငေးသူ

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ကံကိုဆွဲ၍မှန်းသိခြယ်ပင်လျက်ပဲကံပဲ

၂၉

“တုန်း တုန်း တုန်း တုန်း တုန်း ....”

“..... ..”

“တုန်း .. တုန်း .. တုန်း ... တုန်း ... တုန်း .. တုန်း”

“..... ..”

ညဦးပိုင်းလောက်က Game ဆော့ဖို့ ဖွင့်ထားတဲ့ Computer ကထအော်တယ်။ နာရီကိုကြည့်တော့ မနက် ၃ နာရီ၊ ဒီအချိန်ကြီး ဘယ်သူခေါ်တာလဲကွ .. ငါ့ရဲ့ညကို ဖြုတ်သုတ်သု .. ။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

အင်တာနက်ကွန်ရက်ပေါ်က Chat Messenger တစ်ခုဖြစ်တဲ့ Gtalk ကအော်နေတာပါ . . .

ကျွန်တော်က Gtalk သုံးတယ်။ တခြား messenger တွေက သုံးလို့ သိပ်အဆင်မပြေဘူး။ ခေါ်နေတဲ့ call ကိုပိတ်ပစ်တဲ့ ignore ခလုတ်နှိပ်မလို့ ကြည့်လိုက်တော့ နာမည်က Snow White တဲ့။

“ အား .... မိုက်လဲမရှိဘူး ”

ကျွန်တော် ခပ်တိုးတိုး ရေရွတ်ရင်း key board ကနေပဲ tpye လိုက် တယ်။ ကျွန်တော့်နာမည် အိန္ဒြေကို အင်္ဂလိပ်လိုပေါင်းရင် ဒီလိုရပါတယ်။

Andrew : ဟေး ..

Snow White : ဟုတ် ... နေကောင်းလား ၊

Andrew : ကောင်းတာပေါ့ .. နင်ရော ?
အခုဘယ်ကပြောနေတာလဲ ?
ရန်ကုန် ?

Snow White : ဟုတ် ... နေကောင်းပါတယ် .. ရန်ကုန်ကပါ
...

Andrew : ဪ ... ဪ
ဒီအချိန်ထိ မအိပ်သေးဘူးလား ...
အသက်က (၁၉) နှစ်ဆိုတော့ ကျောင်းတက်နေတုန်း
ပေါ့။ မနက်ကျရင် ကျောင်းရှိမှာပေါ့ ...

Snow White : ဟင် ?
? ? ?

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ဘယ်လိုလုပ်သိလဲ ?

Andrew : အမ်..သူပဲ friendster မှာ လာ add ထားပြီးတော့
... အဲဒီမှာ ဖတ်ကြည့်ထားတာပေါ့ဟ

Snow White : ဩ .. ဪ .. မသိပါဘူး :P အဟီး
ဒါဖြင့် ရှင်က ဘယ်သူလဲ ဘယ်ဝါလဲ

Andrew : အံမယ် .. နင်လည်း ငါ့အကြောင်းတွေ ဖတ်ထား
ပြီးလောက်ပါပြီ ..

Snow White : ဟဲဟဲ ... သိပ်မသိပါဘူး ..
အမည်ရယ် .. အသက်ရယ် .. နေရပ်ရယ် ..
ဒီလောက်ပဲ . . . .

အော .. မိုးကုတ်ကဆိုလား .. ဘာလား ...

Andrew : အခု ငါ့ profile ကို ဖတ်နေတာမလား . . .

Snow White : ဟုတ်တယ်

Andrew ဆိုတာ နာမည်အရင်းလား ၊

Andrew : ဟုတ်တာပေါ့...ဒါပေမယ့် ဗမာလို အိန္ဒြေတဲ့ ...

Snow White : ဟင် . . မိန်းမနာမည်ကြီး

Andrew : မွေးတုန်းကတော့ Andrew ပါပဲ .. ကျောင်းသွား
အပ်တော့ ဗမာနာမည်ပေးရမယ်ဆိုတာနဲ့ ဆရာမက
အိန္ဒြေလို့ ပြောင်းပေးလိုက်တာ ....

Snow White : Andrew ဆိုရင် အင်ဒရေ ဖြစ်ရမှာပေါ့ .. ဟုတ်
ဖူးလား ..

Andrew : ဟင့်အင်း..ငါ့နာမည်က အိန္ဒြေပဲ ... စိစစ်ရေးကဒ်

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်

မှာရော အပြင်မှာရော .. သူငယ်ချင်းတွေခေါ်တာ
 ရောအားလုံး .. အိမ်နဲ့ပဲ ..
 နင့်နာမည်အရင်းကရော ...

Snow White : မပြောပြပါဘူး ...
 ကိုယ့်ဟာကိုယ် စုံစမ်း . . .

သေရော၊ သူကပဲ စပြီးလာဆက်သွယ်သေးတယ်၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ် စုံစမ်း
 တဲ့။ မစုံစမ်းနိုင်ပါဘူး။

Andrew : တော်ပါပြီ .. မသိချင်ပါဘူး .. ဒါပဲ .. ဒါပဲ ..

Snow White : ဟိတ် ...
 ယောက်ျားကြီးဖြစ်ပြီး အဲလို စိတ်မကောက်ရဘူး
 လေ..ကလေးလည်းမဟုတ်ဘူး .. အသက်က
 လည်း (၂၄)နှစ်တဲ့ .. ဟား ဟား ဟား ...
 အဘိုးကြီး

Andrew : မကောက်ပါဘူး .. စိတ်လည်းမကောက် တတ်
 ပါဘူး ..

နာမည်မပြောရင်လည်း
 မသိချင်တော့ဘူးလို့ ပြောတာပါ .. သိချင်တာက
 တစ်ခုပဲရှိတယ်..နင် ငါ့ကို ဘယ်လိုသိတာလဲ...

Snow White : ပုလဲစင်တာက internet cafe ကိုသ
 တယ်ဟုတ် .. အောက်ထပ်ကတစ်ခု မဟုတ်ဘူး
 ..အပေါ်ထပ်က..

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ဟို . . . ZORA ဆိုတာလေ ..

Andrew : သိတာပေါ့...ငါ့သူငယ်ချင်း နိုင်နိုင်တို့ဆိုင်ပဲ..

Snow White : အင်း ... အဲဒီမှာ .. ..

Andrew : ? ? ?

Snow White : အဲဒီမှာ ... လို့ .. အဲဒီဆိုင်မှာတွေ့ဖူးတာ ...

Andrew : ဪ ဂလိုလား ?

Snow White : အင်း...ပြီးတော့ ရှင့်ပုံကို friendsterမှာတွေ့တာနဲ့

Add လိုက်တာ ... သိပြီလား .. .

Andrew : ... ..

Snow White : အိပ်တော့မယ်နော် .. ကျောင်းတက်ရမှာကွ ..

လစ်ပြီ . . .

ဪ . . . နာမည်မှတ်ထားနော် . . .

လေပ်ဖြူတဲ့ Bye .. ဂွတ်ည

(SnowWhite89@gmail.com is offline...)

လေပ်ဖြူ . . . .

လေပ်ဖြူ . . . .

လေပ်ဖြူ . . . .

လေပ်ဖြူ . . . .

လေပ်ဖြူ

မလိုအပ်ဘဲနဲ့ ဒီနာမည်ကို ဘာလို့ အလွတ်ကျက်နေမိပါလိမ့် ...

***

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်

.D.

အမှတ်တရဆိုတာ ဖြစ်လာဖို့
မတော်တဆ တစ်မျိုးမျိုးတော့ စွန့်ကြဲလှည့် ...
***

“ငါလည်း ရှက်ရှက်နဲ့ ကျွေးထည့်လိုက်တာပေါ့ .. ဟိုကောင်တွေ
မသိဘူး .. ငါ့လက်သီးတွေ အစလံကိုဝေသွားတာပဲ . . .”
“ဟား ဟား ဟား ...”
“ဟင်း .. ဟင်း ... ဟင်း ...”
“ဘာကောင်ကြီးမှန်းကို မသိဘူး...”
“နင်ကလည်း .. ဟိုက နင့်ကို ရေနစ်ပြီဆိုပြီး ပြေးဖက် .. အဲလေ ..
ပြေးကယ်တာနေမှာပေါ့ . . .”
“ဘာလဲဟာ..ဒီလောက်ရေတိမ်တိမ်လေးကို နစ်စရာလား...ငါက
ကိုယ့်ဟာကိုယ်ပြုတ်ကျလို့ အရှက်ကကွဲနေရတဲ့ကြားထဲ ...”
“ဟဲဟဲ . . . ဟီးရီးဝင်လုပ်တာနေမှာပေါ့ . . . ကြည့်လို့ကောင်း
ရဲ့လား မင်းသားက . . .”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ဪ... မသိလိုက်ပါဘူးလို့ ... ဆိုနေ ...”

ကျွန်တော် ဆံပင်မွေးတွေ ထောင်သွားတယ် .. ကျွန်တော့် နောက်တည့် တည့်စားပွဲက ကောင်မလေးတွေ ပြောနေကြတာ . . သေချာပါတယ်... ကျွန်တော့်အကြောင်းပဲ..ဒါဆို..ဟို Rocker မလေးပေါ့ .. ကျွန်တော် ရင်တွေ တဒိုင်းဒိုင်းခန့်လာတယ် .. အိုက်ယား ... ဇီဝီကလည်း အခုထိ မလာသေးဘူး ..

ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမလဲ ... ဟိုတစ်နေ့ကကိစ္စကို တောင်းပန်ပါတယ် ဆိုပြီး Sorry လိုက်ရမလား ၊ တော်တော်ကြောင်မှာပဲလို့ ကိုယ့်ဟာ ကိုယ်တွေးမိတယ်။ ဒါဖြင့် သူတို့ဘက်လှည့်ပြီးတိုင်ပြီးတော့ပဲ မသိချင်ယောင်ဆောင် ကြည့်ရမလား ။ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ သူ့ကိုမြင်ချင်နေတယ်ဆိုတာကို ဝန်ခံတယ်။

ဒါတစ်ခါတော့ မြားနတ်မောင်ရယ် အဆိုတော်ယောင်ဆောင်လေရဲ့၊ ဘာလို့လဲဆိုတော့ “ ဒီပ ” ကျွန်တော့်စားပွဲမှာ လာထိုင်လို့ပါ ၊ “ ဒီပ ” ရဲ့ ပွဲဦးထွက် ALBUM က လူငယ်လောကမှာ ရေပန်းစားနေတယ် ၊ အဲဒီအခွေရဲ့ Graphic Design ကို ကျွန်တော်လုပ်တာပေါ့။ ကျွန်တော်တို့ချင်း ရင်းနှီးတာတော့ ကြာပြီ။

“ တစ်ဗွေတည်းလား .. ”

“ အင်း ... ထိုင်လေ . . ဒီပ . . . ”

“ ဘာထိုင်မျောနေတာလဲ . . . ”

“ ငါ့ဘော်ဒါ ဇီဝီနဲ့ ဒီမှာချိန်းထားတာ ... နေပြည်တော်မှာ Ocean Thirteen သွားကြည့်မလို့ ... ”

“ ဟုတ်လား .... ငါလည်းမကြည့်ရသေးဘူး . . . . ငါလိုက်လို့ ရလား .. ဟို ... အဲဒီဇီဝီနဲ့ မင်းနဲ့က ဘာညာလား .. နှစ်ယောက်တည်း

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

သွားရမယ့် ကိစ္စဆိုရင်တော့ ငါမလိုက်ဘူး ...”

“ ကျွတ် .. ရပါတယ်ကွာ .. ဇီဝေါက Just ဘော်ဘော်ပါ ...
အေးဆေးဆေး ...”

အဲဒီအချိန်မှာ မိန်းကလေးနှစ်ယောက်က ဒီပကို လာမိတ်ဆက်တယ်
...။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ အစ်ကို ... ကျေးဇူးပြုပြီး လက်မှတ်ထိုးပေးပါ ... ”တဲ့...

ဒီပက သူ့အလုပ်သူလုပ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်မှာတော့ နောက်ကို လှည့်ကြည့်ခွင့်ရသွားတယ်။ ကျွန်တော့်ကောင်မလေး၊ (ဆိုပဲ ...၊ ယောက်ျား လေးတွေမလွယ်ဘူးနော် ၊ ဟိုဘက်ကဖြင့် သိတောင်မသိသေးဘူး ၊ ကိုယ့်မဒီလို အပိုင်သတ်မှတ်ပစ်လိုက်ကြတာ ၊ ချက်ချင်းကြီး ။) အဲဒီ ကျွန်တော့်ကောင်မလေး ကတော့ ဒီဘက်ဝိုင်းကို လှမ်းကြည့်နေတယ်။ သူ့ဘေးမှာလည်း မှန်ကြောင် မလေးတစ်ယောက် ။ ဪ ... လာမိတ်ဆက်ကြတာ သူတို့ဝိုင်းက ကောင်မ လေးတွေပဲ . . . ။

ကျွန်တော့်ကောင်မလေး (ဆက်ခေါ်ပါရစေတော့နော် ၊ နာမည်မသိ သေးလို့ပါ) ကလည်း ဒီပကိုနှစ်လိုတဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့ ကြည့်နေလေရဲ့။ တဒဂ်တော့ သူငယ်ချင်းချင်းတောင် မနာလိုတယ်။

သူ့အကြည့်တွေ ဒီပကနေတစ်ဆင့် ဘယ်ဘက်ကိုအရွှေ့မှာ ကျွန်တော့် မျက်လုံးနဲ့ ခလုတ်တိုက်တယ်။ ပြုံးနေတဲ့ သူ့နှုတ်ခမ်းက ခပ်ဟဟလေး ဖြစ်သွား ပါတယ်။ နှုတ်ကလည်း... “ဪ...”လို့ ရေရွတ်ပြီးတော့မှ မဲ့သွားလေရဲ့။ ဒါဆို . . .

သူ ကျွန်တော့်ကို မှတ်မိတယ်ပေါ့ ... . ။

ကျွန်တော် ပြုံးပြလိုက်တယ်။ သူကတော့ စိတ်ပုပ်တယ် ထင်ပါရဲ့ ။ အပြုံးကို အပြုံးနဲ့ မတုံ့ပြန်ဘူး ။ လက်သီးဆုပ်ပြတယ်။

ကျွန်တော် ချစ်သွားတယ် (လို့ထင်ပါတယ်) ။

“ ကိုဒီပ . . သမီးတို့ကို မှတ်ထားနော် .. ဒီမှာ သမီးရဲ့ ကဒ် .. ဖုန်းနံပါတ်ရော ... Email ရော... စန္ဒာနော် ... မှတ်ထားပါနော် ... ”

“ အင်းပါ...အစ်ကို မှတ်မိပါတယ် ”လို့ ဒီပက ပြန်ပြောတယ် ။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ကျွန်တော် ပျော်သွားတယ် ။ ဒီပကို အဲဒီ စန္ဒာဆီဆက်ခိုင်းပြီး ဟို
ကောင်မလေးအကြောင်း စုံစမ်းခိုင်းရမယ်။ ဟာဟာ .. အပိုင်ပဲ .. ကျွန်တော်ပြော
ပါတယ်၊ မြားနတ်မောင်က အဆိုတော်ယောင် ဆောင်တယ်လို့။

“ MIN MA MIN BAE' ... ”

“ MIN MA MIN BAE' ... ” လို့ တယ်လီဖုန်းက အော်တယ်။

“ ပြော . . . ”

“ အိန္ဒြေ ... အချိန်နောက်ကျနေပြီ ၊ ငါ ရုပ်ရှင်ရုံရှေ့မှာ လက်မှတ်
ဝယ်ပြီး စောင့်နေမယ် ဒီနားရောက်နေပြီ ”

“ အေး...ပြီးရော..ငါလာခဲ့မယ် ၊ နေဦး ၊ ဒီပပါ လိုက်လာလိမ့်မယ်
.. လက်မှတ် (၃)စောင်ဝယ်ထားလိုက် . . . ”

“ ဘယ်က ဒီပ .... ”

“ အဆိုတော် ဒီပ လေဟာ ... ဟိုတစ်ခါ ငါတို့ ... ”

“ အေး အေး ပြီးမှပြောတော့ဟာ ဒါပဲ ဒါပဲ လာခဲ့တော့..တူတာ ”

ဖုန်းချသွားပြီ ။ ဒီပကိုပဲ လစ်စို့ဆိုတဲ့သဘော မေးဆတ်ပြလိုက်တယ်။

“ ရှင်းမယ်ဟေ့ ... ဘယ်လောက်ကျလဲ ... ”

“ နှစ်ထောင့်လေးရာ ... ”

ငွေရှင်းပြီး လှည့်အထွက်မှာ ဟိုကောင်မလေးမရှိတော့ဘူး။ အပြင်ကို
ကမန်းကတမ်းလှမ်းကြည့်တော့ ထီးတစ်ချောင်းရဲ့အောက်မှာ ကောင်မလေးရယ်၊
နောက် ကောင်ငယ်လေးတစ်ယောက်ရယ် ...

***

ရေကူးကန်ရဲ့ ဘောင်ပေါ်မှာ ကျွန်တော် စိမ်းပြေနပြေထိုင်နေတယ်။
 ဂျပန်လူမျိုးကလေး ပိစိကွေးလေး နှစ်ယောက်ကလွဲလို့ ရေကူးကန်မှာ ကျွန်တော်
 တို့အဖွဲ့ပဲရှိတယ်။ ကျော်ကြီးက သူ့ရဲ့ကိုယ်ခန္ဓာ မည်းမည်းဝဝကြီးကို အဆီကျလို
 ကျငြား ရေကန်ကိုပတ်ပြေးလိုက် လေ့ကျင့်ခန်းတွေလုပ်လိုက်နဲ့။ ဇီဝေါက
 ဖျံလေးတစ်ကောင်လို ကူးခတ်နေတယ်။ ကျွန်တော် ရေကန်ထဲကို ခုန်ဆင်းလိုက်

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ကံကိုဆွဲ၍ပန်းသီခြယ်ပင်လှကဲ့ငါပကဲ့ငါ

၄၁

ဘယ်။

ကန်တစ်ဘက်ခြမ်းကို ကူးသွားလိုက်တော့ ဇီဝါက ဘောင်ကိုမှီပြီး
စောင့်နေတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ မိုးကဖွဲဖွဲရွာတယ်။

“အား ... ချမ်းတယ်နော်”

တစ်နေ့ကုန်နေကမပူထားတော့ ကန်ထဲကရေတွေက အေးစက်နေတာ။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

နိုးကထပ်ရွာတော့ အေးတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ဇီဝီက

“မချမ်းပါဘူးဟ..နင်ကလည်း...နှစ်ခေါက်လောက် အမြန်ကူးလိုက် အဲဒါဆို မချမ်းတော့ဘူး...”

ကျော်ကြီးက “ငါ ရေချိုးပြီး စောင့်နေမယ်ဟေ့..သွားပြီ ” လို့ အော်သွားတယ်။ ဟိုဂျပန်လေးနှစ်ယောက်လည်း တက်သွားပြီထင်တယ်။ ရေကူးကန်မှာ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့တယ်။

“တက်တော့မလား ဇီဝီ ...”

“ဟင့်အင်း . . ငါမတက်ချင်သေးဘူး...”

သူပြောပြီးတော့ ရေငုပ်ပြီးတစ်ဘက်ကို ကူးသွားပြန်တယ်။ ကျွန်တော် လက်ပစ်ကူးပြီး လိုက်သွားတယ်။ ကျွန်တော် သူ့ကိုပြောစရာတွေရှိတယ်။ သူက ကန်ဘောင်ကိုလက်နဲ့ဆွဲထားပြီး အမောဖြေနေတယ်။

“ငါ သူ့ကို သဘောကျတယ်”

“ဟင် ... ဘယ်သူ့ကိုလဲ ...”

ဇီဝီ ကိုယ်ကို တစ်ပတ်လှည့်ပြီး လိုက်ရှာတယ်။ ပြီးတော့။

“ဘယ်သူမှလည်းမတွေ့ပါလား...နင်ဘယ်သူ့ကိုပြောတာလဲ..”

“ဟို..အဖြူနဲ့အနက်နဲ့ ကောင်မလေး... Rocker မလေးကို ပြောတာ ..”

ကျွန်တော် ပြောရင်း သူ့မျက်နှာကို အာရုံထဲမှာ ဖော်ကြည့်တယ်။ သူမမိုက်တယ်။ ကျွန်တော်ခေါင်းကို ခါပစ်လိုက်ပြီး ပစ္စုပ္ပန်ကို ပြန်ကြည့်တော့ ဇီဝီက နားမလည်သလို ကျွန်တော့်ကိုကြည့်နေတယ်။ ဇီဝီကို လှတယ်လို့ သူများတွေပြောကြတယ်။ အထူးသဖြင့် သူ့ကိုလိုက်တဲ့ ကောင်လေးတွေပေါ့။ ဇီဝီကတော့ ဘယ်သူနဲ့မှ ပြန်အိနေတယ်လို့ ကျွန်တော် မကြားဖူးဘူး။ ထား

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ပါတော့။

“ဟိုနေ့က Stage Show မှာ ငါ့ကို ဆော်ပလောတီးသွားတဲ့ ဟာမလေးလေကွာ ...”

“နင်က လုပ်လာပြန်ပြီ”

“ဟုတ်တယ် .. ငါမနေ့တုန်းက သူ့ကိုထပ်တွေ့သေးတယ်..အဲဒီ ပုံစံလေးနဲ့ပဲ..Hotတယ်...”

“ဟမ်...နင်နဲ့ငါ မနေ့ကပဲ ရုပ်ရှင်ကြည့်ကြသေးတယ်လေ...”

“အေး...ရုပ်ရှင်ရုံမသွားခင်က ငါ ဒီပနဲ့ ကော်ဖီဆိုင်မှာထိုင် နေတုန်းတွေ့တာ...ငါသဘောကျတယ်ဟာ...”

“အိန္ဒြေ...ဟုတ်မှလဲလုပ်ဦးနော်...နင့်စိတ်ထဲကတကယ် သေချာ ပြီဆိုတော့မှလုပ် တော်ကြာ .. ဟင်း . . မကြိုက်တော့ဘူးဆိုရင် နင့်အ တွက်လည်းမကောင်းဘူး ... ဟို မိန်းကလေးအတွက်လည်း မကောင်းဘူး .. အရင်တစ်ခါကလည်း နင် အဲလို ဖြစ်ပြီးပြီ ...”

“မပြောတတ်ဘူးကွာ .. ငါကတော့ စိတ်ဝင်စားနေပြီ .. ပြောရင်း ဆိုရင်း သူ့မျက်နှာလေးတောင် မြင်ယောင်လာပြီ .. ငါလိုက်မယ်ကွာ .. . နင်တို့ ငါ့ကို ကူညီကြနော် ..”

ဇီဝေါ ကျွန်တော့်ကို မသက်မသာကြည့်တယ်။ ပြီးတော့ ရေထဲငုပ်ပြီး ကူးခတ်သွားလေရဲ့။

“ဟေ့ကောင် . . ဇီဝေါ ..”

ကျွန်တော် အတင်းလိုက်ဆွဲတယ် ။

“ဘာလဲ ...”

“ငါပြောတာ ပြီးအောင်နားထောင်ဦး .. ငါ ဒီပကို စုံစမ်းခိုင်း

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

သားတယ် .. တကယ်လို့ ကျောင်းတွေဘာတွေသိရရင် ငါ့ကို ကူလိုက်ပေးနော်
.. ငါတစ်ယောက်တည်း မဖြစ်ဘူးဟ .. နင် ငါ့အကြောင်းသိပါတယ် ..”

“ဟွန်း ...”

ဆိုပြီးတော့ မျက်စောင်းလှလှလေးနဲ့ထိုးတယ်။ ကျွန်တော့်မှာ သူများ
တွေပြောတဲ့ ဇီဝါ လှတယ်ဆိုတာကို သဘောမတူချင် တူချင်နဲ့ သဘောတူ
ရပါတယ်။ သူက ရေကူးကန်လှေကားပေါ်ကနေ တစ်လှမ်းချင်း လှမ်းတက်
သွားလေရဲ့။

ကျွန်တော်နဲ့ ဇီဝါ နဲ့ ဒီပတ္တမြားကြီးရဲ့အောက်မှာ လေးဆယ့်ငါး
မိနစ်နီးပါးရှိပြီ။ ဒီပကောင်းမှုနဲ့ ကျွန်တော့်မှာ DATA သုံးခုရထားတယ်။

(၁) ဖြူတဲ့

(၂) ဒဂုံတက္ကသိုလ် တဲ့

(၃) အင်္ဂလိပ်စာ မေဂျာတဲ့ . . .

အချက်အလက်တွေအပြည့်အစုံနဲ့ကို လာစောင့်နေတာနော် .. အင်္ဂလိပ်စာအဆောင်
တစ်ဆောင်လုံးကို ပတ်မွှေးပြီးပြီ။ မတွေ့ဘူး ။ ကင်တင်းတွေမှာ ပတ်ရှာပြီးပြီ။
မတွေ့ဘူး ။ တော်သေးတာပေါ့။ ကားနဲ့မို့လို့။ ပြီးတော့ ကိုယ်တစ်ယောက်
တည်းသာဆို ရူးပြီ။

နောက်ဆုံးကြံရာမရတာနဲ့ ဒီအဝိုင်းကြီးမှာ လာထိုင်နေတာ။ Probability

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

အတော်နည်းပါတယ်။ တွေ့ဖို့။ ဒီကျောင်း UFL မှာလို အဝင်တစ်ပေါက်၊
အထွက်တစ်ပေါက်တည်း မဟုတ်ဘူးလေ။ ကိုယ်ပိုင်ကားနဲ့လား၊ ကျောင်းဖယ်ရီနဲ့
လား၊ ဘတ်(စ်)ကားနဲ့လားဆိုတာပါမသိတော့ ကားဝင်းမှာသွားစောင့်လို့လည်း
မဖြစ်ပြန်ဘူး။

အင်္ဂလိပ်စာအဆောင်ဘက် ပြန်သွားကြည့်တော့ အတန်းတွေလွတ်

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

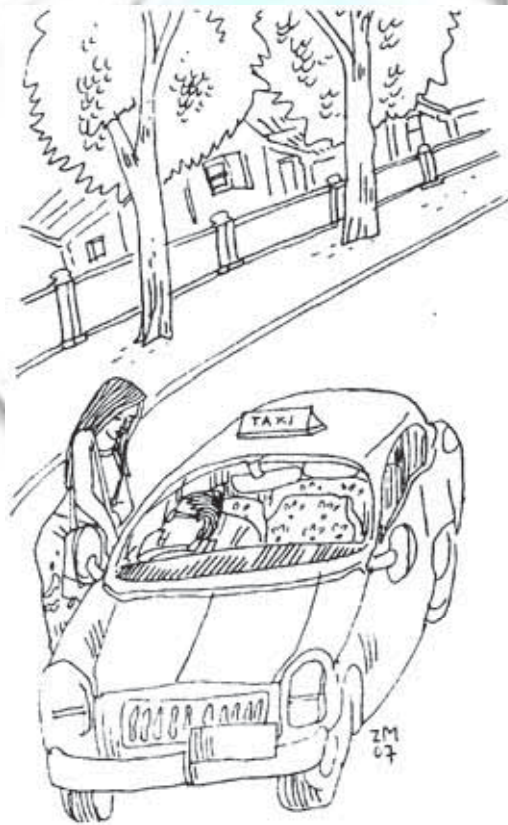
ကုန်ပြီ။

စိတ်ပျက်လက်ပျက်။

ဇီဝိက မေးဆတ်ပြတယ်။ ပြန်မလား၊ ဘယ်လိုလဲ ပေါ့လေ။
ကျွန်တော်လည်း ခေါင်းခါပြီး ထထွက်လာတယ်။ တော်တော်ကြာမှ ဇီဝိက
က နောက်ကပြေးလိုက်လာတယ်။

အိမ်ပဲ ပြန်တော့မယ်ကွာ .. ။

သို့သော်လည်းပေါ့လေ။ ဒဂုံတက္ကသိုလ်ရဲ့ အထွက်လမ်းတစ်နေရာမှာ

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

Taxi တားနေတဲ့ Rocker မလေးကို ကျွန်တော် တွေ့ပါတယ်။ တော်သေးတာပေါ့။ ကျွန်တော်တွေ့တဲ့အချိန်မှာ Taxi ကိုတောင် တားပြီးနေပြီ။ ငါးမိနစ်လောက် သာနောက်ကျခဲ့မယ်ဆို မိမှာမဟုတ်တော့ပါဘူး။ ကျွန်တော် Taxi နောက်ကနေ အသားကုန် လိုက်မောင်းရတော့တာပေါ့။ ဇီဝီက ထိုင်ခုံး ခါးပတ်ယူပတ်တယ်။

Taxi ကလည်းဗျာ ။ သူ့နောက်ကနေလိုက်လာတာကို သိနေတဲ့ အတိုင်းပဲ။ လှော်လိုက်တာ...တဆုံး ။ ကျွန်တော်လည်း လီဗာကို ဖိနင်း လိုက်တယ်။ ဇီဝီက သူ့ခြေထောက်နှစ်ချောင်းနဲ့ ဒတ်ရှုဘုတ်ကို ကန်ထား တယ်။ မတော်တဆတိုက်မိရင် သူ့ခေါင်းနဲ့ ရှေ့မှန်နဲ့ မဆောင့်မိအောင်တဲ့။ ခါးပတ် ပတ်ထားတဲ့ဥစ္စာ။ ပိုကိုပိုတယ်။

* * *

ပင်လုံဈေး၊ ပြီးတော့ တံတား၊ ပါရမီ၊ ချော်တွင်းကုန်း၊ ကမ္ဘာအေး၊ နဝဒေး၊ ၈ မိုင်၊ ၉ မိုင် Taxi က north point အဆောက်အဦးကြီးပေါ် တက်သွားတယ်။

“ဒီအပေါ်ထပ်မှာ နေတာနဲ့တူတယ်”

“ အင်း . . . . ”

ကျွန်တော်လည်း နောက်ကနေ ခပ်ခွာခွာလေး လိုက်မောင်းတက် သွားတယ်။

“ ဇီဝီ .. နင်လိုက်ကြည့်လိုက် .. ဘယ်အခန်းလဲ ၊ ဒီမှာနေတာ လား ၊ ဒါမှမဟုတ် ကျူရှင်တွေ ဘာတွေလာတက်တာလား မသိဘူး ”

“ အေး .. နင် အောက်က ကော်ဖီဆိုင်မှာ စောင့်နေ ... ”

“ ငါ ဗိုက်ဆာနေပြီဟ..ပီဇာဆိုင်မှာစောင့်မယ်..နင်ဘာစားဦးမှာလဲ ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ဟိုမှာ ... ဟိုမှာ . . တက်သွားပြီ .. နင်ဒိုးတော့ .. ဟိုနင်း .. ဖုန်းဆက်မယ် ”

ဇီဝီက လှေကားအတိုင်း ခပ်သွက်သွက် လိုက်သွားတယ်။ ကျွန်တော်သူ့ကို စိတ်ချပါတယ် ပေါင်းလာတာပဲ ကြာလှရှိနေပြီ။ ဇီဝီ ဘယ်လောက် သေချာတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိတယ်။

***

North Point Center ကတော့ ထုံးစံအတိုင်းပေါ့။ အရမ်းကြီး ရှုပ်ပွဲ မနေဘဲ လူစည်ကားပါတယ်။ ပီစာဆိုင်မှာ အရင်ဝင်မှာပြီးတော့ Oceans ထဲလျှောက်ကြည့်နေလိုက်တယ်။ ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်ထဲမှာတော့ လူတွေအများကြီးပဲ။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ဘုရားဒီဘုရားပေါ့။ ပီဇာဆိုင်ကို ပြန်ရောက်တော့ ဇီဝါ ရောက်နေပြီ။

“အဆင်ပြေလား ... ”

“အင်း .. ပထမထပ်မှာပဲ .. (C/317) .. ... သော့ဖွင့်ပြီးဝင် သွားတာဟ..သူ့အိမ်ပဲ”

“အေး thank you .. ငါ နင့်ကို ပီဇာကျွေးမယ်”

“အံ့မယ်..ဒါက နင်မိုက်ဆာလို့ စားမှာလေ...ငါက လိုက်စားပေး ရတာ...”

“ နောက်တစ်ခေါက် ထပ်ကျွေးမှရမှာပေါ့ . . . ”

“ အင်းပါဟာ .. ကျွေးမယ် .. ကျွေးမယ် .. အခု ဘာ သောက်ဦးမလဲ”

“ pepsi မှာပေး”

“ အိုကေ .. အစ်မ ပက်စီတစ်ဗူး .. ဪ .. နှစ်ဗူး .. ပက်စီနှစ်ဗူးပေးပါ ..”

ဇီဝါက ..

“ Phနံပါတ်ရရင် ကောင်းမယ်နော်”

“ ဟမ် ... ဘာကိုလဲ ”

“ ဪ .. ဟိုကောင်မလေးလေ .. သူ့ဖုန်းနံပါတ်ရရင် ကောင်း လိမ့်မယ်လို့”

“ အင်း .. ဟုတ်တယ် .. နောက်ပြီး သူ့ကျူရှင်တို့ ဘာတို့ သိရရင်လည်းကောင်းမှာပဲ .. ဒဂုံကို နေ့တိုင်းသွားနေရရင် မချောင်ဘူးဟာ .. ပြီးတော့ ရင်းနှီးအောင်လည်း လုပ်ရဦးမယ် .. ဒီတစ်ခါ တကယ်ပျာတယ်ဟာ ..”

“ နေဦး .. သူ့မှာ သူငယ်ချင်းတွေ ဘာတွေတော့ ရှိမှာပေါ့ .. အဲ
.. ဒါနဲ့ ဘဲရှိမသိဘူးနော် ”

“ ပါးစပ်ပုပ်ကြီးနဲ့ ပြောမနေနဲ့ .. ရှိမှာမဟုတ်ပါဘူးကွာ ... ”

ပြောသာပြောရတယ်။ စိတ်ထဲမှာတော့ ဟိုတစ်နေ့က မဟာဗန္ဓုလ
ပန်းခြံလမ်းမှာ ဆိုင်ထဲက စုံတွဲထွက်သွားတာကို မြင်ယောင်မိတယ်။ သက်ပြင်းကို
ခိုးချရပါတယ်။

“ ရှိရင်လည်း နင်ကလိုက်မှာပဲ မဟုတ်လား ”

“ ရည်းစားရှိရင်တော့ ငါ မလိုက်ဘူးပေါ့ ... အခုက ရှိလား မရှိလားမှ
မသိတာ ... ငါ့လိပ်ပြာ ငါသန့်တယ်လေ ”

“ အေးပါ .. ပြီးတာပဲ .. နောက်မှ ကျိုင်းတက်ရင်တော့ ငါက
ထွက်ပြေးမှာ .. ”

“ အေး .. ပြေး .. ပြေး .. ကောင်းတယ် .. ရှုပ်လို့ ”

ဇီဝေါက မျက်စောင်းတစ်ချက်ထိုးတယ်။ လှလည်းမလှဘူး။ ပြီး
တော့...

“ အဲလိုဆိုရင်လည်း ပြီးရော .. နင့်ဟာနင်ဆက်လုပ် .. ငါ မကူညီ
တော့ဘူး ”

“ ဟာ ... နင်ကလည်း .. အဲလိုမလုပ်နဲ့လေ .. နင်က
မရှုပ်ပါဘူးဟာ..ဟို . . ငါ့မှာက မိန်းကလေးသူငယ်ချင်း ရင်းရင်းနှီးနှီးဆိုလို့
နင်ပဲရှိတာ .. ပြီးတော့ ငါ..ငါက ဟို .. မလိုက်တတ်ဘူးဟာ ..
နင်သိသားနဲ့ .. ဟိုကောင်တွေကလည်း သိပ်အားကိုးရတာ မဟုတ်ဘူး ”

“ အဲဒါဆို ဘာလို့ရှုပ်တယ်ပြောလဲ .. တစ်နေကုန် လိုက်လည်း
လိုက်ပေးရသေးတယ် ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ အေးပါဟာ .. ငါနောက်ကို အဲလို စတော့ဘူး .. ဟဲဟဲ ”

ဇီဝေက နှုတ်ခမ်းကို မွဲပြတယ်။ လှလည်းမလှဘူး။

“ကဲ ... မြန်မြန်စားပါ ကိုယ်တော် .. ဒီနေ့ အိမ်ပြန်နောက်ကျရင် အိမ်က ကန်ကိုချတော့မယ်ထင်တယ်”

“ ဟင် . . . ငါလာခေါ်သွားတာ နင့်အမေသိရဲ့သားနဲ့ ”

“ သိသိပေါ့ ... ပြီးကျတော့ ငါပဲအဆူခံရမှာ .. နင်ချရင် နင်က တာဝန်ယူနိုင်တာလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့”

“ တာဝန်ယူနိုင်ပါတယ် .. ငါ့ရဲ့ အိမ်ရှင်မလေးနဲ့သာ တည့်အောင် ပေါင်း..ဟီး ဟီး”

“မပေါင်းနိုင်ပါဘူး .. နင်နဲ့သာ အတူနေရရင်လည်း အသက်တိုမှာပဲ”
ကျွန်တော် ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ရယ်ပဲရယ်နေလိုက်တော့တယ်။ ဇီဝေက ရယ်ရတယ်လေ။

မှန်စားလို့ ပြီးတော့မှ-

“ ငါသူရဲ့ မွေးနေ့သိချင်တယ် ”

“ ဘာလုပ်မလို့လဲ .. မွေးနေ့လက်ဆောင်ပေးပြီး မိတ်ဖွဲ့မလို့လား .. ရပါလိမ့်မယ် .. အားကြီးကြီး ”

“ ငါ . . သူရဲ့ ရာသီခွင်ပုံ tattoo ထိုးချင်လို့ ”

***

Snow White : ရှင့်မှာချစ်သူမရှိဘူးပေါ့

Andrew : ဟုတ်ပ . .

Snow White : မယုံဘူး .. ဒီအရွယ်ကြီးရောက်နေပြီ ..

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ဟဟ ..

Andrew : ရည်းစားမထားဖူးဘူးလို့ မပြောပါဘူး .. ထားဖူး
ပါတယ် .. အခုလက်ရှိ မရှိဘူးလို့ပြောတာ ..

Snow White : ဪ ဪ .. တစ်ကိုယ်တည်း လူပျိုကြီး
ပေါ့လေ .. ယပင့်ပျိုလား ယရစ်ပျိုလားတော့
မသိဘူး ခစ် ခစ် ခစ်

Andrew : နင့်မှာရော ၊ ရည်းစားရှိသလား ၊
ရှိခဲ့လား ၊ ရှိနေလား ၊ ရှိတော့မှာလား ၊

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

Snow White : ဟေး . . . မေးခွန်းတွေကလဲ .. ခစ်ခစ် ..
 Andrew : ဖြေပါ ..
 Snow White : ဟာဟာ .. ဘယ်ပြောမလဲ .. : P
 Andrew : အင်းပါ .. မစပ်စုတော့ဘူး .. ဧည့်သည်လာနေလို့
 ပြန်လာခဲ့မယ် .. Online မှာ ရှိဦးမှာလား ၊
 Snow White : အင်း ... ရှိဦးမယ် .. အိမ်စာလုပ်ရင်းစောင့်
 နေမယ်လေ
 Andrew : ပြီးရော
 Bye Bye

ကျွန်တော့်အလုပ်က အချိန်အကန့်အသတ် မရှိပါဘူး။ ရုံးချိန်တို့
 အလုပ်ချိန်တို့လည်း မရှိဘူး။ ကျွန်တော့်ဆီမှာ အလုပ်အပ်တဲ့သူတွေဆိုတာကလည်း
 နေ့မရှိ ညမရှိတဲ့ အဆိုတော်တို့ ဂီတသမားတို့များတယ် ။ ဒါပေမယ့် အခု ဧည့်
 သည်ကတော့ ခေါင်းလျှော်ရည်ထုတ်တဲ့ ကုမ္ပဏီကပါ။ လှည်းတန်းမှာ ထောင်
 မယ့် ကြော်ငြာဘုတ်အတွက် ဒီဇိုင်းလက်စသတ်ပေးရမှာ ။

ကျွန်တော် အလုပ်စားပွဲမှာ သုံးနာရီလောက်ကြာသွားပြီးတော့မှ ဧည့်
 သည်က ပြန်သွားတယ်။ ဒီတော့မှ ဒီဘက်ကွန်ပျူတာရှေ့ကို ပြန်ထိုင်ရတယ်။
 ဒီဘက် computer ဆိုတာ အင်တာနက်ချိတ်ထားတဲ့ computer ကို ပြောတာ။
 ကျွန်တော်အလုပ်လုပ်တဲ့ coumpter တွေကို အင်တာနက်မချိတ်ထားရဲဘူး။
 VIRUS နှိပ်စက်ရင် အကုန်နုနုကုန်မှာ ကြောက်တယ်။ ဒီတော့ ကျန်တဲ့
 computer တွေကို Network ချိတ်ထားပေမယ့် အင်တာနက်ချိတ်ဖို့တော့ သပ်သပ်
 ထားရတယ်။

“ ငှား ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

အိပ်ချင်လိုက်တာ ။ ဘယ်နှစ်နာရီတောင် ထိုးပြီးလဲ မသိဘူး . . .

“ အားပါးပါး . . . တစ်နာရီခွဲနေပြီ ”

Gtalk ထဲ ပြန်ဝင်လိုက်တယ် ။ Snow White က ရှိနေတုန်းပဲ။

Andrew : ဟေး .. မအိပ်သေးဘူးလား ...

(ကျွန်တော် မြန်မာလို မရိုက်တတ်ပါဘူး။ အမှန်တကယ်က Hey ..
ma 8 Thay Boo Lar လို့ရေးတာ ။ ဒါပေမယ့် ဖတ်တဲ့သူ အဆင်ပြေအောင်
မြန်မာလိုပဲ ရေးမယ်နော် ။ မဟုတ်ရင် တစ်အုပ်လုံး အဲလို Myanglish တွေ
ဖြစ်ကုန်လိမ့်မယ်)

Snow White : ဟေး . . .

Andrew : မအိပ်သေးဘူးလား ..

Snow White : ဟင့်အင်း .. စောင့်နေမယ်လို့ ပြောသားပဲ ..

Andrew : အိမ်စာပြီးသွားပြီလား

Snow White : ပြီးတာဖြင့် ကြာလှပြီ .. Game ဆော့နေတာ..

Andrew : ဟုတ်လား .. ဘာ Game လဲ

Snow White : GENJI လေ .. ဓားခုတ်တာ .. မိုက်တယ်

Andrew : နင်က အဲလို ခုတ်တာ ထစ်တာလည်း ကြိုက်တာ
ပဲလား ..

Snow White : တခြား GAME တွေတော့ မကြိုက်ဘူး ..

ဒီတစ်ခုက ဂျပန်မင်းသားချောလို့ ဟီးဟီး ..

Andrew : ဟိုက်ရှားဘား . . . ပေါတယ်ဗျို့

Snow White : ခစ်ခစ်

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

နေဦး။ ကျွန်တော့်မှာ မေးစရာရှိတယ်။ ဒီတစ်ယောက် ဇလပ်ဖြူတဲ့။
ဟိုတစ်ယောက်က ဖြူတဲ့ ။ ဘယ်လိုမေးရင်ကောင်းမလဲ ။ ဟိုတစ်ယောက်က
Rocker ဆိုတော့ . . . . .

Andrew : သီချင်းနားထောင်လား . .
Snow White : နားထောင်တာပေါ့ .. ဘာဖြစ်လို့လဲ၊
Andrew : ဘာမျိုးစစ် အကြိုက်ဆုံးလဲ ..
Snow White : ဘာဖြစ်ဖြစ် အိုကေပါတယ် ..
Andrew : Rock ကြိုက်လား .. Avril Lavigne တို့ ဘာတို့
..
Snow White : အင်း .. မဆိုးပါဘူး .. rock လည်း နားထောင်
တယ် .. Hip Hop တွေကို ပိုကြိုက်တယ် ..
နားထောင်တာပဲဥစ္စာ .. ကောင်းရင်တော့ အကုန်
ကြိုက်တာပဲပေါ့ .. ရှင်ရော .
Andrew : ငါလည်း နင့်လိုပါပဲ ..

ဒီမိန်းကလေးနှစ်ယောက် ၊ တစ်ယောက်ချင်းစီပဲ ဖြစ်မှာပါ။ ဟိုတစ်
ယောက်ပုံစံ ကြည့်ရတာ တကယ့် Rock မှ Rock “ အသိဘူးကွာ . . .”
လို့ အသံထွက်ညည်းမိတယ် ။ ခေါင်းထဲမှာ ဖျတ်ကနဲပေါ်လာလို့ ဟိုအရင်အပတ်
တုန်းက Nikko rSm Stage Show သွားကြည့်သေးလား ဆိုတော့ ...
“ အင်း ” တဲ့။

ဒီလိုပဲ ရောက်တတ်ရာရာ လျှောက်ပြောနေလိုက်ကြတာ မိုးတောင်စင်စင်
လင်းရောမယ်။ သူ့အကြောင်းတွေ ဘာမှသိပ်မပြောပြပေမယ့် သူသိချင်တဲ့ ကိုယ့်အ
ကြောင်းတွေတော့ ပြောပြဖြစ်ခဲ့တယ်။ မိုးအကြောင်း ၊ လေအကြောင်း။ ဖေဖေမေမေ

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ဘာလို့ မရှိသလဲဆိုတဲ့အကြောင်း ။ ဆေးကျောင်းတက်နေတဲ့ ညီမလေး အကြောင်း ။ အန်တီဒေါက်တာအကြောင်း။ ထားခဲ့ဖူးတဲ့ ရည်းစား (၂) ယောက်အကြောင်း တစ်ခါတစ်လေ သွေးအားနည်းတယ် ၊ အနီးမီးယား (ANAEMIA) ရတတ်တယ် ဆိုတဲ့အကြောင်း။ သွေးသွင်းရတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း ။ စုံတကားစိန်နေရော။

ဘာလို့ ဒီလောက်ရင်းနှီးသွားပြီး အကုန်လျှောက်ပြောမိမှန်း မသိပါဘူး။ ခင်မင်ဖို့ကောင်းတာတော့ အမှန်ပဲ ။ ညဘက် တစ်ယောက်တည်း ငေါင်လှေရှိလို့ အဖော်ရတော့ ပျော်ပြီးလျှောက်ပြောနေမိတာနဲ့ တူပါရဲ့။ ဒုတိယတစ်ယောက်နဲ့ ပြတ်ပြီးကတည်းက ညဘက်ဖုန်းမပြောတဲ့ အကျင့်လုပ်ထားမိတော့လည်း တစ်ခါတစ်ခါ အထီးကျန်တယ်။

ဒါပေမယ့် ဖုန်းပြောခြင်း အတတ်ပညာရှင်တွေဆိုမှာ ကျွန်တော့်အချိန်တွေကို နောက်ထပ်မပူဇော်လိုတော့ဘူး။ ပြီးကျလို့ နှလုံးသားပါ အဆစ်ပသွားရင် ... .. ခက်လှချည်ရဲ့။

* * *

မြိုင်ဟေဝန်မှာ ကျွန်တော်တို့ ထိုင်နေတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဆိုတာ (၁) ကျွန်တော်၊ (၂) ဒီပ၊ (၃) ကျော်ကြီး၊ (၄) စိုးစိုး၊ (၅) ပင့်ကူ၊ (၆) ဇီဇဝါ၊ (၇) အိအိထွန်း။ Seven swords ဆိုပြီး တရုတ်သိုင်းကားတောင် ရိုက်လို့ရလှပြီ။

ဒီပ တစ်ယောက်ကလွဲပြီး ကျန်တဲ့ သူတွေက အသက်ပေးပြီးပေါင်းတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ(နည်းနည်းတော့ပိုသွားပြီ။ ဟဲဟဲ။) ဒါပေမယ့် ဒီမစ်ရှင်(MISSION) မှာ ဒီပကလည်း ကန့်လန့်ကန့်လန့်ပါနေပြီ။ သူကလည်း အဆိုတော်ဆိုပေမယ့် ပဲမများဘူး။ ကျွန်တော်တို့အုပ်စုနဲ့ ပေါင်းလို့ရတယ်။

ကျွန်တော်တို့အားလုံးက ကျောင်းပြီးသွားကြပြီ ။ ဒီပကတော့ မသိဘူး။ သူလည်းပဲ ပြီးလောက်ရောပေါ့။ ဒါနဲ့များ အလုပ်မလုပ်ကြဘဲ ဆယ်ကျော်သက်တွေလို ပျော်မြူးနေကြသလားလို့ အပြစ်တင်မစောပါနဲ့နော် ။ ကျော်ကြီးတစ်ယောက်ကလွဲလို့ ကျန်တဲ့သူတွေ အလုပ်နဲ့ အကိုင်နဲ့ ။ စိုးစိုးက

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ရေဒီယိုအသံလွှင့်ဌာနမှာ လုပ်တာ။ အစီအစဉ်ကြေငြာသူ ။ ပင့်ကူကလည်း သူ့အဖေကုမ္ပဏီမှာ ရာထူးနာမည်အတည်မရှိပေမယ့် နေ့တိုင်း အလုပ်ဆင်းရတယ်။ သူ့အဖေညွှန်ကြားတာ လုပ်ပေါ့လေ။

ဇီဝီက ကျောက်မျက်ရတနာဒီဇိုင်းဖော်တဲ့သူ။ ကျွန်တော်က Graphic Designer ဆိုတော့ လိုင်းနည်းနည်းတူတယ်။ အိအိထွန်းက လေယာဉ်မယ်။ ဒါပေမယ့် အထင်မကြီးပါနဲ့။ လေယာဉ်မယ်တွေလှတယ်ဆိုတာ အိအိထွန်းနဲ့မဆုံဖူးလို့ပြောတာ။ ကျော်ကြီးကတော့ ကျောင်းတွေတက်နေတုန်း။ သူ့အဆိုအရတော့ အလုပ်လုပ်တယ်ဆိုတာ ထမင်းစားဖို့လုပ်တာတဲ့။ ကျောင်းတက်နေသေးသ၍ အမေက ထမင်းကျွေးနေမှာပဲဆိုတော့ မထူးပါဘူးတဲ့။ တစ်မျိုးပဲနော်။ သူပြောတော့လည်း ဟုတ်သလိုလို။

ပြောချင်တာကတော့ အားလုံးအလုပ်တွေနဲ့ မအားတဲ့ကြားက ကျွန်တော့်ကိစ္စကို (သူတို့သဘောနဲ့ သူတို့) ပျော်ပျော်ကြီး လာကူညီတာပါ။ (အံ့ရော) အားလုံးကို ကျွန်တော်က-

“ (၃) နာရီကျရင် သူဒီလမ်းကဖြတ်ပြီး YCC ကို သွားလိမ့်မယ်။ ဒီတော့ ဇီဝီနဲ့ အိအိထွန်းက ဒီမှာစောင့် .. ငါတို့က ဟံသာဝတီအိုင်း နားကသွားစောင့်မယ်။

သူက ခါတိုင်းတော့ ဦးဝိစာရလမ်းက သွားလေ့ရှိတယ် .. ”

“ နေပါဦး .. မင်းက အဲဒါတွေ ဘယ်လိုလုပ်သိလဲ .. ”

“ ဒီပရယ် ဇီဝီရယ် စုံစမ်းပေးထားတာ .. မနေ့က ငါ တစ်ယောက်တည်း ခိုင်လှူလေးစောင့်ကြည့်ပြီးသွားပြီ .. ဟုတ်တယ်ကွ .. ”

“ သေချာလို့လား မင်းဟာက ” လို့ ကျော်ကြီးက မေးတယ်။

“ သေချာတယ်..ငါ Blazon ရှေ့ကနေ ဗိုလ်မြတ်ထွန်းလမ်းအထိ တောက်

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

လျှောက်လိုက်သွားတံ”

“ ဟွန်း . . . နင် အဲဒါဆိုလည်း ဘာလို့ ငါတို့ကို ခေါ်သေးလဲ။
တစ်ယောက်တည်းသွားလည်း ရတာပဲ ”

“ မရလို့ပေါ့ ” လို့ ပြန်ဖြေပြီး နားထင်ကို လက်ညှိုးနဲ့ ခေါက်ပြ
လိုက်တယ် ”

“ ငါ့မှာ အိုင်ဒီယာတစ်ခုရှိလို့ ”

ဒီပက -

“ ငါက ဘာလုပ်ရမှာလဲ ” လို့ အားတက်သရောမေးတယ်။
ကျွန်တော်က-

“ မင်းမျက်နှာကြီး လူတိုင်းသိနေတော့ ဘာမှလုပ်လို့မရဘူး။ မင်းလုပ်
လို့ရတာက ..

ငါတို့စားထားတာ .. ပိုက်ဆံရှင်းပေးလိုက် ” လို့။

ဒီပမျက်နှာ ရှုံ့မဲ့သွားတယ်။ ဒါပေမယ့် “ ရပါတယ်ကွာ .. ” လို့
တော့ပြောရှာတယ်။

“ မဟုတ်ပါဘူးကွာ .. ကျတဲ့ပိုက်ဆံကို လူအရေအတွက်နဲ့စားပြီး
အညီအမျှရှင်းတာ ငါတို့ထုံးစံ ” လို့ ပြောလိုက်တော့မှ ပြုံးဖိုးဖိုးနဲ့

“ ငါကျွေးမလို့ဟာကို ” တဲ့။

***

ကား (၃) စီးပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကားရယ်၊ ပင့်ကူကားရယ်၊ ဒီပ
ကားရယ်။ ဒီပကားပဲပါတာ။ လူကိုတော့ ထားပစ်ခဲ့ပြီ။ ပြည်လမ်းပေါ်က

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

Sweet Home ဆိုတဲ့ ပရိဘောဂဆိုင်ရှေ့မှာ ရပ်ထားကြတယ်။
ဒီပကားကို ကျော်ကြီးမောင်းတယ်။ ပင့်ကူကားပေါ်မှာ ပင့်ကူတစ်ယောက်တည်း။
ကျွန်တော့်ကားကို စိုးစိုးမောင်းတယ်။ ကျွန်တော်က စိုးစိုးဘေးမှာ ။ အားလုံး
ရယ်ဒီပဲ။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ MIN MA MIN BAE

MIN MA MIN BAE ” (တယ်လီဖုန်းမြည်သံ)

“ ဇီဝါ .. ပြော ... လာပြီလား .. ”

“အင်း .. ၈ မိုင် မီးပွင့်ကျော်သွားပြီ .. ငါတို့ မြိုင်ဟေဝန်ထဲက ပဲစောင့်မယ် ”

“ အေးပြီးရော .. တခုတာ .. တခုတာ ”

ကျွန်တော်တို့အားလုံးကို လက်မထောင်ပြလိုက်တယ်။ ကျော်ကြီးက လမ်းမကြီးပေါ် ဖြည်းဖြည်းချင်း မောင်းထွက်သွားတယ်။ ရွှေအိုရောင်ကားလေး ကို လှမ်းမြင်နေရပြီ။ ကျော်ကြီးက အဝိုင်းကိုပတ်ပြီး ဦးဝိစာရဘက်ကို တက် သွားတယ်။ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ ဒိတ်ကနဲ။ သူ့..မြေနီကုန်းဘက်ကိုထွက်သွား ရင်တော့ ဝှဲပဲ။

ရွှေအိုရောင်ကားလေး ကျော်သွားတာနဲ့ ကျွန်တော်တို့နှစ်စီးစလုံးနောက်က အသာလိုက်မောင်းသွားတယ်။ ကံအားလျော်စွာပဲ သူမကားက ဦးဝိစာရလမ်း ပေါ်တက်တယ်။

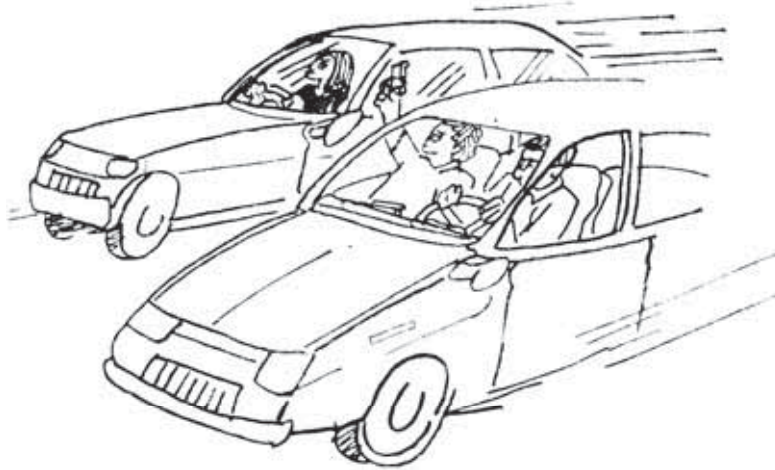
“ YES ” လို့ တိုးတိုးရေရွတ်မိပါတယ်။

ချက်ချင်းပဲ ကျွန်တော်တို့ကား(၃)စီးနဲ့ သူ့ကားကို ပိတ်မောင်းလိုက် တယ်။ ကျော်ကြီးကရှေ့က ပင့်ကူကနောက်က။ ကျွန်တော်တို့ကားက သူ့ဘေးက။ သူ့ခမျာ ကျော်လို့လည်းမရဘူး။ ကျော်ကြီးက ကီလို (၂၀) အထိ လျှော့မောင်းတယ်။ သူ့မျက်နှာလေးက စူပာနေတာပဲ။ သိပ်ချစ်ဖို့ကောင်းတယ်(လို့ ကျွန်တော်ထင် တယ်)။

သိတယ်မလား။ ဦးဝိစာရလမ်းက ကားနှစ်စီးပဲရှိတာ။ ကျော်မရ၊ နောက်ဆုတ်မရ ၊ မြန်မြန်မောင်းလို့မရနဲ့ ကောင်မလေးတင်းနေတာပေါ့။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ကျွန်တော်က ဘယ်ဘက်ရဲ့မှာ ထိုင်နေတာ။ သူ့ကားက ညာမောင်း။ သူ့နှုတ်ခမ်းဖူး
ဖူးလေးကို နီးနီးလေးမြင်နေရတယ်။ အပြင်အဆင်ကတော့ ထုံးစံအတိုင်းပါပဲ။
သူ့အသားဖြူဖြူပေါ်မှာ အနက်ရောင်တွေနဲ့။

ကျွန်တော်ကားမှန်ချပြီး သူ့ကားမှန်ကို ပဲလုံးသေနတ်နဲ့ ပစ်လိုက်တယ်။

“ ဖောက် ”

“ ဖောက် . . . . ဖောက် ”

သူ လှည့် ကြည့်တယ် ။ မျက်လုံးက မီးတောက်တော့မယ်။
ကျွန်တော်ပြုံးပြလိုက်တယ်။ သူမှတ်မိတယ်နဲ့တူတယ်။ လက်သီးဆုပ်ပြတယ်။
ကျွန်တော် သေနတ်ပြပြီး မှန်ချ မှန်ချဆိုတဲ့အိုက်တင်ကို လုပ်ပြတယ်။
ပါးစပ်ကလည်းပြောတယ်။ သူ ကျွန်တော့်ဘက် တောက်လျှောက်ကြီးကြည့်မနေ
နိုင်ပါဘူး။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ကားမောင်းနေရတာကိုး။ ကားမောင်းနေရင်းက ကျွန်တော့်ကိုမကြည့်ဘဲ
လက်ချောင်းတစ်ချောင်းထောင်ပြတယ်။

“ဟိုက် ရှားဘား”

သူ့လက်သည်းကလည်း အနက်ရောင်ပါလား။ ကျွန်တော် နောက်တစ်
ချပ် ထပ်ပစ်တယ်။

“ဖောက်”

အဲဒီတော့မှ သူ့ကားမှန်ကိုချပြီး လှမ်းအော်ပါတယ်။

“မလုပ်နဲ့လေ .. ကားမှန်ကွဲသွားမှာပေါ့..ဖုန်းဆက်လိုက်ရမလား”

သူ ရန်တွေ့နေတာလည်း ချစ်စရာကောင်းတာပဲ(လို့ ထင်နေဆဲ)။

“မဟုတ်ပါဘူး .. စာပေးချင်လို့ပါ .. ရှေ့” ဆိုပြီး လုံးချေထားတဲ့
စာရွက်လုံးကလေးကို သူ့ကားထဲ ပစ်ထည့်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ကားကို နောက်
ကချန်ပြီး မောင်းခိုင်းလိုက်တော့ သူက ရှေ့ကကားကိုကျော်တက်ပြီး တရှိန်ထိုးမောင်း
ထွက်သွားလေရဲ့။

ပစ်ပေးလိုက်တဲ့ စာထဲမှာ တကယ့်တကယ်တမ်း ဘာမှမပါဘူး (တနည်း)
ဘာမှမရေးထားဘူး။ ဇီဝီက ပြောတယ်။ နင် ဒီတိုင်း ရည်းစားစာသွားပေးရင်
ဘယ်စိတ်ဝင်စားမလဲတဲ့ ။ နည်းနည်းတော့ ကသိကအောက်ဖြစ်အောင် ကလိပေး
ရတယ်တဲ့။ အဲဒါကြောင့် အခု ပထမဆုံး စလိုက်တဲ့နေ့မှာ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်
အောင်လုပ်ပြီး ဘာမှမပါတဲ့ ရည်းစားစာပေးလိုက်တာ။ အဆင်မပြေလို့က
တော့ ဇီဝီမ ... သေမယ်။

အဲ ဇီဝီဆိုလို့ ဒီကောင်တွေ မြိုင်ဟောဝန်မှာစောင့်နေမှာပဲ။ မေ့ပြီး
မြို့ထဲကိုဆက်မောင်းလာကြတာ။

“စိုးစိုး . . . ဓ မိုင်မှာ ဇီဝီတို့ကို ပြန်ခေါ်ရမယ်လေ။ ကွေ့ . .

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ကွေ့ . . . ”

“ ဟုတ်သားပဲ . . . ငါလည်း ကျော်ကြီးနောက်ကို လိုက်မောင်းနေတတာ
... ”

ကျွန်တော်တို့ ကျော်ကြီးကားကို ကျော်တက်ပြီးတော့မှ ပြန်ကွေ့ဖို့
ပြောရတယ်။ နောက်ပြီးမှ ... အားလုံး မြိုင်ဟောဝန်ကို ... .. ။

. ၆ .

နတ်ဆိုးက လမ်းညွှန်လို
အဲဒီမြို့ကို ကျွန်တော်သွားတယ်

***

Physics ကင်(န်)တင်းဟာ နေ့လည်စာစားချိန်မို့ ဆူညံပွက်လော
ရိုက်နေတယ်။ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းထိုင်နေတဲ့ဝိုင်းကို ကောင်လေးတစ်
ယောက်လာထိုင်တယ်။ ပိန်ရှည်ရှည် ကလန်ကလားနဲ့။ ဘယ်မှာမြင်ဖူးပါလိမ့်။
မမှတ်မိပါဘူး။ သူကတော့ လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်မှာပြီး ထမင်းချိုင့်
ဖွင့်စားနေလေရဲ့။

ဒဂုံတက္ကသိုလ်က အရင်လိုပါပဲ။ တက်ကြွနေတဲ့ ခန့်ငြားမှုနဲ့။ ကျောင်း
သားအားလုံး လုံချည်ဝတ်ကြတာလွဲလို့ လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးနှစ်ကအတိုင်းပါပဲ ။
လွတ်လပ်မြဲ ။ ပျော်ရွှင်မြဲ ။

Physics ဆောင် ကော်ရစ်ဒါထိပ်က တံခါးပေါက်လေးကနေ ဇီဝေါ
နဲ့ အိအိထွန်းထွက်လာတယ် နှစ်ယောက်သား ရုပ်တည်ကြီးတွေနဲ့။

“ အဝေးကြီးပဲဟာ .. သေအောင်လျှောက်ရတယ် ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ ထိုင်ပါဦးဟ .. ငါပြောသားပဲ ကားနဲ့သွားပါလို့ ”

“ မသိဘူးလေ .. ငါတို့က နီးတယ်မှတ်လို့ ”

“ ကဲ ... ပြောပါဦး ... အခြေအနေ ... ”

ဇီဝပါက သူ့ဖုန်းနဲ့ရိုက်ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံလေးထုတ်ပြတယ်။ ကျွန်တော်

ချစ်သော Rocker လေးဟာ ရင်ဖုံးအင်္ကျီအဖြူ လုံချည်အနက်နဲ့။ မြန်မာလို ဝတ်တာတောင် အဖြူ အနက်ရယ်။ အနီးကပ်ပုံကိုကြည့်တော့ အင်္ကျီအဖြူမှာအနက် ရောင်မှိန်တဲ့ အလုံးလေးတွေနဲ့။ မျက်လုံးကိုလည်း ခြယ်ထားတယ်။

အောင်မယ် . . . ဟိုကောင်ကလည်း လှမ်းကြည့်နေလို့ ဖုန်းကို အမြန်ပိတ်လိုက်ရတယ်။

“ ရော . . . ဇီဝေါ . . . အခု ငါ့ဖုန်းထဲကိုပို့လိုက် ”

“ အင်း . . . ဟဲ့ . . . Bluetooth ဖွင့်ဦး ”

အိအိထွန်းက -

“ ငါလည်း . . . ခပ်တည်တည်နဲ့ ညီမလေး ဖုန်းနံပါတ်ဘယ် လောက်လဲလို့ မေးလိုက်တာ . . . ”

“ ဟင် . . . ရခဲလား . . ”

“ အင်း . . . ဒီအတိုင်းကြီးတော့ ဘယ်ပေးမလဲကွ ။ အစ်မတို့က သတင်းထောက်တွေပါ .. လူငယ်တွေနဲ့ စကားဝိုင်းလေးလုပ်ချင်လို့ပါ ဘာညာ . . . ဆက်သွယ်ပါရစေ . . . ဆိုပြီး ဝင်ရောရတာပေါ့ ”

“ . . . . . ”

“ အဲဒါ အဆင်ပြေရင် ဖုန်းဆက်ပြန်ချိန်းချင်လို့ပါ .. အစ်မနာမည် ဘယ်သူပါ .. ဖုန်းနံပါတ်က ဘယ်လောက်ဆိုပြီး ရှိခဲ့တာ ”

“ နင်သိပ်တော်တယ် အိအိထွန်း . . . ဒီနေ့ နေ့လည်စာ နင့်ကို ရှယ် ကျွေးမယ် . . ကြိုက်တာမှာ . . . ”

“ ဟွန့် ... ကျောင်းကင်(နံ)တင်းမှာ .... နင် အကုန်အကျများ နေဦးမယ် အိဖြေ ”

ဇီဝေါက -

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ ကဲ .. ကျွေးတုန်းသာ စားထားလိုက်ပါ အိအိထွန်းရယ် .. နောက်မှ ဆိုရင် ဒီဦးကပ်စီးက လျှော်သွားမှာ ”

ကျွန်တော် ပြုံးနေလိုက်ပါတယ်။ ဖုန်းနံပါတ်ဆိုတာ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကိုလိုက်ဖို့ ပင်မလမ်းကြောင်းတစ်ခု မဟုတ်ပါလား။ ဟဲ့ . . ပလုတ်တုတ် .. ရင်ခုန်တာ မြန်လာပြန်ပြီ။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်

.H.

ဥဩရေ

နင်တွန်ချင်ရာတွန်

ပြီးရင်တော့ ငါ့ထံနားလှည့်

***

Snow White : အဲဒီတော့ ရှင် သူ့ကို အတည်ကြိုက်တယ်ပေါ့။

Andrew : ဒါပေါ့ .. မကြိုက်ဘဲနဲ့ ဘယ်သူက ဒီလောက်အသည်းအသန်လိုက်မှာလဲ။

Snow White : မဟုတ်ဘူးလေ . . . တို့မေးတာက တကယ်ကြီးအတည်ကြီးလားလို့။

Andrew : ဒီမှာအမိ..ငါက တကယ်အတည်မကြိုက်ဘဲနဲ့ ဘယ်မိန်းမကိုမှ မလိုက်ဘူး .. ဟုတ်ပြီလား ...

Snow White : ဒါဆိုရင် .... ရှင့်အရင်ရည်းစား(၂)ယောက်ကရော ...ဘာဖြစ်လို့ပြတ်သွားတာလဲ..ရှင်က ဖြတ်တာလား...သူတို့က ဖြတ်တာလား ..။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

Andrew : ငါကမဖြတ်ပါဘူးကွာ .. ဒါပေမယ့် အဲဒီအကြောင်တွေကို မပြောချင်တော့ဘူး...ပြတ်သွားတဲ့ ကိုယ့်ရည်းစားဟောင်းအကြောင်း ကိုယ်အတင်းပြောတဲ့လူတွေ စာရင်းထဲမှာ ငါမပါဘူး။ သူတို့ကိုလည်း အပြစ်မတင်ဘူး .. ကံကြမ္မာ အကြောင်းတရား မတိုက်ဆိုင်လို့ပဲ သဘောထားတယ်။

Snow White : ရှင်က မဆိုးပါဘူး ..

Andrew : ဒါကတော့ မင်းအမြင်လေ။ မင်းက ငါနဲ့ပဲ သိတော့ ငါမဆိုးဘူးလို့ သတ်မှတ်ရင် သတ်မှတ်မှာပေါ့...ဒါပေမယ့် သူတို့ရဲ့ အပေါင်းအသင်း အသိုင်းအဝိုင်းကြားမှာတော့ ငါက လူဆိုးကြီးလို့ သမုတ်ရင်သမုတ်ကြမှာပေါ့...

Snow White : အင်းနော် .. ရှင်သူတို့ကို သတိရတာတို့ ဘာတို့ မဖြစ်ဘူးလား

Andrew : တိုက်ဆိုင်တဲ့အခါမျိုးမှာတော့ သတိရတာပေါ့ကွာ ...ဒါပေမယ့် သူတို့နဲ့ပတ်သက်တဲ့ ပစ္စည်းတွေ အရာဝတ္ထုတွေကို ငါ့အိမ်မှာမထားဘူး...အမှတ်တရ တစ်ခုစီပဲ ငါ့ကိုယ်မှာရှိတယ် ..

Snow White : ငါ့ကိုယ်ပေါ်မှာ ???
အဲ့ဒါက ဘယ်လိုကြီးလဲ । । ।

Andrew : ဘယ်လိုကြီးလဲဆိုတော့ . . .
ငါ့ကျောပေါ်မှာ သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ရာသီခွင်ပုံ

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

တွေကို tattoo ထိုးထားတယ်..ပထမရည်းစားက ကိုရာသီ (Aquarius) ..
 ကိုရာသီရဲ့ အမှတ်အသားပုံထိုးထားတယ်..နောက်တစ်ယောက်က မိဿရာသီ
 (Aries) .. Aries တံဆိပ်ပုံထိုးထားတယ်..ဒါပေမယ့် ကျောကုန်းမှာဆိုတော့
 မှန်နဲ့မကြည့်ရင် မမြင်ရဘူး..အဲဒီတော့ အဲဒီဆေးမင်တွေကိုတွေ့တိုင်း သတိရ
 နေပါတယ်..ဆိုတာမျိုးလည်း မရှိဘူး ..

Snow White : WOW ! မိုက်လှချည်လား..တို့ကတော့ tattoo
 မပြောနဲ့ .. ဆေးထိုးရင်တောင်ကြောက်တယ် ..
 ခစ်ခစ် .. . .

Andrew : မေးမယ်နော်

Snow White : မေးပါမေးပါ

Andrew : မင်းရဲ့ Friendster မှာ ရေးထားတဲ့ ရန်ကုန်
 တက္ကသိုလ်ဆိုတာ ဒဂုံကိုပြောတာလား ... ..

Snow White : ဟုတ်ဖူးရှင် .. ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ဆိုတာ Main
 ကိုပြောတာ .. ပိန်းလိုက်တာနော် .. ..

Andrew : ဘာတက်နေတာလဲ ..

Snow White : EPP .. မာလာဆောင်မှာ ..

Andrew : EPP ဆိုတာ ဘာလဲ ??

Snow White : English Professionnal Purpose

ကျွန်တော့်ရဲ့ သံသယစိတ်ကို သူ့အဖြေတွေက ချေဖျက်ပစ်လိုက်ပါတယ်
 .. ဇလပ်ဖြူဟာ ဖြူများလားဆိုတာကိုလေ။ ဒါပေမယ့် နာမည်လေး တစ်လုံး
 တူတာကလွဲလို့ လုံးဝမဟုတ်နိုင်ပါဘူး။ တက်တဲ့ကျောင်းတို့ ၊ နားထောင်တဲ့
 ဂီတတို့ကမှ မတူတာ ။ ဒီတစ်ယောက် အစုံနားထောင်တာ ဟိုတစ်ယောက်က

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ဘကယ့် Rock ပုံကို ပေါက်နေတာ။

ကျွန်တော် ကွန်ပျူတာပိတ်ပြီးတော့ ဖုန်းဆက်ဖို့ စဉ်းစားတယ် ။
ဖုန်းဆက်တာများ စဉ်းစားဖို့လိုသေးသလားလို့မေးရင် ဟုတ်ကဲ့၊ အမှန်တကယ်
လိုပါတယ်လို့ ဖြေရပါမယ်။ ကျွန်တော် ဖြူ(သို့မဟုတ်) Rocker မလေးဆီကို
ပထမဆုံးအကြိမ်ဆက်မှာမို့လို့ပါ။ ဘယ်ကစပြောရမလဲ ။ ကျွန်တော် ဘယ်
သူပါလို့ပြောရမလဲ ။ သူက ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးပြန်ပြောမှလား ။ အော်ငေါက်ပြီး
တော့ပဲ ဖုန်းချပစ်မှာလား ။ တွေးစရာတွေက တသီတတန်းရယ်။

သို့ပေမယ့် ကျွန်တော်စဉ်းစားလို့ မပြီးသေးခင်မှာပဲ လက်က သူမ
ဖုန်းနံပါတ်ကိုနှိပ်ပစ်လိုက်ပြီ။

“ တူ ... .. တူ ... .. ”

“ ... .. တူ ... .. ”

“ တူးတူး . . တူး . . တူး ”

ဒါဖုန်းကို နှိပ်ချပစ်လိုက်တာပဲ ။ ကျွန်တော် ပြန်ခေါ်တယ် ။

“ တူ ... .. တူ ... .. ”

“ ... .. တူ .... ”

“ တူးတူး . . တူး . . တူး ”

နံပါတ်မသိလို့ ဖုန်းချပစ်တာလား ။ ဘယ်ရောက်နေလို့လဲ ။
ည (၁၀) နာရီဆိုတော့ အိမ်မှာပဲရှိမှာပါ။ ဒီနေ့ကြားရက်ဆိုတော့ အပြင်ထွက်
နေတာလည်း မဖြစ်နိုင်။ ကျွန်တော်ပြန်ခေါ်တယ်။

“ တူ .... တူ ... .. ”

“ .... တူ ..... ”

“ ဟဲလို .... ”

ဒီတစ်ခါတော့ ဖုန်းကိုင်ပါတယ်။ သူ့အသံက လွင့်တယ်။ ကျွန်တော့် လက်ဖျားတွေအေးလာတယ်။ နံရံကိုမှီပြီး ခြေဖျားထောက်လို့ ပြောရတယ်။

“ ဖြူလားဟင် . . . . ”

“ ဟုတ်တယ် . . . ဘယ်သူလဲ . . . . ငကျန်လား ”

“ ငကျန် မဟုတ်ပါဘူး ဖြူ . . . . အိန္ဒြေပါ ”

“ အိန္ဒြေ . . . သိလို့လား . . . . ”

“ ဟို . . . သိတော့ မသိဘူး . . .။ အခုမှ စဆက်ဖူးတာ . . ”

“ ဪ . . . Sorry နော် . . ကျွန်မက မသိတဲ့လူနဲ့ စကား မပြောဘူး.. ”

“ ခဏလေး ဖြူ . . ဖြူ ကိုယ့်ကိုသိပါတယ် . . ဟို . . ဟိုလေ . . Nikko က Show ပွဲမှာ ရေထဲပြုတ်ကျသွားလို့ ဆင်းကယ်တာ . . ”

“ ဪ . . . ကျွန်မကို အမြဲလိုက်နှောင့်ယှက်နေတဲ့သူပဲ . . . ”

“ ဟို . . . နှောင့်ယှက်တာမဟုတ်ပါဘူး . . အဲဒီနေ့က တကယ် ရေနစ်ပြီထင်ပြီး . . ”

“ တော်ပါ တော်ပါ . . ဘာမှလာမရှင်းနဲ့ . . ဒါဖြင့် ဟိုတစ်နေ့က ကားပေါ်ကသေနတ်နဲ့ လိုက်ပစ်တာကရော ”

“ အဲဒါကလေ . . . ကားမှန်ကပိတ်ထားတော့ ဘာလုပ် ရမှန်းမသိဖြစ်နေတုန်း ရုတ်တရက်ကားပေါ်မှာ အဲဒီသေနတ်တွေတာနဲ့ လှမ်းပစ် လိုက်တာ . . သေနတ်က ကလေးကစားစရာသေနတ်ပါ . . ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး . . ”

“ ဘာမှမဖြစ်လို့ဘဲ . . မှန်ကွဲသွားလို့ကတော့ ဆင်းထိုးမှာ . . ”

ဟိုက်ရှာလဘတ်(စ်)။ ဂူရှူးလား . . ကစ်ဘောက်ဆာလား . .

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ဘိုက်ကွမ်ဒိုလား .. တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲ။

“ အင်းပါ .. အခု ဘာမှမဖြစ်ဘူးမဟုတ်လား .. ကျွန်တော်က စာလေးပေးချင်ရုံ သက်သက်ရယ် ”

“ ဒါပေမယ့် ရှင့်စာက ဘာမှမပါဘူးလေ ”

စိတ်ထဲကနေပဲ ‘ Yes ’ လို့ ရေရွတ်လိုက်တယ် ။ ကျွန်တော် ဒီအကွက်ကိုရွှေ့ချင်တာပါ။ ကံကောင်းချင်တော့ သူမရဲ့ ဘုရင်မအရပ်ကို နေရာ ဖယ်ပေးတယ်။ ဒီတော့ ကျွန်တော့် မြင်းရုပ်လေးက အသာခုန်လိုက်ရုံပေါ့။

“ ဟုတ်တယ် ဖြူ .. ကျွန်တော်က စာသာပေးချင်တာ .. ဘာမှမ ရေးရသေးဘူး .. ဘာဖြစ်လို့လဲသိလား .. စာရွက်ပေါ်မှာ ခဲတံနဲ့ချရေးရ တာထက် နားရွက်ကလေးပေါ်မှာ နှုတ်ခမ်းနဲ့ ရေးချင်လို့ . . . ”

“ ဟာ . . . ဘာတွေ ပြောနေမှန်းလဲမသိဘူး .. ဒါပဲဒါပဲ .. မေမေ ခေါ်နေပြီ ”

တူ .. တူ .. တူ . . .

ဒါပါပဲ ။ ဒီလောက်ဆိုရင် ကျန်တဲ့အကောင်အရေအတွက်ပူပေမယ့် ကစားကွက်ကို ကျွန်တော်စီးနိုင်လောက်ပြီလို့ သိပါတယ်။ သူလည်း ကလေး လေးမှ မဟုတ်တာ။ ဒီခြုံဟာ ခြုံအစစ်မဟုတ်မှန်း ဒီယုန်မလေးသိမှာပါ။

***

စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်

အမှန်အတိုင်းဝန်ခံရရင် ကျွန်တော်က ကျွန်တော်ဝါသနာပါတဲ့အလုပ်ကို လုပ်တာပါ။ အလုပ်မလုပ်ဘဲ ထိုင်စားနေရလောက်အောင် မကြွယ်ဝ၊ မခမ်းနား ပေမယ့်လည်း တစ်နေ့လုပ်တစ်နေ့စားတဲ့ အခြေအနေမျိုးအထိတော့ ဘဝကမပေးဘူး။ ဒီတော့လည်း တချို့တလေ အချိန်တွေမှာ ကျွန်တော်အလုပ်မလုပ်ဘူး။ ပြီးတော့ ကံရဲ့ ဘက်လိုက်မှုတစ်ခုက (အင်းလေ အဖေတို့ အမေတို့ကို သိမ်းလိုက်လို့ အလျော်ပေးတာလည်းဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာပေါ့။) ကျွန်တော့် အန်တီဒေါက်တာက ပြည့်စုံ ပါတယ်။ ဒီတော့ သူ့ရဲ့ အုပ်ထိန်းမှုအောက်မှာနေရတဲ့ ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမ နှစ်ယောက်ဟာလည်း ဖူလုံပါတယ်။

နောက်ပြီး ကျွန်တော်လုပ်တဲ့ အနုပညာဆိုတာ အားကစားလို ‘ ညှစ် ’ ပြီးလုပ်ရတာမျိုးမဟုတ်ဘဲ ‘ ဝဲ ’ ပြီး လုပ်ရတာလို့ ကျွန်တော် ထင်ပါတယ်။ အလုပ်မပြီးပြီးအောင် အားစိုက်လုပ်ရတာထက် စိတ်ကူးတွေကို ကောင်းကင်မှာ

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ဘဲဖျန်ပြီး ဈာန်ဝင်စားရတာလေ။ အဲဒီအကြောင်းပြချက်နဲ့ အခုရက်ပိုင်း ကျွန်တော် အလုပ်မလုပ်ဘူး (ကိုယ့်ဟာကိုယ် ‘ မ ’ စိတ်မွန်နေပြီးတော့များနော် ... အဲဒါကြောင့် လူကြီးတွေကပြောတာ ... ကိုယ့်ကိုကိုယ် လိမ်တာအဆိုးဆုံးတဲ့ ...)

ကျွန်တော် အလုပ်မလုပ်တဲ့အတွက် လောလောဆယ် သနားစရာအ ကောင်းဆုံးကတော့ ဒီပ ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ VCD ဒီဇိုင်းကို ကျွန်တော့်ဆီမှာ အပ်ထားတာကိုး ။ ဒီနေ့ မနက်လည်း အစောကြီးပဲ သူအိမ်ရောက်လာတယ်။ ကျွန်တော်မပြောနဲ့ ။ ဖူးဖူးတောင်မခိုးသေးဘူး။

“ အိန္ဒြေ .. ထ .. ထ .. မျက်နှာသစ် .. Tea သွားဆွဲရအောင် ” သူ့အကြံ ကျွန်တော်သိပါတယ်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ထိုင်ပွားပြီး တော့ တစ်နေကုန်မပြန်ဘဲ သူ့ဒီဇိုင်းလုပ်ခိုင်းတော့မှာလေ။ ဟဲ ဟဲ . . . ဘယ်ရမလဲဗျာ။ အိန္ဒြေပဲဥစ္စာ။

Lucky Seven မှာ တစ်နာရီလောက် ထိုင်မျောပြီးတော့ ဗိုလ်မြတ်ထွန်း လမ်းဘက်ကို မောင်းထွက်ခဲ့တယ်။

“ အိမ်မပြန်ဘူးလား အိန္ဒြေ . . . ”

“ ဟင့်အင်း . . . YCC ကိုသွားမလို့ ”

“ ငါက .... ”

“ ဒီမှာ နားထောင်စမ်း ဒီပ .. ငါ ဖြူကို စကားဝင်ပြောမလို့ ... အဲဒါမင်းက သူ့ဘေးက ဟာလေးတွေကို ထိန်းထားပေး . . ”

“ ဟာ . . . ငါမလုပ်ဘူး .. အလကားနေရင်း ဒီပက YCC မှာ လာကြောင်နေတယ် ပြောခံထိမယ် ”

“ လုပ်ပါ သူငယ်ချင်းရာ .. ပြီးရင် တစ်ညလုံး မင်းဒီဇိုင်း ငါ ထိုင်လုပ်

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

အပေးမယ် .. ”

“ မင်းတကယ်ပြောတာလား .. . ဟား ... တော်ပြီ . . .
မင်းကလိမ်မှာပဲ ”

“ တကယ် .. ယုံပါကွာ .. ဘုရားစူး .. မိုးကြိုးပစ် .. မြေ
ကိုက် ”

“ ဟေ့ကောင် လျှောက်ကျိန်မနေနဲ့ အဲဒါတွေ ဘာတစ်ခုမှ မဖြစ်ဘူး
.. မင်း ဒီညတကယ် မလုပ်ရင် မင်းအခုကောင်မလေးနဲ့ လုံးဝအဆင်မပြေ
ဘယ်လိုလဲ ... ”

“ အေးပြီးရောကွာ ... ကျိန်တယ် ”

“ အဲဒါဆို ရင်ဘတ်ကို ကြက်ခြေခတ်ပြီးကျိန် ”

“ အေးကွာ အေးကွာ . . . ”

“ ပါးစပ်ကပြော . . ”

“ အေးကွာ .. ဒီည ဒီပရဲ့ ဒီခိုင်းမလုပ်ရင် အခု ကောင်မလေးနဲ့
တစ်သက်လုံးအဆင်မပြေ .. ဟုတ်ပြီလား .. ကျေနပ်ပြီလား ။ ကိုယ်တော်
.... အာမာန္တေပါ ”

“ အင်း . . . ဒီပ မျက်ခုံးတော့ ခပ်လှုပ်လှုပ်ပဲဟေ့ ၊ ည
ကလည်း ဖန်ခွက်တစ်လုံးကျကွဲထားသေးတယ် ”

“ ဟား ဟား ဟား ” လို့ အော်ရယ်ပစ်လိုက်တယ် ။

ကား Radio က ဇော်ပိုင်ရဲ့ Country သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို လွှင့်နေလေရဲ့။
ဒီမနက်ခင်းက စိုပြေတယ်။ ရာသီဥတု အခါတိုင်းလို လောင်ကျွမ်းမနေဘူး။
Sunday ဆိုတော့ ကားတွေလည်းပဲ ကြပ်မနေဘူး ။ ကျွန်တော် ကားမှန်ကို
ချလိုက်တယ်။ Sunday မနက်ခင်းရဲ့ လေထုက မီးခိုးမညှော်ဘူး။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

အလိုနဲ့ အသာတကြည်ပဲ YCC ကို ရောက်သွားပါတယ်။

***

YANGON COMPUTER CENTER လို့ အဖြူမှာ စာလုံး အပြာကြီးတွေနဲ့ရေးထားတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်ကြီးအောက်က လှေကားပေါ်ကို ကျွန်တော်နဲ့ ဒီပ ပြေးတက်ခဲ့ကြတယ်။ ဒီပကတော့ သူ မရောက်ဖူးတဲ့နေရာမို့ ဟိုကြည့် ဒီ ကြည့်နဲ့ ။ ကျွန်တော်ကတော့ ဘယ်နေရာမှာ ဘာရှိတယ်ဆိုတာ အားလုံးသိပြီး သား ။ (၃) နှစ်တောင် ဒီကျောင်းတက်လာတာပဲလေ ။

“ ချတ်ချတ် .. ဒီဘက် ” လို့ ဒီပကိုလှမ်းခေါ်ပြီး ၊ သင်တန်းအ ခန်းတွေဘက်ကို ကွေ့လိုက်တယ်။ ပထမဆုံးအခန်းမှာပဲ ‘ ဖြူ ’ လို့ခေါ်တဲ့ အနက်ရောင်ကောင်မလေးကို တွေ့ပါတယ်။ ရုပ်အနက်ရောင် Jeans အပြာဖျော့နဲ့ ဆံပင်ကို တစ်ပတ်လျှိုထုံး ထားလေရဲ့။

ကျွန်တော် ဒီပ,ပရုံးကိုတွန်းပြီး ခပ်တည်တည်ပဲ အခန်းထဲဝင်သွားတယ်။ ကျောင်းသားတွေလှည့်ကြည့်တော့ ဒီပကိုတွေ့သွားပြီး တီးတိုးတီးတိုး သဖန်ပိုး။ ဒီပက စန္ဒာတို့အုပ်စုရှိတဲ့ နောက်ဆုံးတန်းကိုသွားတယ်။ ဖြူက ကျွန်တော့်ကို မျက်မှောင်ကုပ်ကြည့်တယ် ။ သူလည်း နောက်ဆုံးတန်းမှာပဲ ။ စန္ဒာဘေးမှာ။ ဒီပက ရှေ့တစ်ချုံကျော်မှာ ဝင်ထိုင်ပြီးတော့ စန္ဒာ့ကို လှမ်းခေါ်တယ်။ ကျွန်တော်လည်း ချက်ချင်းပဲ ဖြူဘေးမှာ ဝင်ထိုင်တယ်။ နည်းနည်းခွာခွာလေးပေါ့။ မတော်လို့ လှမ်းထိုးရင်လည်း ရှောင်နိုင်အောင် အသင့်ပြင်ထားတယ်။

ဒါပေမယ့် သူမဟာ ထင်သလောက် မကြမ်းတမ်းပါဘူး ။

“ ဘာလာလုပ်တာလဲ .. ” တဲ့။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ မေးစရာရှိလို့ .. ” လို့။

“ ဘာလဲ .. ” တဲ့။

“ ချစ်သူရှိသလား ” လို့။

သူမဖြေဘူး ။ ပြုံးတယ် ။ သရော်ပြုံး ။ ကျွန်တော် ထပ်မပြောဘဲ
စိုက်ကြည့်နေလိုက်တယ်။ ခေါင်းငုံ့သွားပြီးတော့

“ ဘာလုပ်မလို့လဲ . . . ” တဲ့

“ သိဖို့လိုအပ်လို့ . . . ” လို့

“ ရှိရင် .. . ? ” တဲ့

“ ရှိရင် သွားသတ်မလို့ ” လို့

သူထပ်ပြီး ပြုံးပြန်တယ်။ ခေါင်းထပ်ငုံ့ပြန်တယ် ။ ပြီးတော့

“ မရှိပါဘူး . . . ” တဲ့

“ Thank you . . . ” လို့ ဘာမဆိုင် ညာမဆိုင် ပြောပြီးတော့
ထထွက်လာတယ်။ တံခါးဝရောက်တော့မှ ပြန်လှည့်ကြည့်တော့ ကျွန်တော့်
ကိုလှမ်းကြည့်နေတုန်း။ လက်သန်းနဲ့ လက်မကို တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်
သဏ္ဌာန်လုပ်ပြီး နား နားကပ် ပြလိုက်တယ်။ သူရယ်ပြီး ခေါင်းကိုခါတယ် ။
ကျွန်တော် ပြေးဆင်းလာခဲ့တယ်။

“ အိန္ဒြေ ”

“ ... ”

“ အိန္ဒြေ ”

ဟိုက် ။ ကျွန်တော် ဒီပကို မေ့ထားရစ်တာကိုး ။ ကားပေါ်ကို
ရောက်တော့ ကျွန်တော် အော်ရယ်ပစ်လိုက်တယ်။ ဒီပက “ စန္ဒာက
စကားပြောကြည့်တော့ မဆိုးဘူးကွ ” တဲ့။ (အံ့ရော)

စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်

.J.

ကံတရားက တိတ်တိတ်လေး ဖုန်းဆက်တယ်
 နံပါတ်ကြည့်လို့သာ ၊ သူမှန်းကိုယ်သိတာ
 တစ်ခွန်းတစ်ပါဒမျှ ၊ သူမဖွင့်ဟ ..
 ကံတရားပီသပါပေတယ် ...

“ MIN MA MIN BAE`

MIN MA MIN BAE` ” (တယ်လီဖုန်း)

“ ဒီပ ပြော ... ”

“ အိန္ဒြေလား . . . . . ငါ့ VCD နောက်ကျောဖုံးကပုံလေ၊
အဲဒါ ငါဝတ်ထားတဲ့ T shirt က အဆင်မပြေလို့တဲ့ .. အဲဒါ .. လဲပေးရမယ်တဲ့
.. တစ်ခြားဂျာကင်နဲ့ ပုံတစ်ပုံပဲပဲ ထည့်လိုက်ပါကွာ .. ငါ မနက်ဖြန်လာယူမယ်”

“ အေး .. လုပ်ထားလိုက်မယ်လေ .. တစ်ခြား ဘာထူးသေးလဲ ”

“ ဘာထူးသေးလဲ...ဆိုတော့ .. ဪ .. ငါ ဟိုဟာလေ
စန္ဒာနဲ့ဖုန်းပြောရင်းနဲ့ မင်းအတွက် DATA စုထားပေးသေးတယ် .. ”

“ အေး ... ပြော ”

“ YCC က ဆရာပေါက်စတစ်ယောက်နဲ့တဲ့ ... အိမ်မှာ ကျူရှင်
ယူတယ်တဲ့...Guide သဘောမျိုးပေါ့ကွာ .. ”

“ ဟုတ်လား .. မင်းအချိန်ရော မေးထားလိုက်သေးလား ”

“ စနေ ၊ တနင်္ဂနွေ ညနေ (၄) နာရီ တဲ့ ”

“ ပိုင်လှချည်လားကွာ .. ကျေးဇူးပဲသူငယ်ချင်း ”

“ ဒီပ ပါကွာ .. ဟဲဟဲ .. ဒါဆို .. ဒါပဲဟေ့ကောင် ”

“ အေးအေး တဲ့တာ . . . . ”

“ အေး . . . မင်းပျော်ပြီးတော့ ငါ့ဒီဇိုင်းမေ့သွားဦးမယ်နော်..
ဒါပဲ ဒါပဲ ”

ကျွန်တော် ဖုန်းကို အိပ်ရာပေါ် ပစ်တင်လိုက်ပြီးမှ ပြန်ကောက်ယူ
လိုက်တယ်။ ဇီဝေ့ကို အကျိုးအကြောင်းပြောပြီး တိုင်ပင်ရမယ်လေ .....။

***

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ ဟဲလို .. ဇီဝါလား . . နင်ဘယ်မှာလဲ .. ”

“ ရုံးမှာ . . . ”

ကျွန်တော် သူ့ကို အကြံအစည်တွေပြောလိုက်တယ် ။ ကူညီပါဦးလို့
လဲပြောလိုက်တယ်။

“ အိန္ဒြေ .. ငါ .. သိပ်တော့ ဝင်မပါချင်ဘူးဟာ . . . ”

“ ဘာဖြစ်လို့လဲ . . . ”

သူတော်တော်နဲ့ ပြန်မဖြေဘူး ။ အကြာကြီးပဲ ငြိမ်နေတယ်။ ကျွန်တော်
ကပဲ ဆက်ပြီးတော့

“ နင်ကလည်းဟာ .. နင်ငါ့ကိုအမြဲလုပ်ပေးနေကျပဲ .. လုပ်ပါဟာ
..ငါအခုနင့်ရုံးမှာ လာခေါ်လိုက်မယ်နော် ... နော် ... နော် လိမ္မာပါတယ်ဟာ
.. နင်ပဲ ငါစိတ်ချမ်းသာရင်ပြီးရောဆို . . ”

အဲဒီတော့မှ ... “ ပြီးရော ” တဲ့ .. ။ ကျွန်တော်သိတာပေါ့
ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းမလေးဟာ အဲလိုစကားမျိုး ကျွန်တော်သုံးလိုက်ရင်
မကူညီဘဲမနေနိုင်ပါဘူးဆိုတာကို ... . .

***

YCC ရဲ့ တစ်ဘက်လမ်း ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ ခုံပုပုလေးတွေ
ခင်းထားတဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်လေးရှိတယ်။ ဇီဝါရယ် ကျွန်တော်ရယ်
အဲဒီမှာထိုင်ပြီး ဆရာ ကိုအောင်ဖြိုးဝင်းဆင်းလာမယ့် အချိန်ကို စောင့်နေပါတယ်။
ဆရာဆိုပေမယ့် အသက်ကြီးကြီး ဆရာကြီး မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်ထက်(၂)
နှစ်လောက်စောပြီး ကျောင်းတက်ခဲ့တဲ့သူ။ နောက်ပြီး ဒီမှာပဲ ဆရာပြန်လုပ်နေသူ။
ကျွန်တော်နဲ့ တော်တော်ကြီး ရင်းနှီးပါတယ်။

“ ဟော . . . . . ဟိုမှာ . . . . . ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

* * *

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ အဖြစ်ကတော့ ကြုံမွေးဝတ္ထုဆန်ဆန်ပဲ .. ကိုဖြိုးရ .. ဒီ ..
ဇီဝါအဖေက ဒီအရွယ်အထိ ရည်းစားမရှိဘူးဆိုရင် သူ့မိတ်ဆွေသားနဲ့ပေး
စားမယ်ချည်းလုပ်နေတာ ”

“ ဟုတ်ပါတယ် .. ဇီဝါရဲ့ ယောက်ျားလေးသူငယ်ချင်းတွေကို
လည်း သူကသိတော့ လိမ်လို့မရဘူးဖြစ်နေတာ .. အဲဒါ ဟိုတစ်နေ့ကတော့
ရည်ရွယ်ထားတဲ့သူရှိနေပါပြီလို့ ပြောလိုက်တော့ ခေါ်လာခဲ့တဲ့ .. ဘာလုပ်ရမှန်း
မသိဖြစ်နေတုန်း အိမ်နဲ့တွေ့တာပဲ .. အခုလေးတင်ပဲ အိမ်နဲ့ကိုရှင်းပြနေတာ
ကိုအောင်ဖြိုးဝင်းရဲ့ .. ”

“ ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ် .. သူအခုပဲပြောနေတာ .. သူအဲဒီအ
ကြောင်းပြောနေတုန်း ကိုဖြိုး အပေါ်ထပ်ကဆင်းလာတာတွေ့လို့ ကျွန်တော် လှမ်း
ခေါ်လိုက်တာ .. မတွေ့ရတာလည်းကြာလို့ .. ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ အင်း .. အဲဒါ ဒုက္ခပါပဲ .. ဟို .. ဝတ္ထုတွေထဲကလိုမျိုး ကူညီပြီး ဇီဝဝါရည်းစားအယောင်ဆောင်ပေးတဲ့သူရှိရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲနော်”

“ ငါ .. လုပ်ပေးရမလား ”

“ နင်ရူးနေလား အိန္ဒြေ .. နင့်ကို ငါ့အဖေသိတယ်လေ ”

“ ဟုတ်သားပဲ .. ငါမေ့နေလို့ .. အဟီး ”

“ တော်ရုံတန်ရုံယောက်ျားဆိုလည်း ငါ့အဖေကယုံမှာမဟုတ်ဘူးဟ .. သူ့သမီးအကြောင်း သူသိတယ်လေ .. ယောက်ျားပီပီသသ ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ခန့်ခန့်ညားညား .. ပညာတတ် .. လူရည်သန်ရပ်မျိုးမှ ငါ့အဖေကယုံမှာ .. အဲဒီက ကိုအောင်ဖြိုးဝင်း ကူညီပေးရင်သိပ်ကောင်းမှာပဲ”

ဇီဝဝါက ပြောပြီး အားနာသလို အကြည့်လေးနဲ့ ကြည့်တယ်။ ပြီးမှ မျက်လွှာကို အသာကလေးပြန်ချသွားတယ်။ လုံးဝအကယ်ဒမီရှေ့။ ကိုအောင်ဖြိုးဝင်းခမျာ သောက်လက်စ ချိုပေါ့ကျတွေ နင်သွားတယ် ။

“ ဖရူး ... .. အဟွတ် .. အဟွတ် ”

ကျွန်တော်လည်း အားကျမခံ ..

“ ဟာ ... ဟုတ်တာပေါ့ ... ကိုဖြိုးကိုသာ နင်က ဒါ ကျွန်မ ချစ်သူပါဆိုပြီး ပြလိုက်ရင် နင့်ဘိုးတော်ကြီးက အိုး မိုင် ဂျေဒ် တော်လိုက်တဲ့ ငါ့သမီးဆိုပြီး ပီတိတွေဖြာနေမှာပဲ .. ကိုဖြိုးကိုလည်း ကျက်သရေရှိလိုက်တဲ့ သားမက်ကလေးဆိုပြီး ဝမ်းကစ် (စ်) တူးကစ်(စ်) သရီးကစ် (စ်) . . . ”

“ ဖရူး .. . . . အဟွတ် . . . . အဟတ် ... ”

ဇီဝဝါက တစ်ခါ

“ ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ် .. အခုပဲ ဒက်ဒီကို ဖုန်းဆက်ပြီး

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

အခုပဲ ခေါ်လာမယ်လို့ ပြောလိုက်မယ် ဟုတ်တယ်နော် ကိုအောင်ဖြိုးဝင်း ဇီဝေါ ဒီနေ့သိပ်ကံကောင်းတာပဲ .. ဒါဆို အိုင်ဒီယာမဂ္ဂဇင်းထဲက ဗေဒင်မှန်တာပေါ့ .. ဒီမနက်ပဲဖတ်ထားတာလေ .. သောကြာသမီးများ ယခုချက်ချင်း ကံကောင်း မည်ဆိုလား .. အဲဒါမှန်နေတာပေါ့ .. အံ့ရော .. အံ့ရော .. ချက်ချင်းကြီး ဇီဝေါရဲ့ ဘဝကိုကယ်တင်မယ့် ကိုအောင်ဖြိုးဝင်းကိုတွေ့ရတယ် ”

“ ဖရူး .... အဟွတ် . . . . အဟတ် .. ကျွ . . . . . ကျွ . . . . . ကျွ . . . ကျွန်တော် ”

“ ကူညီပါနော် . . . . အစ်ကိုကြီးနော် .. နော် ... နော် .. . Please .... ”

“ ဟာ ... ကူညီရမှာပေါ့ .... ကိုဖြိုးက သိပ်သဘောကောင်းတာ ... လူပျိုကြီးတွေ သဘောကောင်းပြီဆို ဘယ်သူမှလိုက်မမီဘူး . . ဟုတ်တယ်ဟုတ် အယ် ... ဟုတ်ပါတယ် .. ကိုဖြိုး ... လိုက်ကူညီပေးလိုက်ပါဗျာ ... ကိုဖြိုးအတန်း ကျွန်တော်ဝင်သင်ပေးလိုက်မယ် ... ”

ကိုအောင်ဖြိုးဝင်းက သက်မကြီးကို ‘ ဟင်း ’ ခနဲချပြီး . . .

“ ဖြစ်ပါ့မလား အိန္ဒြေရာ .. ပြီးတော့ မအားဘူးကွ ... အတန်းလည်း မဟုတ်ဘူး .. ”

အိမ်မှာသွားသင်ပေးရမှာ ... (၉) မိုင်အထိ .. အဝေးကြီးပဲ ... အခုလစ်မှရမှာ ”

“ ဟာ ... ကိစ္စမရှိဘူး ကိုဖြိုး .. ကောင်မလေး (ဟိုက်) ဟို . . ကိုဖြိုးတပည့်က ဘာသင်တာလဲ .. ကျွန်တော်သင်ပေးလိုက်မယ်လေ .. ”

“ စာကတော့ မင်းသွားသင်ပေးလို့ရပါတယ် .. ဒါပေမယ့် ဒီကိစ္စကြီး ကတော့ ငါနဲ့ ... ဟာ . . . . မဖြစ်ပါဘူး ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ ဖြစ်ပါတယ် အစ်ကိုရယ် .. အစ်ကို မကူညီရင် ဇီဝါဘဝတော့ (ဟင့်) ဇီဝါဘဝတော့ မချစ်မနှစ်သက်တဲ့ သူနဲ့ ပေါင်းသင်းရတဲ့ ဒုက္ခ (အဟင့်) ဒုက္ခနဲ့တစ်သက်...လုံး ... ”

အောင်မလေး အသံတောင်တိမ်ဝင်သွားတယ် ။ ဘယ်ကတည်းက မင်းသမီးရူး ရူးနေခဲ့သလဲ မသိပါဘူး ။

“ လုပ်ပေးလိုက်ပါ ကိုဖြိုးရယ် .. ဒီတစ်ရက်တည်းပဲ ဥစ္စာ .. ကိုဖြိုးတပည့်ကိုလည်း ကျွန်တော် တကယ်ကြိုးကြိုးစားစား အားတက်သရော အစွမ်းကုန်သင်ပေးလိုက်ပါ့မယ် .. နော် .. ပြီးတော့ ညကျရင် ကိုဖြိုးနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ ‘ပါဝါလိုက်’ မှာ ” ဆိုပြီး လက်မထောင်ပြီး မော့တဲ့ပုံလုပ်ပြလိုက်တယ်။

ဒီတော့မှ ကိုအောင်ဖြိုးဝင်းက မထူးပါဘူးဆိုတဲ့ အိုက်တင်နဲ့ ..

“ အိုကေလေ . . . ကျွန်တော်ဘာ . . . ဘယ်လို နေရမယ် . . . ပြောရမယ်ဆိုတာကို ညီမ ပြောပြပေါ့ ”

“ ဟုတ် .. ဒါဆို အခုပဲသွားမယ် .. လာ ..အိန္ဒြေ .. ငါ နင့်ကားယူ သွားပြီနော် .. ”

“ ဟို ... ဒါဆို ကျွန်တော်တို့ သွားရမှာက .. . ဘယ်ကို ”

“ မှော်ဘီကို ... ”

“ ဗျာ . . . ”

“ ဗျာမနေပါနဲ့ ကိုဖြိုးရယ် .. ကူညီမယ့်ကူညီ အဆုံးထိကူညီမှပေါ့ .. ကျွန်တော့်ကို သွားရမယ့် လိပ်စာနဲ့ အချိန်ပြောခဲ့ဦး ”

“ ဪ .. ဟုတ်သားပဲ .. ကိုးမိုင် .. Oceans အပေါ်ထပ် အခန်း(C/317) .. လေးနာရီ .. သင်ရမယ့်သူက ဇွန်ဖြူပွင့်တဲ့ ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ အဲဒါဆို .... သွားကြရအောင်လေ . . . အိမ်နဲ့ ညနေ
ဖုန်းဆက်..”ဆိုပြီး

ကျွန်တော့်ကားသော့ကောက်ယူပြီး ထွက်သွားတယ် .. ကိုအောင်ဖြိုး
ဝင်းလည်း နောက်ကနေ အူကြောင်မူကြောင်နဲ့ ပါသွားလေရဲ့ .. ..

“ ဟိုက် . . . ငါက ဘာနဲ့သွားရမှာလဲ ”

***

.K.

အချစ်ကို ရူးတယ် ဆိုပါစို့
ရူးတဲ့အတတ်ကို မသင်ကြားမိပါဘူး
ဝမ်းတွင်းရူးပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ် .
နင်ကျတော့ ပြုစားတတ်တယ်
စုန်းသင်တန်းရယ်လို့ မကြားမိပါဘူး .
ဝမ်းတွင်းစုန်းပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ် .

“ အို .. တက်လိုက်တဲ့ သင်တန်း ... သွားလိုက်တဲ့ကျောင်း ..
နားရတဲ့အချိန်ကို မရှိပါဘူး ဆရာရယ် . . . ”

“ ဆရာလို့မခေါ်ပါနဲ့ အန်တီ .. ကျွန်တော်က ဆရာအစစ်မဟုတ်ပါဘူး
.. ဆရာ ဦးအောင်ဖြိုးဝင်း မအားလို့ ခဏအစားဝင်ပေးရမှာပါ ကျွန်တော်က
သူ့တပည့်ပါ ”

“ ဪ .. . ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် .. စာသင်တာဆရာပဲပေါ့ ..
ကော်ဖီသောက်ပါဦး .. ဒါနဲ့ ဆရာကိုဖြိုးက ဘာလို့မအားတာလဲ ”

“ ဟိုဥစ္စာ .. သူက လူပျိုကြီးလေ အန်တီရဲ့...သူ့ကို အခု အိမ်ထောင်ချ
ပေးဖို့တဲ့ .. အဲဒါ .. မှော်ဘီမှာ မိန်းမသွားတောင်းရမယ်ဆိုပြီး သူ့မိဘတွေက
ခေါ်လို့တဲ့ .. နောက်တစ်ပတ်တော့ သူလာပါလိမ့်မယ်ခင်ဗျာ ”

“ဟာ . . ဒါဆို ကောင်းတာပေါ့ .. မင်္ဂလာသတင်းပဲ .. ဟော

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ . . . သမီးကြီးပြန်လာပြီ . . . ”

ကျွန်တော့်ခန္ဓာကိုယ် မတ်ခနဲဖြစ်သွားတယ်။ ဖြူ ဘယ်လိုမှယုံမှာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့အမေရှေ့မှာ အော်ထုတ်ရင်တော့ ဒုက္ခပဲ။ ကြိတ်ပြီးတော့ ဘုရားကိုအာရုံပြုနေရတယ်။

“ ဆရာရောက်ပြီလား . . . မေမေ . . . ဟင် . . . ရှင် . . . ရှင် ဘယ်လိုလုပ်ရောက် . . . ဘာလာလုပ်တာလဲ ”

“ ဟဲ့ . . . သမီး . . . ဒါက မောင်အိန္ဒြေတဲ့ . . . ဆရာကိုဖြိုး မိန်းမ သွားတောင်းလို့ ဒီနေ့ အစားဝင်ပေးတာတဲ့ ”

ဖြူ ဇေဝေဝါ ဖြစ်သွားတယ် ။ အံ့လည်းအံ့သြနေတယ် ။ ကျွန်တော် တစ်ခုပြောပြမယ်။ တချို့မိန်းကလေးတွေဟာ အံ့သြရင်လည်း ချစ်ဖို့ကောင်း ပြန်တယ်။

ဖြူ မေမေက -

“ သမီး . . . စာသင်ခန်းထဲခေါ်သွားလေ ” လို့ ပြောတယ်။

ဖြူ ဘာပြန်ပြောလဲလို့ ရင်ထိတ်နေဆဲပေမယ့် -

“ ဟုတ် . . . ” တဲ့

***

“ ကဲပြော . . . ရှင် . . . ဘာအချိုးချိုးလာတာလဲ . . . ဆရာဖြိုးက ဘယ်မှာလဲ ”

“ ကိုဖြိုး တကယ်မအားတာပါ ဖြူ . . . ကိုယ် ဖြူကို ဘာမှအနှောက် အယှက်ပေးဖို့လာတာ မဟုတ်ပါဘူး . . . တွေ့ပြီး စကားပြောချင်ရုံလေး သက် သက်ပါ ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ ရှင်က ဆရာနဲ့ ဘယ်လိုလုပ်သိတာလဲ .. ”

“ ကိုယ် YCC မှာ အကြာကြီးတက်ဖူးတယ် .. နောက်တော့မှ Forever မှာ ပြောင်းတက်ပြီး Designer ဖြစ်လာတာ .. ကိုယ်က Graphic Design တွေလုပ်တယ် .. အခု ကိုဖိုးက တကယ် စာသင်ပေးဖို့ လွှတ်လိုက်တာပါ ”

“ ... .. ”

“ ဘယ်လိုလဲ .. ကိုယ့်ကိုမောင်းထုတ်မှာလား ”

“ မမောင်းထုတ်ပါဘူး .. အခုမှတော့ ဘယ်လိုလုပ် ပြန်ခိုင်းလို့ရမှာလဲ .. သူများမရှိတုန်း မေမေ့ကို အတင်းဝင်ရောထားပြီးတော့ . . . . ”

“ မရောပါဘူး .. စကားကောင်းကောင်းမွန်မွန် ပြောနေတာပါ .. အင်းလေ .. အန်တီကလည်း လူကောင်းလေးဆိုတာ ယုံကြည်လို့ စကားလက်ခံ ပြောတာဖြစ်မှာပေါ့ ”

“ ဟုတ်ပါလိမ့်မယ် .. ဆရာဖိုးလွှတ်လိုက်တာဆိုတော့ ယုံတာပေါ့ .. ဒီအတိုင်းလာလို့တော့ မေမေ့ပါးစပ်နဲ့တွေ့သွားမယ် .. ဟင်း . . ”

“ အင်းပါ .. ဒါပေမယ့် အခုတော့ မေမေ့ဆိုတဲ့တံတိုင်းကြီးကို ကျော်ခဲ့ပြီ ”

“ အောင်မာ .. ရုတ်ရုတ်လုပ်မယ်တော့ မကြံနဲ့နော် .. ဂုတ်ဂုတ်ဖြစ် သွားမယ် ဘာမှတ်နေလဲ .. ”

“ ဟာ .. မလုပ်ပါနဲ့ ဖြူမှာ သိုင်းကျမ်းကြီးရှိမှန်း သိပါတယ် .. ကျွတ် ... သေနတ်ကလည်း မပါလာဘူး ... ”

“ ကဲ .. ဆရာသမား . . . စာသင်မှာလား . . . ”

“ စာသင်ချင်ယောင်ဆောင်ပြီး စကားပြောမှာ ... ”

“ တော်ပြီ .. စာမသင်ရင်တော့ ပြန်တော့ .. အချိန်အလကားမရဘူး

”

“ သိပါတယ် . . . ပိုက်ဆံနဲ့ ပေးဝယ်ကြတာပေါ့ . . . ”

ကျွန်တော် အရမ်းပျော်ပါတယ်။ ကိုယ့်ကိုကိုယ်လည်း ဟုတ်လှချည်လား လို့ထင်နေတယ်။ စကားပြောရတာလည်း အပေါက်အလမ်းကတည့်နေတာကိုး . . .။ သူမကလည်း ရွန်းရွန်းဝေအောင် ပြန်ပြောပါတယ်။ ရုပ်ရှင်ကားသစ်တွေ အကြောင်း ပြောကြတယ်။ သီချင်းအသစ်တွေအကြောင်း ပြောကြတယ်။ သူသိပ်ကြိုက်တဲ့ ROCK ဂီတအကြောင်း ပြောကြတယ်။ သူတတ်သလောက် ရှင်းပြတယ် ။ ကျွန်တော်လည်း ပရက်စလေ (Presley) နဲ့ ဆက်(စ်)ပစ္စတို(လ်) (Sex Pistol) ခေတ်ကနေ နိဗ္ဗန္ဒာ (Nirvana) ကိုဖြတ်ပြီး (My Chemical Romance) အထိ လျှောက်အာပစ်လိုက်တယ်။ Aerosmith နဲ့ Fall out Boy ကို နှိုင်းယှဉ်တယ်။ Jet နဲ့ Maroon 5 ရဲ့ လမ်းကြောင်းတွေကို ဆွေးနွေး တယ်။

သူမက Emotional Hardcore မှ ကြိုက်ပါသတဲ့ ။ ကျွန်တော့်အကြိုက် ဆုံးက Rob Thomas နဲ့ Robbie William ဖြစ်နေတယ်။ ဒါကို သူမက “ ပျော့လိုက်တာ ” လို့ ပြောတယ်။

ဘာပဲပြောပြော ဒီနေ့မှာတော့ သူမနဲ့ ရင်းနှီးမှု (အထူး) ရလိုက်တယ်။ အမှန်က ကျွန်တော်သိတာက ပီစီလောက်လေးရယ်။ ဂီတသမားမှ မဟုတ်တာ။ ဒီလောက်သိတာတောင် ကျွန်တော့်လမ်းထိပ်က ရွှေတောင်ပို့ဆိုတဲ့ လက်ဖက်ရည် ဆိုင်မှာ သွားထိုင်လို့။ အဲဒီဆိုင်မှာ Rock ဂီတကို သက်ဝင်ယုံကြည် ကိုးကွယ်တဲ့ ချာတိတ်တွေ လာထိုင်လေ့ရှိတယ်။ Rock အကြောင်းကို သူတို့ဆီက သိတာ ပေါ့။ ဘယ်ရမလဲ။ အိန္ဒြေပဲဥစ္စာ နည်းနည်းသိတာ များများရွှီးပစ်တာပေါ့ ။ စိတ်ထဲမှာတော့ ဒီကောင်တွေကို ဒီနေ့ည တိုက်ရမယ် . . . လို့ .. အဟီး ။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ဘာလိုလိုနဲ့ (၆)နာရီထိုးသွားတယ် ။ စာအုပ်လည်း မဖွင့်လိုက်ရဘူး။
Computer လည်း မဖွင့်လိုက်ရဘူး ။ ကိစ္စမရှိဘူးလေ ။ ဒီလောက်ဆို ...
OK ပါတယ်။

ပြန်ခါနီးတော့ တစ်ခုမေးဖြစ်တယ်။

“ online တက်တယ်ဟုတ် ... ”

“ ဟုတ် ... ”

“ Gtalk သုံးလား ... ”

“ ဟုတ် . . . ”

“ ID ဘာလဲ . . . ”

“ ပြောမပြဘူး . . . ”

“ Gamil ရော . . . ”

“ မပေးဘူး . . . . ”

“ ရော် . . . ဘာဖြစ်လို့ . . . ”

“ မပေးချင်လို့ ” တဲ့ .. .

ယတိပြတ်ပဲနော်။ တစ်ခုတော့ သိခဲ့ရပါတယ်။

သူမရဲ့ မွေးနေ့လေ ။ အောက်တိုဘာ (၁၀) ရက်နေ့ဟာ တူရာသီ
(LIBRA) ဖြစ်ပါတယ်။

***

.I.

ပုမှန်းမသိခင်အထိတော့
ကိုင်ကြည့်ချင်ကြတာပါ
သူကလင်းတာကိုး . .
အဆံပြာ အဝါကွပ်နဲ့ ။

***

အင်းလျားလမ်းမှာ St. Augustine ဘုရားရှိခိုးကျောင်းရှိတယ်။ ဘုရား
ကျောင်းကနေ လမ်းနည်းနည်းထပ်လျှောက်လိုက်ရင် HAPPY လို့ခေါ်တဲ့
ရှမ်းခေါက်ဆွဲဆိုင်ကို တွေ့ပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီ HAPPY ဆိုင်ထဲကို ဝင်ကြည့်လိုက်ရင်
အိန္ဒြေနဲ့အပေါင်းအပါများကို တွေ့လိမ့်ဦးမယ်။ စက်နာရီအားဖြင့်တော့ ည ၇
နာရီ ၃၀ မိနစ်ခန့်ပေါ့လေ။

“ ဒီပ .... နင့်အခွေက ဘယ်တော့ထွက်မှာလဲ . . . ”

“ အမှန်က အားလုံးပြီးနေပြီ .. ဒါပေမယ့် အခု အသစ်တစ်ပုဒ် ထပ်
ရိုက်မလို့ ”

“ အသစ် ?? ”

“ ဟုတ်တယ် .. ငါ အချစ်သီချင်း အသစ်တစ်ပုဒ်ရေးပြီးသွားတယ်..
အဲဒီသီချင်းကို ငါ feelအရမ်းလာနေတယ်..မနက်ဖြန် Studio မှာ တစ်ခါတည်း

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ဘီးဆိုပြီး ဒီရက်အတွင်းမှာပဲ ရိုက်လိုက်မလို့ ”

“ ဟာ . . . အဲဒီဆို ကောင်းတယ် .. ငါတို့ VCD ရိုက်တာ တစ်ခါမှမကြည့်ဖူးဘူး ..

အဲဒီနေ့ကျရင် ငါတို့လိုက်ကြည့်ကြမယ်..မကောင်းဘူးလား အိန္ဒြေ .. ”

“ အိန္ဒြေ ... ”

“ အိန္ဒြေ ... ဟေ့ကောင် ... ဘာပိုင်နေတာလဲ ... ”

“ ဟင် ... ဘာမှမပိုင်ပါဘူး ... ဘာဖြစ်လို့လဲ ... ”

“ ဘာဖြစ်ရမလဲ ... မင်းပုံစံက ငွင်းတကြီး လည်ပင်းလိမ်နေသလိုပဲ ဘာတွေ တွေးဆွေးငေးနေတာလဲ ”

“ ငါခေါင်းတွေမူးနေလို့ကွ ... မနေ့ညက တစ်ညလုံး အလုပ်ထိုင် လုပ်နေလို့လားမသိဘူး . . . . ”

ပြောနေရင်းနဲ့ မိုက်ကနဲ ဖြစ်လာလို့ စားပွဲစွန်းကိုလှမ်းကိုင်ပြီး ထိန်း လိုက်ရတယ်။ ကျော်ကြီးက

“ ဟေ့ကောင် ... မင်းအန်တီကို ဖုန်းဆက်လိုက်ရမလား ... ”

“ ရတယ် . . . ရတယ် မဆက်နဲ့ .. . ”

အိအိထွန်းက -

“ ဖြစ်ရဲ့လား ... ” တဲ့

ဇီဝါက ရေနွေးတစ်ခွက်တောင်းပြီး စားပွဲပေါ်က သကြားခွက်ထဲက သကြားတွေဖျော်ထည့်လိုက်တယ် ကျွန်တော် သကြားရည်တော်တော်များများကို တကျိုက်တည်း မော့ချလိုက်ပါတယ်။

“ မျက်လုံး ခဏမှိတ်ပြီး မှီထားလိုက် ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

မူးရိပ်ရိပ်ဖြစ်နေပေမယ့် နည်းနည်းတော့ သက်သာလာပါတယ်။ သူငယ်ချင်းတွေရဲ့ ဂရုစိုက်မှုကိုခံရတာ ကျွန်တော်ကြည်နူးတယ်။ ကျွန်တော်ကချစ်လို့ သူတို့ချစ်တာလား။ သူတို့ကချစ်လို့ ကျွန်တော်ကချစ်တာလား။ ကျွန်တော်မသိပါ။ မေတ္တာဆိုတာ အသွားအပြန် သဘောဆောင်တယ်လို့တော့ လူကြီးတွေပြောကြတယ်။ ဒါဆို ကျွန်တော်လိုက်နေတဲ့ ကောင်မလေးကရော၊ ကျွန်တော်ထားတဲ့ မေတ္တာ အတိုင်းအဆလောက် သူ့ဘက်က ပြန်ပေးနိုင်မှာလား ၊ ကျွန်တော်မသိပါ။ ကျွန်တော်မျက်လုံးတွေပြန်ဖွင့်လိုက်တယ်။

ကျွန်တော်နဲ့ တစ်ဘက်ဝိုင်းက အမျိုးသမီးလေးတစ်ယောက် မျက်လုံးချင်းဆုံနေလေရဲ့။ သူပြုံးတယ် ။ ပြုံးပြတာလား ။ သူဟာသူပဲ ပြုံးတာလား ။ ကျွန်တော်မသိပါ။ ကျွန်တော် ခပ်တည်တည်ပဲ ဆက်ကြည့်နေလိုက်တော့မှ မျက်လွှာကိုချသွားတယ် ။ သူမရဲ့ တီရှပ်က ရင်ဘတ်မှာ Superman တံဆိပ်နဲ့ ။

“ သက်သာလား အိန္ဒြေ .. . ” ဇီဝေါက စိုးရိမ်မှုတွေနဲ့မေးတယ်။ ရယ်မောစရာဟာသပုံပြင်တွေ လျှောက်ပြောနေကြလေတယ် ။ ကျွန်တော် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် ပြုံးမိပါတယ်။

“ဟေ့ကောင် ... Super Man နဲ့ ရိုးရိုးလူနဲ့ ဘာကွာလဲသိလား ”

“ Super Man က ပျံတယ်လေ..ရိုးရိုးလူက လမ်းပဲလျှောက်တာ ”

“ ဟားဟား ... မှားတယ် .. မှားတယ် ”

“ ဒါဆိုဘာလဲ ”

“ ရိုးရိုးလူက အတွင်းခံဘောင်းဘီကို အထဲမှာပဲဝတ်တာ .. Super Man က အပြင်မှာ ထုတ်ဝတ်တယ် ”

“ ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား . . . ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ကံကိုခွဲ၍ပန်းသိခြယ်ပင်လှကဲ့ငါပကဲ့ငါ

၁၁၁

.M.

ဘာမှ ပြောစရာမရှိပါဘူး
သူမဟာ ကော်ဖီတစ်ခါကလိုပါပဲ ...

***

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ကျွန်တော် ရေကူးကန်ကိုရောက်တော့ ဇီဝါက ရေထဲရောက်နေပြီ။

“ဟေး” လို့ လှမ်းအော်လိုက်တယ်။

“အိန္ဒြေ နေကောင်းသေးရဲ့လား” တဲ့။

ကျွန်တော် နေကောင်းပါတယ်။ ကန်ဘောင်ပေါ်မှာ ထိုင်ချလိုက်တယ်။

“ရေမကူးဘူးလား ...”

“မကူးချင်သေးဘူး .. နင်တစ်ယောက်တည်း အစောကြီး ရောက်နေတာလား ..”

“အင်း ... ငါတစ်နေ့ကုန် အလုပ်လုပ်နေတာ .. ညောင်းလို့ ..”

ပြီးကျတော့ နိုင်ငံတကာက ကျော်ကြားသူတို့ရဲ့ အတင်းစုံကို ဘရွတ် ဘရွတ်နဲ့ ဆက်ပြောနေတယ်။ ကျွန်တော်လည်း စိတ်မဝင်စားဘဲ နားထောင် နေရတယ်။ ခဏကြာတော့ ကျွန်တော်လည်း ရေထဲရောက်သွားပါတယ်။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

သူကတော့ စုံတကာစီနေအောင် ဆက်ပြောနေဆဲ ။ ဒီလောက်သူများကိစ္စတွေကို
ဘယ်က ဘယ်လို သိနေလဲမသိပါဘူး ။ အံ့ရောပဲ ။ ပြီးတော့ ရုတ်တရက်ကြီး
“ ဖုန်းပြောဖြစ်သေးလား ” လို့မေးပြန်တယ်။ သူဘာကို ဆိုလို

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ဘယ်ဆိုတာ ချက်ချင်းသိပါတယ်။ ခေါင်းညိတ်ပြတယ်။

“ OK တယ်မို့လား ”

“ အင်း . . . အခြေအနေကမဆိုးပါဘူး . . . ”

“ ဖွင့်ပြောလိုက်ပြီလား . . . ”

“ မပြောရသေးဘူး . . . ”

“ နင်ပျော်တယ်မလား . . . . ”

“ အင်း . . . ပျော်တယ် . . . စိတ်လှုပ်ရှားတယ် . . . ရင်လည်းခုန်တယ် . . . ”

သူက -

“ နင်စိတ်ချမ်းသာရင် ပြီးတာပါပဲဟာ . . . ” တဲ့။

ချစ်စရာလေး။ သူဟာ ကျွန်တော့်ကို တစ်သက်လုံး အလိုလိုက်တယ်။

ဘုရားက ကျွန်တော့်ကို ပြီးပြည့်စုံတဲ့ မိသားစုတစ်ခုကို မပေးထားမိလို့ ပြီးပြည့်စုံတဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ကို အလျော်ပေးထားတာနဲ့တူတယ်။

ကျွန်တော် သူ့ကို -

“ ငါတို့နှစ်ယောက် မောင်နှမအရင်းတွေဖြစ်ရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ . . . ”

လို့ပြောလိုက်တယ်။

“ အိုး . . . အခုလည်း ဖြစ်လို့ရတာပဲ ” တဲ့။

ရင်ထဲမှာအေးတယ်။

***

.N.

အချို့က ထိုအနမ်းကို နှုတ်ခမ်းဖြင့်ဖွဲ့၏
အချို့ အဲဒီအနမ်းကို အနမ်းဖြင့်သာဖွဲ့ဆိုသည်။

* * *

. N (၈) .

မင်္ဂလာပွဲတစ်ခု။ သတို့သားနဲ့အရံတွေက တန်းစီရပ်နေတယ်။ သတို့သမီးကို သူ့ရဲ့ဖခင်က ခေါ်ဆောင်လာတယ်။ ကြည့်နူးစရာမြင်ကွင်းတစ်ခု ။

ထူးခြားတာက Church Organ နဲ့ Wedding March ကိုမတီးဘူး
.. ချိုမြဲတဲ့ ဂစ်တာသံနဲ့ Rock ဆန်တဲ့ အချစ်သီချင်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်နေတယ်။

ဒါဟာ ဒီပရဲ့ VCD ရိုက်ကွင်းပါပဲ ။ ကင်မရာရဲ့ ရိုက်ကူးမှုကို တိုက်ရိုက်ပြန်မြင်နေရတဲ့ မော်နီတာ တီဗွီထဲမှာ သတို့သမီးဟာ ချစ်စဖွယ် ဆွဲဆောင်မှုနဲ့။

လှပါတယ်။

ရင်းနှီးသလိုလိုရှိနေတဲ့ သူမမျက်နှာကို တစ်မိမိမိကြည့်ရင်းက သူမရဲ့ လည်တိုင်ကို တွဲလဲခိုနေတဲ့ Super Man ပုံ လော့ကတ်သီးလေးကို တွေ့တော့မှ

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

မှတ်မိသွားတယ်။

“ ဒါ ဟိုနေ့ကတွေ့တဲ့ ကောင်မလေးပဲ ... ”

ဒီပက ရှင်းပြတယ်။

“ သူက မော်ဒယ်(လ်)မဟုတ်ဘူးအိန္ဒြေ...ဒါရိုက်တာနဲ့ ရင်းနှီးတဲ့ အပြင်
က ကောင်မလေး။ ဓာတ်ပုံပြတော့ သဘောကျတာနဲ့ ရွေးလိုက်တာ ... ”

“ မိုက်တယ် .. ” လို့ မှတ်ချက်ချမိတယ်။

“ ကဒ် . . . ” လို့ ဒါရိုက်တာ အော်တယ်။

ဒီပက

“ လာ ... မိတ်ဆက်ပေးမယ် ... ” တဲ့။

ဒါပေမယ့်

“ တစ်ခေါက်ပြန်ရိုက်မယ် ” လို့ ဒါရိုက်တာက အော်ပြန်တယ်။

ကောင်မလေးက ဒီဘက်လှည့်အကြည့် ကျွန်တော့်ကိုတွေ့တော့
ပြုံးပြတယ်။

“ မင်းနဲ့သိပြီးသားလား ” လို့ ဒီပ မေးတော့ -

“ ဟင့်အင်း ” လို့ပဲ ခေါင်းကိုခါပြပြီး တုံ့ပြန်လိုက်တယ်။

ဒီအချိန်မှာ တယ်လီဖုန်းလာတယ်။

ဖြူ (သို့) Rocker မလေးဆက်နေတာ . . . . .

နေဦး ။ ကြားဖြတ်ပြောရဦးမယ် ။ ကျန်ခဲ့သောတစ်ပတ်အတွင်းမှာ
ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ဖုန်းပြောဖြစ်ကြတယ်။ ဖြူ ကျူရှင်ပြီးတဲ့အခုလိုအချိန်
ည ၇ နာရီခွဲ ၈ နာရီလောက်မှာပေါ့။ တစ်ညလုံးမဟုတ်ပေမယ့် တော်တော်
တော့ကြတယ်။ (တစ်နည်း) တော်တော့်ကိုကြာတယ်။ ဆိုလိုတာက ကျွန်တော်
တို့နှစ်ယောက် ဖုန်းထဲမှာတော့ တော်တော်လေးခရီးရောက်နေကြပြီ ။ ရည်းစား

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

စကားမပြောရသေးပေမယ့် ကျွန်တော် ရင်ခုန်သံကို သူကြားခဲ့ပြီ။ ကျွန်တော်ပြောတဲ့
အိပ်ရာဝင် ပုံပြင်တွေနဲ့
သူအိပ်မောကျတတ်ခဲ့ပြီ။

ကဲ . . . ဇာတ်လမ်းကို ဆက်ကြစို့ရဲ့။

“ MIN MA MIN BAE`

MIN MA MIN BAE` ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ကျွန်တော် Hello လို့ ထူးလိုက်တော့ -

“ဟိတ်”

“ဖြူ”

“ဟိတ် .. ဘာလို့ ဖုန်းမဆက်တာလဲ ... ”

“ဟုတ်ဖူး ဖြူရဲ့ .. ဒီမှာ ဂျပ်ဆင် Church မှာ ဒီပရဲ့ VCD

ရိုက်ကွင်းရောက်နေလို့ ..

သူ့ကိုလာစောင့်ပေးနေတာ ... ”

“ ဟုတ်တယ် ၊ မင်းသမီးက ဘယ်သူလဲ ”

“ မသိဘူးကွ .. အသစ်ပဲ ... မိုက်တော့မိုက်တယ် ”

“ ငမ်းနေတာပေါ့လေ . . . ဟုတ်လား . . . ”

“ မငမ်းပါဘူးကွာ .. ဒီလိုပဲ ... ကြည့်တော့ကြည့်တာပေါ့ ...

ဒါပေမယ့် မိန်းမချောလေးတစ်ယောက်ပါလား ဆိုတာထက် ဘာမှမပိုဘူး ..

ကြည့်တာနဲ့ ကြိုက်တာနဲ့မတူဘူးလေ .. ကြည့်တိုင်း ကြိုက်တာလို့ သတ်မှတ်ရင်

အကုန်လုံး ရှုပ်ကုန်မှာပေါ့ ”

“ ကဲပါ ... ဟုတ်ပါပြီ ကိုစကားတတ်ကြီးရယ် .. ”

“ စကားတတ်တာ မဟုတ်ပါဘူး .. မှန်တဲ့အတိုင်းပြောတာ .... ဒီမှာ

.. . တခြားမိန်းမတွေ ဘယ်သူ ဘယ်လောက်လှလှ .. စိတ်မဝင်စားဘူး

.. ဖြူတစ်ယောက်ပဲ . . . ”

“ ဖြူ တစ်ယောက်ပဲ ဘာဖြစ်လဲ .... ”

“ ဖြူ တစ်ယောက်ပဲ .... ခင်ချင်တာ ... လို့ ... ”

“ ဟွန်း ... ကြာရင်တော့ ဖြူတော့ သစ်ရွက်လေးလို ဖြစ်တော့မယ်

.. ကြွေကြွေပြီး ကျမျာလား မသိဘူး . . . . ”

ကျွန်တော့်ရင်ထဲ အေးသွားလေရဲ့။

“ ဖြူ အခုဘယ်မှာလဲ ... ဒီကို လာလည်ပါလား .. VCD ရိုက်တာလာကြည့်လေ .. ”

“ VCD ရိုက်တာမကြည့်ချင်ပါဘူး .. ဟွန်း .. တွေ့ချင်ရင်တွေ့ချင်တယ် မပြောဘူး .. လူလည်ကြီး . . . ”

“ ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ .. ကျွန်တော်မျိုးကြီး ဖူးမျှော်ချင်လို့ပါ ... လာခဲ့ပါကွာ .. ”

“ ပြီးရော ... အခု သထုံလမ်းပေါ်မှာ နောက် ငါးမိနစ်ဆိုရင် အဲဒီကိုရောက်မယ် .. ”

“ **ရေ** ... ” လို့အကျယ်ကြီး ရင်ထဲမှာ အော်ပစ်တယ်။ ပြီးတော့ Church အပြင်ဘက်ကို ပြေးထွက်လာခဲ့တယ်။ ဒီနေ့ည လကသာတယ်။ သိပ်သာယာတာပဲ။ တိမ်ညိုတွေက ဖုံးအုပ်မနေဘူး။ တိမ်ဖြူတွေသာ ပြေးလွှားကစားနေတယ်။ လေတွေ ဝှေ့ယမ်းနေတာကြောင့်မို့။

ကျောင်းဝင်းထဲက လမ်းပေါ်မှာ ကုက္ကိုရွက်ညိုတွေ ပြန့်ကြဲနေတယ်။ မြက်ခင်းပေါ်မှာကျတော့ ရိုးတံရှည်ရှည်နဲ့ ခရမ်းရောင်ပန်းဖူးတွေ။ ဘာပန်းလဲလို့ ကျွန်တော်မခေါ်တတ်ပါဘူး။ သစ်ရွက်ခြောက်တွေပေါ်ကို ရွှေအိုရောင်ကားတစ်စီးနင်းဖြတ်လာတယ်။

ကျွန်တော်က ကားတိုတားလိုက်တယ် ။ ဖြူက ကားကိုရပ်တယ် ။ ကျွန်တော် ကားရဲ့ဘေးမှာရပ်တော့ သူက ကားမှန်ကိုချပြီး -

“ ဘာလဲ .. ” လို့မေးတယ်။

သူမ နှုတ်ခမ်းဖူးတဲ့အကြောင်း ကျွန်တော်တင်ပြခဲ့ပြီးပါပြီ။ ထပ်ပြီးပြောပြလိုတာက မျက်ဝန်းတွေအကြောင်းပါ။ ကားထဲက မော့ကြည့်နေတဲ့ သူမရဲ့

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ချက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းကြီးတွေဟာ လရောင်အောက်မှာ ကြည်လို့တောက်လို့။ ရွန်းလို့
လဲ့လို့။

ကျွန်တော် ပြန်မဖြေနိုင်ဘူး ။ အညှို့ခံရတယ်ဆိုတာကို အညှို့ခံဖူးသူမှ
သိပါလိမ့်မယ်။ သူ့မျက်နှာကိုသာ စိုက်ကြည့်နေမိပါတယ်။ သူ့ရဲ့ နှုတ်ခမ်းလေး
ဆတ်ကနဲ တုန်သွားတဲ့အခါ ကျွန်တော့်နှလုံးသားဟာ ဆတ်ခနဲ ခုန်တယ်။

ကျွန်တော်နှမ်းမိပါတယ် ... ..

တစ်စက္ကန့် ၊ နှစ်စက္ကန့် ၊ စက္ကန့် (၂၀) ၊ (၃၀) ၊ တစ်မိနစ် ၊
နှစ်မိနစ်။ အချိန်နဲ့တကွ အားလုံးသောအရာတွေကို ကျွန်တော်မေ့တယ်။

....
....
....
....
....
....
....
....
....
....

ဒီလမ်းလေးပေါ်မှာ ကျွန်တော်တစ်ယောက် ထီးထီးကြီးကျန်ရစ်တယ်။
လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်မိနစ်လောက်ကသာဆို ဂျပ်ဆင်ကျောင်းရဲ့ ဂိတ်တံခါးကနေ
ရွှေအိုရောင်ကားတစ်စီး “ ဂူး ” ဆို မောင်းထွက်သွားတာကို တွေ့ကြရပါလိမ့်
မယ်။

***

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

.N(၁).

“ဘာလို့နှမ်းတာလဲဟင် ... ”

“ချစ်လို့ . . . . .”

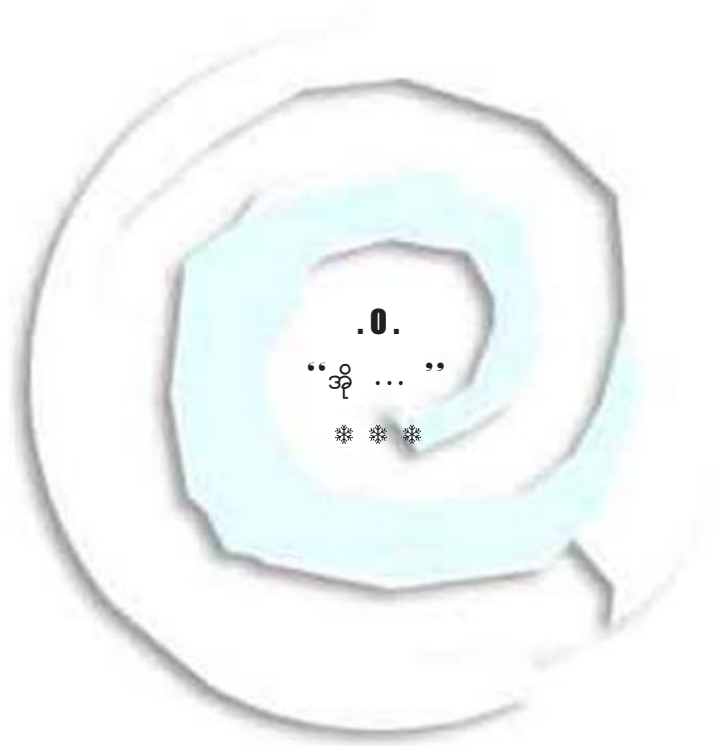
***

စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်

ကံကိုခွဲ၍ပန်းသိခြယ်ပင်လှကဲ့ငါပကဲ့ငါ

၁၂၅

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ZORA INTERNET CAFE`

Pearl Center

ကျွန်တော် ဒီဆိုင်မှာ ဇီဝါနဲ့ချိန်းထားတယ်။ ကျွန်တော် သိသလောက်
တော့ သူနောက်ကျလေ့မရှိဘူး။ ပျင်းပျင်းနဲ့ Gtalk စကားစမြည်ဝင်ပြော
နေလိုက်တယ်။

ခဏနေတော့ မော်နီတာ မျက်နှာပြင်မှာ Snow White ဆိုတဲ့
လေးထောင့်ကွက်လေးပေါ်လာတယ်။

Snow White : ဟိတ် . . . မတွေ့တာကြာပြီ
နေကောင်းရဲ့လား

Andrew : ကောင်းပဲ .. နင်ရော၊ နေကောင်းမှာပါ ..

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

Snow White : ကောင်းတာပေါ့ .. ဘယ်လိုလဲ အခြေအနေ..
ရှင့်ကောင်မလေးနဲ့

Andrew : ငါတို့ ချစ်သူတွေဖြစ်သွားကြပြီ ..

Snow White : ဒါဆို ရှင့်နောက်ကျောမှာ .. နောက်ထပ် tattoo
တစ်ခု တိုးလာပြီပေါ့ ....

Andrew : ဟင့်အင်း . . . မထိုးရသေးဘူး .. ငါထိုးတဲ့
tattoo ဆရာက မန္တလေးပြန်သွားတယ်တဲ့ . . .
သူပြန်လာမှ ထိုးရမှာ . . .

Snow White : ဘာပုံထိုးမှာလဲ

Andrew : LIBRA တံဆိပ်၊ ချိန်ခွင်ပုံ ..

Snow White : ဪ .. ရှင့်ကောင်မလေးက . . .
LIBRA လား ... ဒါဆို တို့နဲ့အတူတူပဲ ...

Andrew : ဒီမှာ ဇလပ်ဖြူ .. နင့်ကိုငါ မြင်ဖူးထားရင် ကောင်း
မယ် .. ငါ့စိတ်ထဲမှာ သံသယလေးဖြစ်နေလို့ ..
နင်ဟာ ဘယ်သူလဲ .. ပြောပါ

Snow White : အောင်မာ .. ရာရာစစ ... ခစ်ခစ် ...
ဇလပ်ဖြူဟာ ဇလပ်ဖြူပေါ့ရှင် . . ဘယ်သူရှိရဦး
မှာလဲ...တကယ်တည်းမှပဲ...လူကိုမယုံသင်္ကာနဲ့..

Andrew : ဒါဆို နင့်ဓာတ်ပုံပို့လိုက် . . . .

Snow White : မပေးပါဘူးနော် . . . .
ဟဲဟဲ . . .
မုန့်ကျွေးရင် ကိုယ်ထင်ပြမယ်

ကံကိုဆွဲ၍မှန်းသိခြယ်ပင်လျက်ပြောပြပါ

၁၂၉

Andrew : ဟင် ? . . .

ဘယ်လိုပြမှာလဲ ၊ ..

Snow White : ကျွန်မ ရှင့်ကို မြင်နေရတယ် ရှင့် ..

Andrew : ဟင် .. ဘယ်မှာလဲ ...

ကျွန်တော် တစ်ဆိုင်လုံးကို မျက်လုံးကစားကြည့်လိုက်တယ်။ ဆိုင်ထဲ
မှာလည်း မိန်းကလေးတွေ ဆယ်ယောက်ထက်မနည်း . . .

Snow White : ရှင်က ... မျက်မှန်အမည်းနဲ့ .. ရုပ်အင်္ကျီက
ညိုကွက်နဲ့ . . .

Andrew : နင် .... ဘယ်မှာလဲ . . . .
ဘယ်တစ်ယောက်လဲ ၊

မေးပြီးချက်ချင်း မိန်းကလေးအကုန်လုံးကို လှမ်းချက်ခံရတယ် ။ ဘယ်
သူများ အိန္ဒြေပျက်သလဲလို့ (အဲဒီစကားလုံးကြီးသုံးရတာ မမိုက်ပါဘူး ။
အိန္ဒြေပျက်တယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော်ကပဲ ပျက်နေသလိုလို) ဒါပေမယ့် ဘယ်သူမှ
ပြုံးခြင်း ၊ မဲ့ခြင်း ၊ အလျဉ်းမရှိ ။ ရုပ်တည်ကြီးတွေနဲ့ ။

သို့သော်လည်းပေါ့ . . . ကျွန်တော့် ညာဖက်အစွန်းဆုံးမှာရှိတဲ့
တစ်စုံတစ်ယောက်ဆီက တစ်စုံတစ်ခုကို ကျွန်တော်မှတ်မိသွားတယ် ။ ဘာလဲ
သိလား ။ ဟုတ်ကဲ့ . . Super Man တံဆိပ်ဆွဲသီးလေးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

သေတော့ မသေချာဘူး ။ ရမ်းတုတ်ရမှာပဲ ။

Andrew : ဟိတ် . . . တွေ့ပြီ . . .

Snow White : :D ဟားဟား ... ဘယ်မှာလဲ ?

Andrew : ညာဘက်အစွန်းဆုံးမှာ ...

Snow White : ... ..

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

သူဘာမှပြန်မပြောဘူး ။ ကျွန်တော် တကယ်တော့ မသေချာပါဘူး။
ဒါပေမယ့် ခပ်တည်တည်နဲ့ သူ့ခုံရဲ့တည့်တည့်မှာ သွားထိုင်ပစ်လိုက်တယ်။
ဒီဆိုင်မှာက computer တွေကို ခန်းမအလယ်မှာ နောက်ကျောချင်းကပ်ပြီး
စီထားတာလေ ။

ကျွန်တော် “ ဟိတ် ” လို့ခေါ်လိုက်တယ်။

သူက ချိုချိုမြိန်မြိန် ပြန်ပြီးပြောပါတယ်။ ပြီးမှ -

“ ရှင်က လည်မလိုလိုနဲ့ ... လည်သားပဲ ”

“ ဟားဟား .. အိန္ဒြေ့ကို ဒီလိုစမ်းလို့ ဘယ်ရမလဲ ”

“ ဟဲဟဲ ”

“ ဟဲဟဲ ”

“ ခစ်ခစ်ခစ် ”

“ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ် .. ”

“ ကျွန်မကလည်း ဝမ်းသာပါတယ်ရှင် . . . ”

ကဲ .. ယုံပြီမဟုတ်လား . . . ဇလပ်ဖြူက ဇလပ်ဖြူပဲ .. . ”

“ ဟုတ်ပါပြီ .. ... ဟိုတစ်နေ့က VCD ရိုက်ရတာ အဆင်ပြေလား
ကိုယ်က ပြီးတဲ့အထိ မနေလိုက်ရဘူး . . . ”

Chatting လုပ်တုန်းက နင်နဲ့ငါနဲ့ ပြောပေမယ့် အခုအပြင်မှာကျတော့
နင်တွေ ငါတွေ ပြောမထွက်ဘူး ။

“ ပြေပါတယ် . . . ပထမဆုံး အတွေ့အကြုံဆိုတော့ နည်းနည်း
တော့ ကြောင်နေတာပေါ့ . . . ”

“ အင်းပေါ့ ”

အဲလိုပဲ စကားတွေ ထိုင်ပြောနေလိုက်ကြတာ တစ်ထိုင်တည်းနဲ့ ငယ်

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ပေါင်းတွေလိုပဲ ။

ဇီဝါ လာခေါ်တော့မှ စကားစပြတ်တယ် ။ ကားပေါ်ကိုရောက်တော့
ဇီဝါက အမှုစစ်တယ် ။ ဘယ်သူလဲ ။ ဘယ်ကလဲ ။ ဘာလဲပေါ့ ။ ကျွန်တော်
လည်း ရှင်းပြရတာပေါ့ ။ ဘယ်သူမှ မဟုတ်ဘူး။

ဘယ်ကမှန်းမသိဘူး ။ ဒီနေ့မှ စသိတာပါပေါ့ ။

“ နင်နော် .. ရည်းစားကို တစ်ယောက်ပဲထား ” တဲ့။

“ ဘယ်သူက နှစ်ယောက်ထားမယ်ပြောလို့လဲ ” လို့ ပြန်အော်လိုက်
တယ်။

ဒါပေမယ့် သူက နောက်ဆုံးမှတ်ချက်တစ်ခုတော့ ပေးပါတယ် ။

“ အမိုက်စားလေးနော် ” ... ဆိုပဲ ...

***

စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

နာရီတွေက နေ့ရက်တွေပေါ် ဖြတ်ပြေးသွားတယ် ။ ကျွန်တော့် အလုပ် ခန်း နံရံပေါ်က ပြက္ခဒိန်ကို နောက်တစ်ရွက်လှန်လိုက်တယ် ။ ဆောင်းဦးပေါက်ရဲ့ ပထမညနေဖြစ်ပါတယ် ။ မှတ်မှတ်ရရ ဒီနေ့ဟာ ရောင်းရင်းကြီး ဒီပရဲ့ VCD ထွက်တဲ့နေ့ ဖြစ်ပါသတဲ့ ။ ပြည်လမ်းက စိန်ဂေဟာ ဈေးဝယ်ဌာနကြီးမှာ နေ့လည်တုန်းက ဒီပရဲ့ လက်မှတ်ထိုးပွဲရှိပေမယ့် ကျွန်တော်ဟာ အိမ်မှာပဲ အိပ်ပျော်နေ ခဲ့ပါတယ် ။

ဟော . . လှေကားပေါ်က ခြေသံတွေကြားတယ် ။ ကျွန်တော့် တိုက်ခန်းတံခါးကို ကြိုတင်ပြီး ဖွင့်ထားပေးလိုက်ပါတယ် ။ ထင်တဲ့အတိုင်း ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းတွေပါပဲ။ သူတို့အားလုံး ဒီပရဲ့ပွဲက ပြန်လာကြတာဖြစ်မယ်။

“ ဟေး ... အိန္ဒြေ ... ဘာလို့မလာတာလဲ .. ပျော်စရာကြီးကွ ” လို့ ကျော်ကြီးက အမောတကောပြောတယ် ။ ကျွန်တော်လည်း ရေခဲသေတ္တာထဲ

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

က ရေပုလင်းတွေထုတ်ပေးရင်း အိပ်ပျော်သွားလို့ဆိုတာ ရှင်းပြလိုက်ရတယ်။

အိအိထွန်းကလည်း -

“လူတွေမှ အားကြီးပဲဆရာ ... ဒီပတော့ မိုက်သွားပြီ ” တဲ့။

စိုးစိုးက -

“ ဒီကောင့်အခွေ ကာဗာမှာ ဘိုးဘိုးကြီး အိပ်မက်ဆိုတာထည့်ထားတာ အသေလန်းတယ် ..

အဲဒါ မင်းလုပ်လိုက်တာမလား ”

“ အေး ” လို့ ကျွန်တော်ပြောပြီး အော်ရယ်လိုက်တယ် ။

ကျွန်တော့်နဲ့ ဒီပ နှစ်ယောက်ခေါင်းချင်းရိုက် တိုင်ပင်ပြီး ဒီအစီအစဉ်ကို လုပ်ချလိုက်တာ။ သိတယ်မလား။ အခုခေတ်မှာ မူရင်း VCD ကို သိပ်မဝယ်ကြဘဲ ဈေးပေါတဲ့ ကော်ပီခွေ ခိုးကူးအတုတွေပဲ အလွယ်တကူ အားပေးလိုက်ကြတာများတယ်လေ ။ အဲဒါကို ကာကွယ်တဲ့အနေနဲ့ VCD ခွေရဲ့ နောက်ဖုံးမှာ ဘိုးဘိုးကြီးအိပ်မက်ဆိုတာကို ထည့်လိုက်တာ ။

ဖတ်ဖူးကြမှာပေါ့။ ဤစာကို ကိုးစောင်ကူး၍ လူကိုးယောက်သို့ဝေပါ။ မြောက်ပိုင်းက ကိုသာဒင်မဝေသဖြင့် အိမ်မီးထဲပါသွားသည်။ နောက်မှ သတိရပြီး ဝေသဖြင့် သိန်း (၅၀) ထိ ပေါက်သည်။ ဒေါ်ဘုမ၏ သမီး ယုံယုံကြည်ကြည်ဝေလိုက်ရာ သူကြီးသားနဲ့ အကြောင်းပါသွားသည်။ ဒေါ်ဘုမမှာမူ မေ့မေ့လျော့လျော့ နေမိရာ ငယ်ထိပ်မြွေပေါက်သည် ... ဆိုတာမျိုးလေ ... ။

ဒီပ အခွေမှာက . . . ဤ VCD အခွေကို လက်ဝယ်ပိုင်ပိုင်ကိုင်ကြည့်သူသည် မူရင်းအခွေ(၇)ခွေဝယ်၍ (၇)ယောက်သို့ဝေပါ။ အထူးကံကောင်းမည်။ ယင်းကောင်းသော ကံလက်ငင်းအကျိုးပေးမည်။ မဝေပါက ပြိုဟ်ဆိုးဝင်ဆောင့်မည်။ Presenter ဆန်းထွဋ် အတုဝယ်၍ ရည်စားအား လက်ဆောင်ပေးမိရာမှ

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ချစ်သူနှစ်ဦး (၁)လတိတိ ခွာပြသွားသည်။ ရွှေဂုံတိုင်မှ ဦးမောင်မောင်အေးမှာမူ မူရင်းခွေကို ဝယ်မိသော်လည်း (၇)ခွေမဝယ်ဘဲနေသောကြောင့် ဆံပင်များ အထွေးလိုက် ကျွတ်ကုန်သည်။ နောင်တရ၍ ပြန်ဝေသောလည်း အခက်ကြုံနေဆဲ။ RAP အဆိုတော် စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်မှာမူ (၇)ခွေမက စေတနာသဒ္ဓါတရား ထက်သန်စွာဖြင့် (၁၄)ခွေဝယ်၍ ကောင်မလေး (၁၄)ယောက်သို့ ဝေလိုက်ရာ ချက်ချင်းကြီး ၎င်းတို့အားလုံးနှင့် ချစ်သူဖြစ်လေသတည်း . . . (ဟီး ဟီး . . . ပေါလိုက်တာ) ... (စာရေးသူမှတ်ချက်)

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ ဟား .. ဟား .. ဟား .. ”

ကျော်ကြီးက -

“ ကဲ .. အိန္ဒြေ .. ရေမိုးချိုး အဝတ်အစားလဲ .. ပြီးရင် ဒိုးကြမယ် ”

“ ဟင် .. ဘယ်လဲ ”

“ ဟေ့ကောင် .. သောက်ပေါ့ .. ဒီပအိမ်မှာ ခွေထွက်တဲ့ အထိမ်းအမှတ် လုပ်တဲ့ Party ပွဲရှိတယ်လေ .. ”

“ ဪ...ဟုတ်လား ” လို့ပြောပြီး ဂစ်တာကို ကောက်ကိုင်လိုက် တယ်။ အိအိထွန်းက -

ဂစ်တာကို ဝင်လုပြီး -

“ လုပ်ပြီ...အဲဒါနဲ့မပြီးတော့ဘူး...သွားပါရေချိုး...ငါတို့လည်း ဘာမှမစားရသေးဘူး တရုတ်တန်းမှာ ဗိုက်အရည်ဖြည့်ရဦးမှာ . . ”

“ အေးပါဟာ ... အေးဆေးပေါ့ ”

“ မအေးဆေးဘူးဆရာ .. အခုပဲ (၆) နာရီထိုးနေပြီ .. ”

“ အေးကွာ .. အေးကွာ ... အေးကွာ ... ” လို့ပဲ ဆောင့်ကြီး အောင့်ကြီးပြောပြီး ရေချိုးခန်းထဲ ဝင်ခဲ့တယ် ။ အပြင်မှာတော့ ဟိုကောင်တွေ ဂစ်တာတီးပြီး အော်ဟစ်သောင်းကျန်း . . .

***

ကျွန်တော်တို့တွေ တရုတ်တန်းမှာ အသေစားခဲ့ကြပြီးတော့ ဇီဝါနဲ့ ဇွန်ဖြူဖွင့်တို့ကို ဝင်ခေါ်ကြတယ်။ ဒီပရဲ့ အိမ်ကိုရောက်တော့ လူတွေအများကြီးနဲ့ စည်ကားနေပြီ။ သတင်းထောက်တွေနဲ့ လူငယ်အဆိုတော် အချို့ကိုလည်း တွေ့ရတယ် ။ လူငယ်သရုပ်ဆောင်တွေရောပဲ ။

ဒီပက မိုက်တစ်လုံးနဲ့ ကျေးဇူးတင်စကားပြောတယ်။ ပြီးကျတော့

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

သီချင်းတွေဖွင့်လို့ ဆူညံပွက်လောရိုက်လို့။ တချို့က စကားတွေ အော်ကြီးဟစ် ကျယ်ပြောလို့ ။ တချို့က နှစ်ကိုယ်ကြားပြောလို့

ကျွန်တော့်လက်ထဲမှာ လက်ဖြူဖြူလေး တစ်ဘက်ရှိတယ် ။ အဲဒီ လက်ဖြူဖြူလေးရဲ့ ပိုင်ရှင်က ဒီနေ့ထူးဆန်းစွာပဲ ပခုံးပေါ်တဲ့အင်္ကျီအနက်ကို ဂျင်း(နီ) စကဒ်ခပ်စုတ်စုတ် တိုတိုလေးနဲ့ တွဲဝတ်ထားလေရဲ့။ ကျွန်တော် ဗောဒိကာ (၂)ခွက်ကို သံပုရာရည်ရောလိုက်တယ်။

တဖြည်းဖြည်း . . . တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ဆောင်းဘောက်(စ်)တွေက ထွက်တဲ့ ဂီတဟာ အရှိန်ပိုပိုတက်လာတယ် .. ကျွန်တော် ဖြူကိုမေးလိုက်တယ် ..

“ . . က . မလား ”

သူမခေါင်းညိတ်ပြတဲ့အခါ နှစ်ယောက်သား ကပွဲခန်းမကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ အားလုံးနဲ့အတူ စည်းမျောနေမိပါတော့တယ် . . .

x x x x x x

x x x x x

x x x x x x

x x x x x

ရုတ်တရက်မီးပျက်သွားတယ်။ (မဟုတ်ဘူး) မီးခလုတ်ကို တစ် ယောက်ယောက်က ပိတ်လိုက်တယ်။

“ အား . ” လို့ အားလုံးက ဝိုင်းအော်ကြတယ် ။ ဖြူ ကျွန်တော့် ရင်ခွင်ကို တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ဖက်ထားလေရဲ့။ သိပ်မကြာလိုက်ဘူးနဲ့တူတယ် ။ မီးတွေပြန်လင်းလာတယ် ။ ကျွန်တော့်တို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် စိုက်ကြည့်နေကြတယ် ။ ကျွန်တော့်ခေါင်းမှာ နည်းနည်းတော့ ရီ

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ခေနေတယ်။ ဖြူမျက်လုံးတွေ အရောင်လဲ့လို့ ။ ကျွန်တော် မောလာတယ်။

ဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော့် ပခုံးကို တစ်စုံတစ်ယောက်က လာပုတ်ပတယ်။
ကျွန်တော်လန့်သွားပါတယ်။ တကယ် ။ နောက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်တော့
ပြုံးပြီးကြည့်နေတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်။

ဇလပ်ဖြူ ... ..

ဟုတ်ကဲ့။ Snow White (သို့မဟုတ်) ဇလပ်ဖြူ . . . . .

“ ခြေ . . . ”

ဇွန်ဖြူပွင့်ကတော့ ဒီလိုပဲ ကြည့်နေတယ် ။ ကျွန်တော်ကပဲ -

“ ဇလပ်ဖြူ ... ဘယ်တုန်းကရောက်တာလဲ . . . ဘယ်သူနဲ့
လာတာလဲ.... ”

“ ကြာပြီ .. ရှင်ဝင်လာကတည်းက တွေ့သားပဲ .. ရှင်ဇယားနဲ့
ရှင်ဆိုတော့ ကျွန်မကို ဘယ်တွေ့မလဲ . . . ”

“ အဲလိုလည်းမဟုတ်ပါဘူး..မှောင်လည်းမှောင်နေတယ်မဟုတ်လား ”

“ ကျွန်မကတော့ ရှင့်ကိုကြည့်နေတာ . . ”

“ ကြည့်နေတာ ? ”

ဇွန်ဖြူပွင့်က ဒီလိုပဲ ကြည့်နေတယ် .. ကျွန်တော်ကပဲ . . .

“ အာ .. မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ် .. ဇလပ်ဖြူတဲ့..ဇွန်ဖြူပွင့်တဲ့ ”

သူတို့နှာမည်တွေပြောပြီးတော့ လက်ညှိုးတွေထိုးပြလိုက်တယ်။ နှစ်
ယောက်စလုံး ခေါင်းညိတ်ပြတယ်။ ပါးစပ်ကတော့ ဘာမှမပြောဘူး။

သူတို့တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ပြုံးပြကြတယ်။ ဒါပေမယ့် အပြုံးတွေက
လျှို့ဝှက်တယ်။ ကျွန်တော် ဘာသာမပြန်တတ်ဘူး ။

ပတ်ဝန်းကျင်လည်း တဆိတ်တော့ တိတ်ဆိတ်သွားသလိုပဲ။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ဟင့်အင်း ။ သီချင်းသံတွေဆူညံနေပါတယ်။

လေပ်ဖြူက စပြီး စကားပြောတယ်။

“ သွားလိုက်ဦးမယ်နော် .. ပြန်မလို့နှုတ်ဆက်တာ .. ဟိုမှာ ကိုဒီပကို သွားနှုတ်ဆက်လိုက်ဦးမယ် .. တဲ့တာ .. ဟိုတစ်ယောက် ... သွားပြီနော် Good Night ... ”

ဇွန်ဖြူပွင့်က ဒီလိုပဲ ကြည့်နေတယ် ။ ကျွန်တော်ကပဲ -

“ အင်းအင်း ... တဲ့တာ ” လို့ပြောပြီး လက်ပြန်ဆက်လိုက်တယ်။ ပြီးကျတော့ ကျွန်တော် ဖြူကိုစကားပြောမလို့ ဝရံတာကိုခေါ်လာခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲမယ် မေးခွန်းတစ်ချို့ရှိနေတယ်လေ။

ဒါပေမယ့် ဘာမှ မပြောရသေးခင်မှာ ဇီဝေါလာပြောတယ်။ ဇွန်ဖြူပွင့် မေမေလာကြိုနေပြီတဲ့။ သူမပြေးဆင်းသွားတယ်။ ပြီးမှ ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်လို့ ကပ်ပြောသွားတယ်။ ကျွန်တော့်မှာသာ မေးခွန်းတွေနဲ့ ကျန်ရစ်တယ်။ သက်ပြင်းတွေသာချရပေါ့။

“ ဟား . . . ”

ဇီဝေါက နားလည်သလိုပြုံးတယ်။ ကျွန်တော် မော့ကြည့်လိုက်တော့ ပခုံးတွန့်ပြတယ်။

“ ဘာလဲဟာ ... နင်က .. ”

“ အိမ်နဲ့ . . . နင့်ဇာတ်နင်နိုင်အောင်ကနော် .. ” တဲ့။

. ၇ .

သုံးရာနဲ့ခြောက်ဆယ့်ငါးတော့လည်း
ဒီနေ့မှာ ကျွန်တော့်ကိုမွေးခဲ့ပေါ့
သုံးရာနဲ့ခြောက်ဆယ့်ခြောက်သာဆို
မနက်ဖြန်မှာ ကျွန်တော်မွေးလိမ့် . . .

ဒီနေ့ ကျွန်တော့်မွေးနေ့။ ထူးထူးခြားခြား အစောကြီးနိုးနေတယ်။ ပြတင်း
ပေါက်မှန်ကို ဖွင့်လိုက်တော့ ငှက်ကလေးတစ်ကောင် ပိကျိပ်ကျိနဲ့ ။ ကျွန်တော်
သိပ်မကြိုက်ချင်ဘူး။ ONE FOR SORROW တဲ့ ။ ကြားဖူးတာပဲ ။

ဒီနေ့ ကျွန်တော့်မွေးနေ့ဆိုတာကို ဘယ်ကောင့်ကိုမှ သတိမပေးထားဘူး။
သတိတရနဲ့ ဖုန်းဆက်ပြီး နှုတ်ဆက်တဲ့သူကိုပဲ ကျွေးမယ်လို့ စဉ်းစားထား
လိုက်တယ်။ ဘယ်သူမှမဆက်ရင်တော့ စိတ်ဆိုးချင်ယောင်ဆောင်ပြီး မကျွေးဘဲ
နေပစ်လိုက်မယ်။ ဟားဟား ... ကောင်းလိုက်တဲ့အကြံ။

အဲလိုနေရင်းနဲ့ -

ချာတိတ်လေးတစ်ယောက် ကိတ်မုန့်တစ်လုံးလာပို့တယ်။ သစ်သီး
ကိတ်ပါ။ စတော်ဘယ်ရီနဲ့နာနတ်သီးနဲ့ ရောထားတယ်။ ကျွန်တော် ပျော်သွား
ပါတယ်။ ဖြူဆီကပဲဖြစ်မှာပဲ ။ ဒီကောင်မလေးမှာ ဒီလိုစိတ်ကူးမျိုးရှိတာ

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

အံ့သြစရာ။ ဒီအချိန်မှာ အိန္ဒြေမျက်နှာကြီးကို တွေ့တဲ့သူတိုင်းက ‘ဟ
..ပြုံးလှချည်လား’ လို့ ပြောမှာအမှန်ပဲ။

ဒါပေမယ့် သတင်းစာဖတ်တဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော် မျက်လုံးပြူးသွားတယ်။
ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲဟ။ ရဲတင်းလှချည်လားလို့လေ။ သတ္တိကိုတော့ ချီးကျူးပါတယ်။
သတင်းစာရဲ့ ကြော်ငြာကဏ္ဍမှာ ထည့်ထားတာက . . .

အိန္ဒြေ

ကိတ်မုန့်ထဲမှာ ရှာကြည့်...

လေပ်ဖြူ

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ကျွန်တော် တကယ်ကျွတ်သွားတယ်။ ချက်ချင်းပဲ ကိတ်မုန့်ကို ဓားနဲ့ ပါး
ပါးလှီးလိုက်တယ်။

ဘာတွေလဲသိလား။ လက်စွပ်မောင်းကွင်းလေးတစ်ကွင်းရယ် .. ..

ကျွန်တော် တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်လိုက်တယ်။

“ တောက် ”

ဖုန်းနံပါတ်မှမသိတာ . . ။ Computer ဖွင့်တယ် ။ အရေးထဲ
Connection က ချက်ချင်းမရဘူး။ ရတော့လည်း Gtalk မှာ ဇလပ်ဖြူမရှိဘူး။
Snow White ဆိုတဲ့ နာမည်ပျောက်နေတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ တယ်လီဖုန်းမြည်တယ်။ ဖြူဆက်တာ။

“ ကို ... သတင်းစာဖတ်ပြီးပြီလား . . ”

“ အင်း ”

“ ဒါဆို ကိုတွေ့ပြီးပြီပေါ့ .. ဘာတွေလဲကိုရာ .. အဲဒီဇလပ်ဖြူ
ဆိုတဲ့မိန်းမနဲ့ ကိုနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်တာလဲ .. ”

“ ဘယ်လိုမှ မပတ်သက်ဘူး .. ဒီအတိုင်း ရိုးရိုးပဲခင်တာ။ သိတာ
တောင် မကြာသေးဘူး .. သူ့ကို ဖုန်းဆက်မေးမလို့ဟာ သူ့ဖုန်းနံပါတ်လည်း
တို့မှာမရှိဘူး . . ”

“ ... .. ”

“ ဖြူ ... စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးမထင်နဲ့နော် .. ကိုဘက်ကတော့
ဘာမှမဖောင်း (Foul) ဘူး။ ကိုရအောင်ရှာပြီး မေးကြည့်လိုက်ဦးမယ် .. ပြီးရင်ကို
ပြန်ဆက်မယ်နော် . . ”

“ ပြီးရော ”

“ ရော် . . . စိတ်မကောက်နဲ့နော် ”

“ မကောက်ပါဘူး .. ဘယ်သူက ကောက်တယ်ပြောလဲ ”

“ အင်းပါ မကောက်ရင်လည်းပြီးရော . . ဒါပဲနော် ”

ဖြူ ဖုန်းကိုချပြီးပြီးချင်းပဲ ကျော်ကြီးဆက်တယ်။ ခုနလိုမေးခွန်းတွေပဲ။ ပြန်ဆက်မယ်လို့ ပြောရတယ်။ ပြီးတော့ ဇီဝေါဆက်ပြန်ရော။ သူကတော့ အကြံ တစ်ခုပေးတယ်။ ဒီပဆီကို ဆက်မေးကြည့်ပါလားတဲ့။ သူ့ဖုန်းနံပါတ်သိနိုင် တယ်တဲ့။ ဟုတ်သားပဲ ... ။

ဖုန်းနံပါတ်ရရချင်းပဲ ကျွန်တော်ဆက်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဆက်သွယ်လိုမရဘူး။ ဖုန်းစပီကာကဒါပဲထွက်လာတယ်။ “ လူကြီးမင်းခေါ်ဆိုသော GSM ဖုန်းမှာ စက်ပိတ်ထားပါတယ်ရှင် ” . . တဲ့ ။ သေရော ။

ကျွန်တော့် ကိုလည်း ဘယ်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမှ ဟက်ပီး ဘတ်ဒေးမလုပ်ကြဘူး။ ဒီနေ့အဖို့မှာ ကျွန်တော့်မွေးနေ့ထက် ဇလပ်ဖြူရဲ့ ကိတ်မုန့် က ပိုပြီးဟော့တ်(HOT) တဲ့သတင်း ဖြစ်သွားပါတယ်။

“ ဟူး . . ”

“ ငါလုံးဝနားမလည်ဘူးကွာ..လုံးဝနားမလည်ဘူး ” ကျွန်တော် အော် ပစ်တယ်။ အစအဆုံး ငြိမ်ပြီး နားထောင်နေတဲ့ ပင့်ကူက -

“ တစ်မျိုးတော့ တစ်မျိုးပဲ .. မင်း ဘာဇာတ်လမ်းတွေများ သွားစ ထားသေးလဲ ” လို့မေးတယ်။

“ ဘာမှကို မစဘူး .. ငါသူနဲ့ အင်တာနက်ပေါ်မှာစခင်တယ် .. ပြီးတော့အပြင်မှာ တွေ့သွားပြီး ခင်သွားတယ်..ရိုးရိုးခင်တာပါ..အပြင်မှာမတွေ့ခင် ကတည်းကကို ငါဖြူကိုကြိုက်တယ်..နောက်တော့ ချစ်သူတွေဖြစ်သွားကြပြီ ဆိုတာတွေ ငါပြောပြသေးတယ် . . ”

“ သူတို့ချင်း နဂိုကတည်းကသိသလား ” လို့ စိုးစိုးကဝင်ထောက်တယ်။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“မပြောတတ်ဘူး .. ငါအရင်တုန်းက ဇလပ်ဖြူကိုတစ်ခါမေးဖူးတယ် ..မွေးနေ့အကြောင်းပြောရင်းနဲ့..ဒါပေမယ့် ဟိုနေ့က သူတို့နှစ်ယောက်ဆုံတော့ တစ်မျိုးကြီးပဲကွာ...ဖြူကိုမေးတော့လည်း မသိသလိုလို သိသလိုလိုနဲ့ ...”

ကျော်ကြီးကတော့ -

“ ရှင်းရှင်းလေးပဲကွာ .. ဇလပ်ဖြူကလည်း မင်းကိုကြိုက်တယ် .. ဒီတော့ ပေါ်တင်ပဲမင်းကို လက်ဆောင်ပေးတယ်..ပေးတာကလည်း လက်စွပ်ကွာ ...”

“ ကြိုက်ရအောင် ငါ့မှာက ဖြူ ရှိတယ်လေကွာ . . . ”

“ ရှိရှိပေါ့ကွာ .. အိမ်ထောင်ရှိတာမှ မဟုတ်တာလို့ သူတွက်မှာပေါ့”

ပင့်ကူက -

“ ဟေ့ကောင် .. ဟိုမှာ မိန်းကလေးကွ .. ဒီလောက် မြောင်ကြီး ဝင်လာတာ အကြံအစည်တစ်ခုခုတော့ ရှိရမယ် .. ” ဆိုတော့

ကျော်ကြီးက -

“ ဒီမှာ ပင့်ကူ .. အချစ်ဆိုတာ .. ယောက်ျားတွေ မိန်းမတွေဘာတွေ ညာတွေ မရှိတော့ဘူးကွ .. ချစ်မိပြီဆိုရင် အရူးလိုပဲ .. ဘာကိုမှ မစဉ်းစား တော့ဘူး .. အဲဒါကြောင့်မို့လို့လည်း အချစ်နဲ့စစ်မှာ မတရားတာမရှိဘူးလို့ ဘာတို့ စကားပုံတွေပေါ်လာတာပေါ့ ” ဆိုပြီး ပြန်ငြင်းတယ်။

ကျွန်တော် ခေါင်းကိုက်လာပြီ။ ဒီရက်ပိုင်းမှာ ညမအိပ်တာများတော့ အားနည်းချင်နေတယ်။ အလုပ်ပိနေတာလည်းပါတယ်။ ဇလပ်ဖြူ ရှောင်တွေလည်း ပါတယ်။ ဖြူကလည်း ကျွန်တော့်ကို သိပ်မကြည်ဘူး။ ကျွန်တော် သက်ပြင်းတစ် ချက် မှုတ်ထုတ်ပြီး ခေါင်းကိုခါနေတော့ ကျော်ကြီးကပဲ

“ ဟေ့ကောင် အိန္ဒြေ . . အဖြေကရှင်းရှင်းလေးပဲ . . ဇလပ်ဖြူ

မင်းကိုကြိုက်တယ်ကွာ . . . မင်းဘက်ကဘယ်လိုလဲ . . . ”

“ ဟာကွာ...ငါဖြူကို ဘယ်လောက်ချစ်တာ မင်းတို့သိရဲ့သားနဲ့”

“ အေး . . . မင်းကစွန့်ဖြူပွင့်ကိုပဲ ချစ်တယ် . . . လေပ်ဖြူကိုမချစ်ဘူး ပြီးပြီပေါ့ . . . ဘာညစ်စရာရှိလဲ . . . ငွင်းတကြီးလို မှိုင့်မနေနဲ့ပဲ မလှဘူး . . . ”

စိုးစိုးက ဒီအတိုင်းနေရင်ကော လှလို့လားဆိုပြီး ဝင်ဖောက်တယ်။ ကျွန်တော် မရယ်နိုင်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ ထင်နေတယ်။ လေပ်ဖြူကို လည်း နည်းနည်းလန့်လာတယ်။ မိန်းကလေးတွေ သတ္တိရှိပြီဆိုရင် တကယ်ကြောက်ဖို့ ကောင်းပါတယ်။

***

ဒီနေ့အစီအစဉ်က ရှေ့ဆောင်မှာ ရုပ်ရှင်ကြည့်ဖို့ ။ ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းတွေ ဆာကူရာတာဝါ အထပ်(၂၀)မှာရှိတဲ့ သီရိပစ္စယာကော်ဖီဆိုင်မှာ ချိန်းထားကြတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ ဖြူ အထပ်(၂၀)ကိုရောက်သွားတော့ ဒီပရယ် ဖြူသူငယ်ချင်း စန္ဒာရယ် ၊ ဇီဝီရယ် ရောက်နှင့်နေပါပြီ။ စကားမစပ် ဒီပနဲ့ စန္ဒာနဲ့က အိုကေနေပြီ။

ကျွန်တော်တို့ ထိုင်ရုံလေးပဲရှိသေးတယ်။ ဒီပနဲ့ စန္ဒာက ရုပ်ရှင်မလိုက် ဖူးဆိုပြီး ထမောက်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ကလည်း သဘောပဲပေါ့လေ ။ မလိုက် လည်းနေပေါ့။ သူတို့နှစ်ယောက် ထလစ်သွားကြတယ်။ ကျန်တဲ့ကောင်တွေ ဘယ်သူမှမလာလို့ ဇီဝီက တဗျစ်ဗျစ်တောက်တောက်လုပ်နေတုန်းမှာ မထင်မှတ် ဘဲ ဇလပ်ဖြူရောက်လာပါတယ်။

“ ဟင် .. ဇလပ်ဖြူ . . ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ တစ်ယောက်တည်းလား ဇလပ်ဖြူ ... မုန့်လာစားတာလား .. ”

“ အင်း ... ကျွန်မ ဒီမှာလာထိုင်လေ့ရှိတယ် အိန္ဒြေရဲ့ .. ရှင်တို့ ကရော...”

“ ကျွန်တော်တို့ ရုပ်ရှင်သွားကြည့်မလို့ ... ရှေ့ဆောင်ရုံမှာ .. ”

ကျွန်တော် ဖြူကို မျက်နှာပူနေတယ်။ ဖြူကတော့ ခပ်တည်တည်ပဲ ။
ဇလပ်ဖြူကလည်း ခပ်တည်တည်ပါပဲ ။

“ ဟုတ်လား ... ဘာကားလဲ ” တဲ့။

ဟိုတစ်နေ့က ကိတ်မုန့်ကိစ္စကို လုံးဝမမေးကြည့်ရသေးဘူးလေ။
အခုလည်း ဖြူရှေ့မှာ ကျွန်တော် ဘယ်လိုစကားစရာမှာလဲ ။ ဇီဝီကတော့
ဘာမှမသိလို ရေနွေးကြမ်းတစ်ခွက်ကို ငဲ့သောက်နေတယ်။ ကျွန်တော်တွေပြီး
စဉ်းစားနေတုန်းမှာ ဖြူက -

“ Pirates of the Carabian 3 တင်နေတာ ... ဇလပ်ဖြူအား
ရင်လိုက်ခဲ့လေ...” တဲ့။

ပြတ်ပြတ်သားသား ဖိတ်ခေါ်လိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ ဒါကို
စိန်ခေါ်ခြင်းတစ်မျိုးလို့ ထင်တယ်။

“ အင်း ... ဇလပ်ဖြူ အားပါတယ်။ ဇွန်ဖြူပွင့်တို့ အနှောင့်အ
ယှက်မဖြစ်ရင် လိုက်ခဲ့မယ်လေ .. ”

တစ်ဖက်ကလည်း စိန်ခေါ်မှုကို လက်ခံလိုက်သကဲ့သို့ပါပဲ။ ကျွန်တော်
ဖျားချင်သွားပါတယ်။ အခုနေ အဖျားတက်လို့ဆိုပြီး အိမ်ပြန်ရရင် ကောင်းမှာပဲ။
ဇီဝီလည်း ရေနွေးတွေသီးသွားတယ်။ ဒီနှစ်ယောက်နဲ့ ရုပ်ရှင်အတူကြည့်
ရရင်တော့ကျိပ်ပဲ။ ကျွန်တော် ဇီဝီကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ကျွန်တော် ကြည့်
တာကို မသိချင်ယောင်ဆောင်နေတယ်။ ကျွန်တော် ဘာပြောရမှန်းမသိဘဲ အူဂျလူး

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ဖြစ်နေတာနဲ့ -

“ ဟို ... ဇလပ်ဖြူ တစ်ခုခုသောက်ပါဦးလား ” လို့ မေးလိုက်တယ်။

သူက -

“ ဟင့်အင်း . . မသောက်တော့ဘူး . . ရုပ်ရှင်ကြည့်မယ်ဆို
အခု သွားမှထင်တယ်နော် တော်ကြာ လက်မှတ်မရဖြစ်နေဦးမယ် ”

***

ဟုတ်ကဲ့ ။ တကယ်တမ်းလည်း လက်မှတ်က (၃)စောင်ပဲ ဝယ်
 လို့ရတော့တယ် ။ ဒီအချိန်မှာကျွန်တော့်ဆန္ဒကတော့ သူတို့(၃)ယောက်ကိုထားခဲ့ပြီး
 ထွက်ပြေးချင်နေပြီ ။ ဒါပေမယ့် (၃)ယောက်လုံးကလည်း ကျွန်တော့်ကို ဗဟိုပြုပြီး
 တော့မှ သိကြတဲ့သူတွေပါ။

ဖြူကတော့ လက်မှတ်မရတာ သူ့ကိစ္စမဟုတ်သလိုပဲ ။ အင်းလေ ။
 တကယ်လည်း သူနဲ့မှမဆိုင်တာ ။ နောက်ဆုံးမှလာတဲ့ သူမယူနဲ့လို့လည်း ပြောဖို့
 က ခက်နေတယ်။ ဇလပ်ဖြူကလည်း သူကြည့်ကို ကြည့်မှရမယ်ဆိုတဲ့ရပ်နဲ့။
 ဒီအခက်အခဲ ဇီဝေါကပဲ ကူညီပါတယ်။

“ ဒီလိုလုပ်လေ .. နင်တို့ (၃)ယောက်ပဲ ကြည့်လိုက်ကြတော့ ...
 ငါဒီနားခဏသွားစရာရှိလို့ ”

ပေါ်တင်လိမ်တာနော်။ ဘယ်မှသွားစရာရှိတာမဟုတ်ဘူး ။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ ငါ ကားယူသွားလိုက်မယ်။ ရုပ်ရှင်ပြီးတဲ့အချိန်ကျတော့ လာကြိုလိုက်မယ်လေ .. မကောင်းဘူးလား အိမ်နဲ့ . . ”

“ ဟို ... ဟိုလေ ... ”

ကျွန်တော် ဇီဝေ့ကိုအားနာပြီး စကားထစ်နေတယ် .. သူကတော့ အေးဆေးလေးပဲ ကျွန်တော့်လက်ထဲက ကားသော့ကိုလှမ်းယူပြီး -

“ နင်တို့ ပြီးတဲ့အချိန်လှမ်းဆက်လိုက် ” တဲ့။ ပြီးတော့ လေလေးချွန်ပြီး ထွက်သွားတယ် ။ ကျွန်တော့်မှာသာ ဒီအဖြူရောင်ပန်းနှစ်ပွင့်နဲ့ ကျန်ခဲ့တယ်။ တစ်ယောက်က ချစ်သူ ။ တစ်ယောက်က သူငယ်ချင်းလည်းမဟုတ်ဘူး ။ ဘာမှလည်းမဟုတ်ဘူး ။ ဘယ်လိုသတ်မှတ်ရမှန်းကိုမသိတာ ။

ရုံထဲရောက်တော့ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး ကျွန်တော့်ဘေးတစ်ဘက်စီမှာ။ ကျွန်တော်လည်းဘာမှမပြောတော့ဘူး။ ရုပ်ရှင်ကိုပဲ စိတ်ဝင်တစားကြည့်နေလိုက်တယ်။ မိတ်ဆွေတို့သာ တစ်ခါလောက် ကျွန်တော့်လိုဖြစ်ဖူးကြရင် ကျွန်တော်ဖြစ်နေတဲ့ ကျဉ်းကျပ်မှုကို ကိုယ်ချင်းစာနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ဖြူကိုကြည့်လိုက်တော့ မျက်နှာကပူနေတယ်။ ဇလပ်ဖြူကတော့ အေးဆေးပဲ။ နေကြာစေ့ဝါးနေတယ်။

* * *

.S.

မမှားသောရှေ့နေ မသေသောဆေးသမား

မရှိဟု

လူကြီးများကပြောပါသည် ...

မမှားသောမြွားနတ်မောင် မလွဲသောအချစ်ရေး

မရှိဟု

ကျွန်တော်က ဖြည့်စွက်လိုသည် ...

***

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ကားပေါ်က ဆင်းလိုက်ကြတယ်။ ဖြူက အရင်ရှေ့ကလျှောက်သွားနှင့်တယ်။ ကျွန်တော် ပန်းခြံထဲကို ခပ်သွက်သွက်လှမ်းပြီး လိုက်သွားရတယ်။ အခုအချိန်ထိ သူစကားတစ်ခွန်းမှ မပြောသေးဘူး။ ကျွန်တော် သူ့ကို ဒဂုံတက္ကသိုလ်မှာ သွားကြိုလာတာပါ။

စိမ်လန်းစိုပြေဥယျာဉ်ရဲ့ သောကြာနေ့ ညနေခင်းဟာ လူငယ်တွေနဲ့ စည်ကားနေလေရဲ့။

“ တစ်ခုခုစားမလား ... ဖြူ ”

သူခေါင်းခါပြတယ်။ ပြီးတော့ ပန်းခြံအတွင်းထဲအထိ ဆက်လျှောက် သွားတယ်။

“ ဖြူ ... ကိုယ့်ကို စိတ်ဆိုးနေတာလား ”

“ ကိုကို စိတ်မဆိုးပါဘူး . . . ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ ကို့ကိုစိတ်မဆိုးရင် ဖြူ ဘာဖြစ်နေတာလဲ ... ဘယ်သူ့ကို တင်း
နေတာလဲ .. ”

ခုံတန်းလျားလေးတစ်ခုမှာ သူဝင်ထိုင်တယ်။

“ သူဘာဖြစ်လို့ လိုက်နှောင့်ယှက်နေတာလဲ .. ဘာဖြစ်လို့ သူများ
အတွဲကြားမှာ ဝင်ရှုပ်နေတာလဲ . . . ”

“ ဘယ်သူလဲ ... ”

ကျွန်တော် သိသိကြီးနဲ့မေးလိုက်တာပါ။

“ ဇလပ်ဖြူ ပေါ့ ”

“ ကိုမေးမယ် ဖြူ ... ဖြူ သူ့ကို အရင်ကတည်းက သိတာလား...”

သူ ရေနံဘက်ကို လှမ်းကြည့်နေတယ်။ တော်တော်ကြာမှ ခေါင်းငုံ့ပြီး
တော့ ခေါင်းကိုယမ်းပြတယ်။ ကျွန်တော်စိတ်ရှုပ်လာပြီ။ ကျွန်တော်တို့ ချစ်သူနှစ်
ယောက်ကြားမှာ အလကားနေရင်းနဲ့ စိတ်ညစ်စရာကြုံရတယ်။

“ ကဲ .. တော်တော့ ဖြူ .. အဲဒီအကြောင်းမစဉ်းစားနဲ့တော့ ..
ဒီမှာ ကို ဖြူကို ပြစရာရှိတယ် ... ”

သူမော့ကြည့်တယ်။

“ ဘာလဲဟင် ... ”

ကျွန်တော် အင်္ကျီကိုချွတ်ပြီး နောက်ကျောကို လှည့်ပြလိုက်တယ်။
ကျွန်တော့်လက်ပြင်ကြီးက ယောင်ကိုင်းနေဆဲ။ အဲဒီလက်ပြင်မှာ မနေ့ညကမှ
ထိုးထားတဲ့ ချိန်ခွင်ပုံဆေးမင်ရှိလေရဲ့။

“ အဲဒါ ဖြူအတွက် .. ဖြူနဲ့ကြိုက်တဲ့ အထိမ်းအမှတ် ဖြူရဲ့ ရာသီခွင်
ပုံထိုးထားတာ ... ”

အဲဒီရာသီခွင်ပုံဟာ ဇလပ်ဖြူရဲ့ ရာသီခွင်ပုံလည်း ဖြစ်တယ်ဆိုတာကိုတော့

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ပြောမပြောဘူး။ ။

“ဟယ် .. နာမှာပေါ့ ကိုရယ် .. ”

သူ ကျွန်တော့် tattoo ကို ကြည့်နေရင်းက ဒီဘက်ဘေးက ပုံနှစ်ပုံကို ပါတွေ့သွားတယ်။

“ဟင် .. ဒီဘက်မှာလည်း (၂)ပုံ ... အဲဒါက ဘာသဘောလဲ .. ဖြူအပြင် နောက်ထပ်(၂)ယောက်ရှိတယ်ဆိုတဲ့ သဘောလား .. ”

“မဟုတ်ပါဘူး .. အဲဒါက အရင်တုန်းက ကြိုက်တဲ့ ရည်စား(၂) ယောက်ရဲ့ Sign တွေ .. ”

သူ နှုတ်ခမ်းကြီးစုပြီး ဟိုဘက်လှည့်သွားတယ်။ ကျွန်တော်လည်း သူ့ရဲ့ပခုံးကို ကိုင်လှည့်ပြီးမှ

“ဖြူရယ် .. သူတို့နှစ်ယောက်တုန်းက ဖြူနဲ့မှမတွေ့သေးတာ...အတိတ် ဆိုတာအတိတ်ပဲလေကွာ...အခုမှမဟုတ်တာ...အတိတ်ဆိုတာ correction penနဲ့ ဖျက်ပစ်လိုရတာမျိုးမှ မဟုတ်တာ...ကြိုက်ခဲ့ဖူးတယ်ကွာ .. ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ...ဖြူ အခုစိတ်ဆိုးလည်း ကို ပြင်ပေးလိုရတာမျိုးမှ မဟုတ်တာ .. . . ”

“တော်ပါတော့ ကိုစကားတတ်ရယ် .. ဟွန်း ... ”

“ကဲ .. ဖြူကျတော့ကော အရင်က ဘဲရှိလား ”

ဒါကျွန်တော့်ရဲ့ လျှပ်တစ်ပျက်ရိုက်ချက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီမေးခွန်းမျိုးကို အရင်ကမမေးဖူးဘူး။ အမှန်ကတော့ ကျွန်တော် စိတ်လည်းမဝင်စားတော့ပါဘူး။ အရေးကြီးတာက ကိုယ်နဲ့ ကြိုက်တဲ့အခါမှာ နောက်တစ်ယောက်ရှိမနေဖို့ဘဲ။

“ဖြေလေ .. ”

“အင်း .. ” တဲ့။

ဒီလောက်ပါပဲ။ ဒီထက်ပိုပြီး ထပ်မမေးတော့ဘူး။ ကျွန်တော်ကိုယ်၌က

ချစ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် ဘယ်သူ့ဖြစ်ဖြစ် သူများအကြောင်းကို သိပ်စိတ်မဝင်စားတတ်တာပါ။ ကိုယ်နဲ့ဆိုင်သလောက်၊ ကိုယ်သိသင့်သလောက် သိခွင့်ရရင်ကျေနပ်ပါတယ်။ အချို့ကိစ္စတွေ မသိရင်အကောင်းသား၊ သိမှ စိတ်ဆင်းရဲရတယ်။ အခုလည်း ဖြူမှာအရင်က ရည်စားရှိတယ်ဆိုပေမယ့် သူ့နာမည်တွေ ဘာတွေမသိချင်ဘူး။

ကျွန်တော် သူ့ပုခုံးကို ခပ်ဖွဖွ ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပါတယ်။

ကောင်းကင်မှာ စွန်ရောင်စုံ တွေဝဲနေတယ်။ ပန်းခြံထဲမှာလည်း တယောသံတွေဝဲနေတယ်။ လေတစ်ချက်အဝှေ့မှာ သစ်ရွက်သေးသေးလေးတွေ ဝဲတယ်။ ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ အိစီကလီတွေဝဲတယ်။ ဖြူ ပါးပြင်မှာ အနမ်းလေးတစ်ပွင့်ဝဲတယ်။

* * *

အခန်းရှေ့က စာထည့်တဲ့သေတ္တာလေးထဲက ဒီဟာကို ကျွန်တော်ရတာပါ။
ဖိတ်စာတစ်စောင်လို့ထင်မိပေမယ့် တကယ်တမ်း ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံ
တိတိကျကျပြောရရင် ကျွန်တော်မသိတဲ့ ငနဲတစ်ကောင်နဲ့ ကျွန်တော့်ချစ်သူ
ဇွန်ဖြူဖွင့် တွဲရိုက်ထားတဲ့ပုံ။

***

ညနေခင်း ကျွန်တော်တို့သူငယ်ချင်းတွေ ဆုံနေကျ ကော်ဖီဘားလေး
ကိုရောက်တော့ ဓာတ်ပုံကိစ္စ ပြောပြလိုက်တယ်။ ကျွန်တော့်ဘော်ဒါတွေရဲ့ ထင်မြင်
ချက်တွေက-

“ ဇလပ်ဖြူ ပို့တာပဲဖြစ်မှာပေါ့ ”

ကျော်ကြီးက မှတ်ချက်ချတယ်။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ မင်းကဘာလို့ အဲလို ပြောနိုင်တာလဲ ”

စိုးစိုးက မေးတယ်။

“ မသိဘူးလေကွာ .. အဖြစ်နိုင်ဆုံးကိုတွေးကြည့်တာပဲ ”

“ နင်တို့ကလည်းဟယ် .. မသေချာဘဲနဲ့ ရမ်းမစွပ်စွဲပါနဲ့...”

လို့အိအိထွန်းက ဝင်ပြောတယ်။ ဇီဝေက -

“ အိန္ဒြေ .. နင် ... စိတ်ညစ်နေလားဟင် ”

ကျွန်တော်စိတ်မညစ်ပါဘူး။ ဖြူမှာအရင်က ရည်းစားရှိမှန်း ဖြူကိုယ်တိုင် ဝန်ခံထားတာပဲ။ ကျွန်တော် ခေါင်းခါပြလိုက်တယ်။

ကျော်ကြီးက တစ်ခါ -

“ သိပ်တော့မကြာသေးဘူးနဲ့တူတယ်နော် .. ဓာတ်ပုံရိုက်ထားတာကို ပြောတာ...ဓာတ်ပုံက အဟောင်းပုံမှမပေါက်တာ...”

“ ငပေါ့ .. အခုမှပြန်ပြီး Print လုပ်ထားတာနေမှာပေါ့ ”

သူတို့ အမျိုးမျိုးဝေဖန်နေကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ဇလပ်ဖြူလက်ချက်ဆို တာသေချာပါတယ်။ ဒါမျိုးကတော့ သူပဲလုပ်တတ်တာမဟုတ်လား။ ကျွန်တော် သူ့ကိုတွေ့ရင် ဒါမျိုးနောက်တစ်ခါမလုပ်ဖို့ တားရမယ်။ ဒါ ဇွန်ဖြူပွင့်ကို သိက္ခာချချင်ရုံသက်သက်ပဲ ။

ဒါပေမယ့် ညကျတော့ အင်တာနက် Gtalk မှာ သူနဲ့တွေ့တယ်။ ကျွန်တော်ပေါ်တင်ပဲ မေးလိုက်တယ်။ သူကလည်း ရှင်းရှင်းပဲဖြေတယ်။

Snow White : လုံးဝမဟုတ်ဘူး ။

***

ကျွန်တော်နဲ့ ဇလပ်ဖြူနဲ့ စီးချင်းထိုးတယ်။ လုံရှည်တွေကိုယ်စီနဲ့ ချပ်ဝတ်တန်ဆာအပြည့်နဲ့။ ပင်ပန်းတကြီး ထိုးသတ်ကြတယ်။ ခဏကလေး နေတော့ မြေပင်ပေါ်မှာ ဓားကိုယ်စီနဲ့ တချင်ချင် တချမ်းချမ်းခတ်ကြတယ်။ ကျွန်တော့် ဒိုင်းကလွတ်ကျသွားတယ်။ လှစ်ကနဲ ဓားတစ်ချက် လည်ပင်းရှေ့က ဖြတ်သွားတယ်။ ဇလပ်ဖြူရဲ့ ကိုယ်ပွားတွေ အများကြီးရောက်လာတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ဝိုင်းပတ်လိုက်ကြတယ်။ ကျွန်တော် ရှုံးပြီနဲ့တူတယ်။

“ဒိုင်း”

သေနတ်သံတစ်ချက်ကြားရတယ်။ ကျွန်တော် ရောမခေတ်ထဲမှာ ရောက်နေတာလေ။ သေနတ်ကဘယ်လိုရတာလဲ။ အိပ်မက်ထဲမှာတင် ကျွန်တော် အံ့သြနေတယ်။ ကောင်းဘွိုင်တွေ ရောက်လာတာပါ။ ကောင်းဘွိုင်တွေထဲမှာ ဒီပပါတယ်။ ကျော်ကြီးပါတယ်။ စိုးစိုးပါတယ်။ ဇီဝီပါတယ်။ အိအိထွန်း ပါတယ်။ ဖူးဖူးပါတယ်။

ဇလပ်ဖြူရဲ့ ကိုယ်ပွားတွေ အားလုံးပျောက်ကုန်တယ်။ ဇလပ်ဖြူက ဇလပ်ဖြူမဟုတ်တော့ဘဲ ဇွန်ဖြူပွင့် ဖြစ်လာတယ် ။ ဇွန်ဖြူပွင့်က ကျွန်တော့်ကို သိုင်းဖက်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်နောက်ကျောကို . . ဓားနဲ့ . . . တအား . . . ထိုးစိုက်ချလိုက်တယ်။

***

အိပ်မက်အကြောင်း ဇီဝီကို ပြောပြတော့ သူက ဒါဆိုရင် ဘာထိုးရင် ကောင်းမလဲလို့ စဉ်းစားနေတယ်။

***

ကြာရင်ရှုပ်ကုန်တော့မယ်။ ဟုတ်တယ် ။ ရှင်းမှကိုဖြစ်မယ် ။ ရှင်းကို ရှင်းရလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် တွေးနေမိတယ်။ အိပ်မက်ဆိုတာကို အတိတ်နိမိတ် တွေ ကောက်ရလောက်အောင် အယူမသီးပေမယ့်လည်း ညက အိပ်မက်ကိုတော့ ထည့်တွက်မှကိုဖြစ်မယ်။ အပြင်မှာ တကယ်တမ်းပြဿနာတွေတက်လာရင် ကျွန်တော်တော့ ဖြေရှင်းတတ်မှာကို မဟုတ်ဘူး။

ကျွန်တော် ဇွန်ဖြူပွင့်ကိုချစ်တာရယ် ဇွန်ဖြူပွင့် ကျွန်တော့်ကို ပြန်ချစ်တာ ရယ်ကြားမှာ ဘာပြဿနာမှမရှိဘူး ။ ဇလပ်ဖြူရောက်လာမှ ဒါတွေအားလုံး စတာ။ ဇလပ်ဖြူ .. ဇလပ်ဖြူ ... ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့များ ငါ့ကိုလက်စွပ်ပေးရ တာလဲကွာ ။ အားလုံးက သူကျွန်တော့်ကို ကြိုက်လို့ပေးတာဆိုပြီး စွပ်စွဲကြပေမယ့် ကျွန်တော်တော့် မယုံဘူး ။

သူတို့နှစ်ယောက်၊ ဇွန်ဖြူပွင့်နဲ့ ဇလပ်ဖြူ ၊ သူတို့စတွေ့ကြတဲ့ နေ့တုန်းက တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်တဲ့အကြည့်တွေ ... ကျွန်တော် မယုံဘူး ။ ပြီးတော့ ဇလပ်ဖြူ ပြုံးပြတဲ့အပြုံးကို ကျွန်တော် သိပ်မကြိုက်ဘူး ။

အခု ကျွန်တော့်အချစ်ခရီးလမ်းမှာ ဇလပ်ဖြူဝင်မပါရင် အားလုံးအဆင် ချောနေမှာပဲ။ ဒါဆို ... .. ။

ကျွန်တော် ဇလပ်ဖြူနဲ့ ဆွေးနွေးကြည့်ရင်ကောင်မလား...။ ဟုတ်တယ်။ အဲဒါကောင်းတယ်။ ကျွန်တော် ဖုန်းဆက်လိုက်ပါတယ်။

“ ဟဲလို ... ဇလပ်ဖြူလား ... ”

“ ဟုတ်ကဲ့ ... ပြောနေပါတယ် .. . . ”

“ ဇလပ်ဖြူ ကိုယ်ပါ အိန္ဒြေ ... ”

“ ဪ ... အိန္ဒြေပြော ... ဘာကိတ် .. ”

“ ကိုယ် .. ဇလပ်ဖြူနဲ့ ခဏတွေ့ချင်တယ် .. ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ ဪ... ဒါများ အိန္ဒြေရယ် .. ပြော .. ဘယ်တော့လဲ .. ဘယ်မှာလဲ . . ”

“ အခုတွေ့ချင်တာ .. ဇလပ်ဖြူကဘယ်မှာလဲ .. ”

“ အခုအိမ်မှာ .. ဒါပေမယ့် ... ဇလပ်ဖြူလာလို့မရဘူး .. ”

“ ဘာလို့လဲ ... မအားဘူးလား . . ”

“ အားတော့အားပါတယ် ... ဒါပေမယ့် အခု ကျွန်မမှာ ကားမရှိဘူးရှင် ... ဖေဖေကလည်း ရုံးကပြန်မလာသေးဘူး ”

“ ကိုယ်လာခေါ်မယ်လေ .. တစ်ခုခုစားရင်း စကားပြောတာပေါ့ .. ဟို .. ဇလပ်ဖြူအိမ်က လာခေါ်လို့ အဆင်ပြေရဲ့လား .. ”

“ ရပါတယ် ... မေမေ့ကို ပိုင်ပါတယ်..ဖေဖေရှိရင်သာ မလွယ်တာ”

“OK ... ဒါဆို အခုလာပြီနော် ...”

“ အင်းအင်း ဒါပဲလေ .. စောင့်နေလိုက်မယ် .. ”

“ နေဦး .. ဇလပ်ဖြူအိမ်က ဘယ်မှာလဲ . . ”

“ ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်း ... xxx ... xxx ... xxx ... ”

ကျွန်တော် လှေကားထစ်တွေအတိုင်း ပြေးဆင်းလာခဲ့တယ်။ အိတ်ကပ်ထဲ လက်စွပ်တစ်ကွင်းကို ထည့်ထားတယ်။ ဇလပ်ဖြူ ပို့ပေးလိုက်တဲ့ လက်စွပ်ပါ။ ကျွန်တော် သူ့ကို အဲဒီလက်စွပ် ပြန်ပေးလိုက်မယ်။ ဘာလို့ပေးတာလဲလို့ မေးမယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒါမျိုးတွေ မလုပ်ပါနဲ့လို့ ပြောချလိုက်မယ် ။

ကျွန်တော့်အချစ်ရေးမှာ ဆူးငြောင့်ခလုတ်တွေရှိနေတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် က အဲဒီဆူးတွေငြောင့်တွေ ခလုတ်တွေကို ရှင်းပစ်ရမှာပါ။ ဒါမှ ကျွန်တော့်ကို ရဲရင့်တဲ့ အချစ်သမားလို့ ခေါ်နိုင်မယ်။

အဲလိုတွေ့လိုက်မိတော့ ရင်ထဲမှာ ပေါ့ပါးသွားတယ်။ ကျွန်တော့်ကား

၁၇၂

စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်

ဦးတည်ရာဟာ ဇလပ်ဖြူအိမ်ကို ... .. ။

***

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ကျွန်တော့်ကားကို Parking နေရာမှာ ထိုးရပ်လိုက်တယ်။ ဇလပ်ဖြူရယ် ကျွန်တော်ရယ် ကန်ဘောင်ပေါ်ကို လမ်းလျှောက်ကြတယ်။ အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောချင်လို့။ ဖြစ်ချင်တော့ တစ်ခုခုကို မလွတ်ဘူး ။

ဆောင်းတွင်းညနေမိုးထင်ရဲ့ ။ ကန်ဘောင်က လူနည်းနည်းရှုပ်နေတယ်။ လေတိုက်နှုန်းက လုံးဝမရှိဘူး။ နုနုယဉ်ယဉ်လေးရယ်။ ရေကန်ကိုဖြတ်တိုက်လာတာမို့ လေကောင်းလေသန့်တွေရဲ့ ဂုဏ်သတ္တိအတိုင်း ရနံ့ကင်းမဲ့လို့ ။

ကျွန်တော့်ဘေးက ဇလပ်ဖြူဟာ အေးဆေးပဲ ဘောင်းဘီအိတ်ကပ်မှာ လက်မကိုချိတ်ပြီး လျှောက်လာတယ်။ သူမရဲ့အလှက ‘ မ ’ ဓာတ်အပြည့်ရှိတယ်။ နှုတ်ခမ်းကို အနီရဲ့ရဲ့ ဆိုးထားပါသေးတယ်။ ကျွန်တော့်အတွေးထဲမှာ ဖြူ ပုံစံကို ဖြတ်ကနဲမြင်တယ်။ ဘယ်သူပိုလှသလဲလို့ စိတ်ထဲမှာ နှိုင်းယှဉ်မိမလိုဖြစ်သွားတယ် ။ ကျွန်တော် ဖြူကိုချစ်ပါတယ်(လို့ပဲထင်တယ်)။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ ဟင် ! ”

ကျွန်တော့်မျက်နှာချင်းဆိုင်တည့်တည့်မှာ ဒီဘက်ကိုလျှောက်လာနေတာ ကျွန်တော်ချစ်သော ဖြူ...။ ဖြူဟာ ကောင်လေးတစ်ယောက်နဲ့ စကားတပြော ပြောလျှောက်လာနေတယ်။ မှန်ပါတယ်။ ဓာတ်ပုံထဲကကောင်လေးနဲ့ပါပဲ။ ဖြူလက် ထဲမှာ အဖြူနဲ့အနက်ကြား ထီးလေးတစ်ချောင်းနဲ့။ ဒီမြင်ကွင်းမျိုးကို ကျွန်တော် ဖြူကို ဒုတိယအကြိမ်မြင်ဖူးတုန်းက တစ်ခါတွေ့ခဲ့ဖူးပါတယ်။ အခုကျတော့ အရှေ့ တည့်တည့်ကြီးကကိုမြင်တာ။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

အဲဒီတုန်းကဘယ်သူမှန်းမသိတဲ့ကောင်မလေး။ အခုဖြူက ကျွန်တော်ချစ်သော ကောင်မလေး။ သူ့ဘေးက ပိန်ရှည်ရှည်နဲ့ ကောင်လေးကိုလည်း အပြင်မှာ မြင်ဖူးတယ်။ ကျွန်တော်မှတ်မိသွားပြီ။ ဒဂုံတက္ကသိုလ်မှာ ကျွန်တော် ဖြူကိုလိုက်နေတုန်းက ။

ဒီအချိန်မှာပဲ ဖြူကလည်း ကျွန်တော့်ကို (ကျွန်တော်တို့ကို) မြင်သွားတယ်။ အဖြစ်အပျက်က မြန်ဆန်လွန်းလှတယ်။ ဇလပ်ဖြူဟာ ကျွန်တော်ဘယ်လိုမှ မထင်မှတ်ထားတဲ့ အကွက်တစ်ကွက်ကိုရွှေ့လိုက်ပါတယ်။ ပါးပါးလေးပါပဲ။ သူ့ညာဘက်လက်နဲ့ ကျွန်တော့် ဘယ်ဘက်လက်မောင်းကို ကိုင်လိုက်ရုံကလေးပဲ။

ဖြူအံ့ဩတကြီးစိုက်ကြည့်နေတယ်။ နှုတ်ခမ်းလေးဟာသွားတာကိုတောင် မြင်လိုက်ရတယ်။ ကျွန်တော် ခြေစုံရပ်လိုက်တယ်။ လေးဦးစလုံး မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်နေကြဆဲ။ ဇလပ်ဖြူဟာ ကျွန်တော့်လက်မောင်းကို တွဲထားတဲ့ သူ့ရဲ့လက်ကို မဖြုတ်ဘူး ။

“ ဖြူ ”

ကျွန်တော် ဖြူကိုခေါ်လိုက်တာလား။ ကျွန်တော့်ပါးစပ်က သူ့ဟာသူ ရေရွတ်တာလား။ ဖြူဟာ နောက်ကို ချာကနဲ လှည့်ပြီးထွက်သွားခဲ့တယ်။ ဟို ကောင်လေးကလည်း ဖြူနောက်ကို အပြေးတစ်ပိုင်း လိုက်သွားတယ်။

ကျွန်တော် ကြောင်ပြီးကျန်ခဲ့တယ်။ ဒေါတသကြီး အော်ဟစ် ပစ်လိုက်ရမှာလား။ မင်းဘာလုပ်တာလဲ ဇလပ်ဖြူ ။ အဲဒါ ငါ့ချစ်သူကလို့လည်း အော်ပြီးမေးချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ပြန်ဖြေတဲ့အဖြေတစ်ခုက အဲဒါမင်းရဲ့ ချစ်သူဆိုရင် သူ့ဘေးကကောင်က ဘာလဲ ။

မင်းရဲ့ ချစ်သူရည်းစားလား . . . တဲ့ ။

ကျွန်တော့် လက်မောင်းကို ဇလပ်ဖြူကိုင်ထားဆဲ . . .

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ကျွန်တော့်လက်မောင်းကို ကိုင်ထားတဲ့သူ့လက်ကို ကျွန်တော် ကြည့်နေ
တော့မှ သူဖြုတ်ချလိုက်တယ်။

ကျွန်တော့်နှုတ်က ဘာမှ ထွက်မလာတော့ဘူး။ လာလမ်းအတိုင်းပဲ
ပြန်လျှောက်နေမိတော့တယ် ဇလပ်ဖြူလည်း ကျွန်တော့်ဘေးမှာပဲ ။ ဟတ်
ကော့ဒ်ကြီးကွာ ...။

ကောင်းကင်မှာ စွန်အဖြူတစ်ကောင်ရယ် စွန်အပြာလေးကို ဖြတ်ပစ်တယ်
...။

***

.V.

အချစ်ဟာ
မကောင်းဆိုးဝါးသာ
မကောင်းဆိုးဝါးဆိုတာ
ကံနိမ့်မှတွေ့ရတာတဲ့...

ပိကော် ၊ ဆေး - ၂

“ အဲဒီတော့ နင်ကဘာလုပ်မှာလဲ .. . ”

ဇီဝါရဲ့ မေးခွန်းကို ကျွန်တော်မေးခွန်းနဲ့ပဲ တုံ့ပြန်တယ် ။

“ ငါ ဘာလုပ်ရမလဲ...ငါ့နေရာမှာနင်ဆိုရင်ကော နင်ဘာလုပ်မလဲ.. ”

“ ဘာလုပ်ရမလဲတော့ ငါလည်းမသိဘူး အိန္ဒြေ .. ဘာမလုပ်ရဘူးလဲ ဆိုတာကိုတော့ ငါသိတယ် .. ငါသာဆိုရင်တော့ နင့်လိုစိတ်တွေလေပြီး ကိုယ့်ကို ကိုယ်ဒုက္ခမပေးဘူး ”

“ ငါ့ကိုယ်ငါ ဘာများ ဒုက္ခပေးနေလို့လဲကွာ .. ”

“ နင် အလုပ်လည်း မလုပ်ဘူး .. စားလည်း မစားဘူး .. အိပ်လည်း မအိပ်ဘူး .. ဒီလောက်ထိခံနိုင်နေသေးတာပဲ အံ့ရော .. နင့်မှာရှိတဲ့ ရောဂါနဲ့ နင်ပေတေနေတာနဲ့ အခုလောက်ဆို ဆေးရုံရောက်ဖို့ကောင်းပြီ ”

“ နင်ကလည်းဟာ . . . ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

သူပြောတာလည်း မှန်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်မှာ မူးမူးနေတတ်တာကြာပြီ။
သူ့ကိုပြန်ပြောရရင်လည်း အလုပ်ကမလုပ်ချင်လို့၊ အစာက စားမဝင်လို့၊ အိပ်တာ
ကလည်း အိပ်မပျော်လိုပဲ ဆိုတာမျိုးပဲ ပြောဖို့ရှိတော့တယ်။

“ ငါဖုန်းဆက်ချင်တယ်ကွာ ”

ဇီဝေါက ခပ်ပြတ်ပြတ်ပဲ ပြန်ပြောတယ်။

“ ဆက်ပေါ့ .. ”

“ ဒါပေမယ့် မဆက်ချင်ဘူး .. ”

“ ဒါဆိုလည်း မဆက်နဲ့ပေါ့ ”

“ နင်ကလည်းဟာ .. ”

ကျွန်တော် ဖုန်းသိပ်ဆက်ချင်တယ်။ ကျွန်တော်လွမ်းနေတာ။ ကျွန်တော်
ဇွန်ဖြူပွင့်ကို လွမ်းတယ် .. ဗျ။ ဒီအခြေအနေကြီးထဲမှာ ပိတ်လှောင်ခံနေရတာ
မွန်းကြပ်လွန်းနေပြီ။

ဒီပေမယ့် ကျွန်တော်ကစပြီး မဆက်သွယ်ချင်ပြန်ဘူး။

ဟုတ်တယ်လေ..။ ကျွန်တော်နဲ့ ကြိုက်နေရဲ့သားနဲ့ ဟိုကောင်နဲ့တွဲ
လာတာ။ မျက်စိနဲ့တပ်အပ်။ မျက်နှာချင်းဆိုင်ကြီး။ ဒဲ့ကြီးတိုးတာ။ သူ့မှာ အပြစ်ရှိ
တယ်။ တကယ်လို့ သူသာ innocent ဆိုရင် ၊ သူ့မှာသာ အပြစ်ကင်းတယ်
ဆိုရင် ကျွန်တော့်ကိုပြောပြီးမှသွားပေါ့။ ဒီလူနဲ့ ဒီလိုတွေ့ဖို့ ရှိတယ်ဆိုတာ
ကျွန်တော့်ကို အသိပေးရမှာပေါ့။ အခုတော့သူမရိုးသားလို့သာ ကျွန်တော်မသိဘဲ
ကျွန်တော့်နောက်ကွယ်မှာ..တိတ်တဆိတ်..(အား...အဲဒီစကားလုံး ကျွန်တော်
မသုံးလိုဘူး)....ဖောက်...ပြား...တာ...။

“ သူငါ့ကို ဖုန်းဆက်သင့်တယ်..သူ..ရှင်းပြသင့်တယ်..ဇီဝေါ ”

“ သူကလည်းဘယ်ဆက်မလဲဟဲ့...သူကလည်း နင်နဲ့ ဇီဝေါဖြူနဲ့

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

အဲဒီကန်ဘောင်မှာ လာချိန်းတွေ့တယ်လို့ပဲထင်မှာပေါ့”

“ .... ”

“နင်ပြောတော့ ဇလပ်ဖြူက နင့်လက်မောင်းကိုတောင် တွဲထားသေးတာဆို”

“ဟုတ်တယ် အဲဒါကို ဖြူ...သေသေချာချာကြီးမြင်သွားတာ .. တောက်...ဇလပ်ဖြူကွာ...လုပ်ရက်တယ်...”

“နင် ငါ့ကို ဇလပ်ဖြူဆီသွားပြီး တစ်ခုခုသွားလုပ်စေချင်သလား အိန္ဒြေ”

“နေပါစေဟာ...ထားလိုက်ပါတော့...ငါ ဘယ်လောက်တင်းနေတယ်ဆိုတာ...သူသိပါတယ်...”

လောကကြီးတစ်ခုလုံး ဘာမှမရှိဘူး...ဘာအဓိပ္ပာယ်မှမရှိဘူးလို့ ကျွန်တော်အခါခါ အသံတိတ်အော်နေမိပါတယ် ။ ရည်းစားထားခြင်းရဲ့ ဂုဏ်သတ္တိအလုံးစုံကို ဇွန်ဖြူပွင့်နဲ့ကျမှ ကျွန်တော်ရတယ် ။ စတွေ့တဲ့နေ့ကစပြီး ရင်ခုန်၊ လှိုက်မော ၊ ထိတ်လန့် ၊ အံ့ဩ ၊ ပူလောင် ၊ ယစ်မူး၊ ကြေကွဲ ၊ ကြည်နူး ၊ ထူးထွေ ၊ ဆန်းကြယ် ၊ ရင်ကွဲ ၊ ပက်လက် ။

ဒါဟာ ဇာတ်သိမ်းတစ်ခုမဟုတ်သေးဘူးဆိုတာကို စိတ်ထဲကအလိုလို သိနေပေမယ့် ဘာတွေဖြစ်လာမလဲဆိုတာကိုလည်း မတွေးတတ်တော့ဘူး ။

“ ငါပြန်တော့မယ် ဇီဇဝါ ”

“ ဘယ်ကိုပြန်မှာလဲ .. ”

“ မပြောတတ်ဘူး...စရိယာရင်နဲ့ ကားဦးတည့်ရာပေါ့ .. ”

“ ငါနင့်ကိုတစ်ယောက်တည်း ပေးမပြန်နိုင်ဘူး အိန္ဒြေ ... ငါပါလိုက်ခဲ့မယ်...”

“ ဟင် ... နင့်အလုပ်တွေကကော .. ”

“ရပါတယ် .. အလျင်လိုနေတာဘာမှမရှိဘူး .. ခဏလေးစောင့်..ငါ .. ဒါတွေသိမ်းလိုက်ဦးမယ် . . . ”

ဇီဝေါဟာ သူ့ရဲ့အလုပ်စားပွဲလေးကို စနစ်တကျ သိမ်းဆည်းနေပါတယ်။ အရင်တုန်းက သူ့ရုံး(တနည်း) သူ့ဆိုင်မှာပဲ ဒီဇိုင်းဆွဲလေ့ရှိပေမယ့် အခုနောက်ပိုင်းတော့ သူ့အိမ်မှာပဲ အလုပ်တွေကိုယူလုပ်တယ်။ ခဏအကြာမှာတော့ ပြည်လမ်းမကြီး ပေါ်မှာ ပြေးနေတဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ၁၉၉၀ မော်ဒယ်လ် ဆူပါဆလွန်းဖွတ်ချက် ဖွတ်ချက်လေးကို မြင်ကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ကျွန်တော်အင်းလျားလမ်းပေါ် ကွေ့တက်လိုက်တယ်။ စိမ်းလန်းစိုပြေထဲ
ကို ထပ်ကွေ့လိုက်တယ်။ ကားရပ်စရာနေရာမရှိဘူး။ ရပ်ထားတဲ့ကားတစ်စီး
ကိုပိတ်ရပ်ပစ်လိုက်တယ်။ ကျွန်တော့်အဖြစ်က ပိုင်ရှင်ရှိတဲ့ကား Parking
ကိုပိတ်ရပ်မိသလိုပဲ။ ပိုင်ရှင်ရှိပြီးသား မိန်းကလေးကို ချစ်သူတော်ခဲ့မိတယ်..

ပန်းခြံထဲက အဆိုတော်တစ်ဦးက အဲလက်(စ်)ရဲ့ သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို
သီဆိုနေလေရဲ့။

××× ရည်စားရှိရက်နဲ့ နင်ငါ့ဆီလာတယ် ×××

×× ချစ်တဲ့ စကားတစ်ခွန်းတော့ နင်ရအောင်ယူတယ် ××

× ရည်စားရှိရက်နဲ့ နင်ငါ့ကို အဖြေပေးခဲ့တယ် ×

× × × ×

စိတ်အချဉ်ပေါက်လို့ ပန်းခြံကိုလာပါတယ် ။ နောက်ခံတီးလုံးက
“ ငါမင်းကိုသတ်ချင်တယ် ” ဆိုတဲ့ သီချင်းဖြစ်နေတယ် ။

“ နင် အရမ်းလေးနေလား ” လို့ ဇီဝါမေးတယ် ။

“ ဒီလိုပါပဲဟာ . . . ”

“ ငါတော့ အရမ်းလေးနေတယ်ဟ ” ရုတ်တရက်ကြီး ..

“ ဟင် .. နင်က ဘာဖြစ်လို့လဲ .. ”

“ နင်နဲ့ ငါနဲ့ ဟို ... ကိုအောင်ဖြိုးဝင်းကို သွားကြပ်ကြတာ
မှတ်မိတယ်မလား...ငါတော့ အဲဒီအတိုင်းဖြစ်နေပြီဟာ...အမေက ငါ့ကို
သူ့ဆရာရဲ့သားနဲ့တဲ့ ... ပေးစားမလို့တဲ့ . . . ”

“ တကယ်ကြီး ၊ နင့်အမေက ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ .. နင်အိမ်မကပ်ဘဲ
လျှောက်လျှောက်ဒိုးနေလို့ ကြည့်မရလို့လားမှ မသိတာ . . . ”

“ မပြောတတ်ဘူးဟာ...အဲဒါ...သိပ်မကြာခင်မှာ အိမ်ကို လူကြီးစုံရာ

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

နဲ့ လာစေ့စပ်ကြတော့မယ်တဲ့ .. ငါကလည်းဟာ ရည်းစားတွေဘာတွေလည်းမထားမိတာ မှားတာပဲ...ကိုအောင်ဖြိုးဝင်းကို သွားအကူအညီတောင်းလို့လည်း မဖြစ်ဘူးဟ...ဒီတစ်ခါတစ်ညနေလေးမဟုတ်ဘူး...တစ်သက်လုံး...”

“ဒီလိုလုပ်လေ...နင့်ကို ငါခိုးပြေးမယ် ... ”

“နင်ကလည်းဟာ ... အရေးထဲ ... မနောက်စမ်းပါနဲ့ .. ”

ကျွန်တော်ရယ်နေလိုက်တယ်...သူကပဲဆက်ပြီး

“နင်တို့ကောင်တွေကလည်း တစ်ကောင်မှအားမကိုးရဘူး...အကြံဉာဏ်လေးဘာလေးများရမလားလို့ မေးမိတယ်...ရယ်နေကြတာပဲ..ဟို ကောင်တွေလည်း အဲဒီအတိုင်းပဲ . . . ”

“ ဟ .. နင်က ... ရယ်ရတာကိုးဟ . . . ဟို နင် frist year တုန်းကတွဲတွဲကောင်လေ အဲဒီကောင်အခုဘယ်မှာလဲ . . . ”

“ လာနောက်မနေနဲ့ .. အဲဒီကောင်ကလည်း ငါနဲ့ပြတ်ပြီးကတည်းက မိန်းမရလို့ အခုကလေးတောင်ရနေပြီ ... ”

“ ကျွတ် ... ကျွတ် ... ကျွတ် ... ”

“ မနောက်နဲ့ဆိုကွာ ... ”

ဇီဝါတကယ်ကောက်သွားတယ်။ ကျွန်တော် ပြန်ချော့ရပါတယ်။

“ ကဲကဲ .. ငါ တကယ်အကြံပေးမယ် .. ”

“ ပြော .. ”

“ နင့်အမေက အဲဒီလောက်မပိန်းပါဘူးဟာ .. နင်နဲ့ တကယ်သင့်တော်လို့ စီစဉ်တာဖြစ်ပါလိမ့်မယ်..မိဘစကားနားထောင်တဲ့ သားသမီးက ဘယ်တော့မှမဆင်းရဲဘူးတဲ့ ... နင်စိတ်ကူးမလွဲနဲ့ ဇီဝါ ... ”

“ နင်အတည်ပြောနေတာလား ... ကြပ်နေတာလား ... ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ အတည်ပြောနေတာပေါ့ဟ .. ပြီးတော့ အဝှမ်းစားကြီးဆိုရင်လည်း နင့်အမေက ပေးစားမှာ မဟုတ်ပါဘူး ... ”

“ အေးဟာ .. ငါလည်း နင်တို့တွေနဲ့ပဲ ပေါင်းတာဆိုတော့ .. နင်တို့နဲ့ပဲ တိုင်ပင်ရတာပေါ့ ... အဲဒီထဲကနေ နင်နဲ့ငါကအတွဲဆုံး...နင်က ငါ့အကြောင်း အသိဆုံး...နင်က GOOD တယ်လို့ထင်ရင် ငါမလုပ်ရဲစရာမရှိပါဘူး .. ”

“ ဟဲ့ဒီမှာ .. အဖေအမေစီစဉ်တာနာခံလိုက် ... ဘယ်လောက်သက်သာလဲ...ငါ့မှာတော့ ကြည့်စမ်းပါဦး...ရည်းစားလေးထားမိပါတယ်...ဟူး...”

ကြာရင်ဆံပင်ဖြူတော့မယ် ။ ရယ်ရယ်မောမောပြောနေပေမယ့် ရင်ထဲမှာ သိပ်မကောင်းဘူး။ ဖုန်းဆက်ချင်တဲ့စိတ်ကို အတင်းအောင့်ထားရတာ။ ပြီးတော့ လွမ်းတယ်။ ဇီဝိက စေ့စပ်တာတွေဘာတွေ လာပြောနေလို့ ... ပိုလွမ်းတယ်။

×× ငါမင်းကို သတ်ချင်တယ် ×××

သတ်ချင်တယ် ××

စပီကာကြီးက ကိုအဲလက်စ်သီချင်းကို အော်နေဆဲ ....

ကျွန်တော် မြက်ခင်းပေါ်ကို ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်တယ် ။ ဇီဝိလည်း လိုက်ထိုင်တယ်။ ကျွန်တော် ကိုယ့်အဖြစ်ကိုကိုယ် နည်းနည်းတော့ ပြုံးချင်သွားတယ်။ ဇာတ်လိုက်မင်းသားတွေ ရုပ်ရှင်ထဲမှာ အလွမ်းခန်းရိုက်တဲ့အခါ ပန်းခြံထဲမှာတစ်ယောက်တည်း။ ကျွန်တော် လွမ်းတဲ့အခါကျတော့ဘေးမှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့။ ဘယ်သူက သနားပါ့မလဲနော့။ ဒါပေမယ့် တစ်ယောက်တည်းပဲ ဖြစ်ဖြစ်။ နှစ်ယောက်ပဲဖြစ်ဖြစ်။ တစ်ဒါဇင်ပဲဖြစ်ဖြစ် လွမ်းတာကလွမ်းတာပါပဲဗျာ။

အထီးကျန်တယ်ဆိုတာ တစ်ခုထီးတည်းကျန်ခဲ့တာလို့ အဓိပ္ပာယ်ရပေမယ့်လည်း တကယ်တမ်းခံစားနေရပြီဆိုတဲ့အချိန်ကျတော့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဘယ်

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

သူပဲရှိရှိ ဘာပဲရှိရှိ အထီးကျန်တာပါပဲ။ ဘာခံစားချက်မှ နှလုံးသားထဲကို မကူး
စက်နိုင်တော့ဘူး။ ရင်ထဲမှာ အလွမ်းမီးတောက်တစ်ခုပဲ လောင်မြိုက်နေတော့တယ်။
မွမ်းကြပ်နေလိုက်ပုံများ။ ဒိုင်းနမိုက်တစ်လုံးကို မြဲချထားရသလို ။
အဲဒီဒိုင်းနမိုက်ရဲ့ စနစ်တံကို မီးရှို့သူကတော့ ...။

***

.W.

အဲဒီဒိုင်းနမိုက်ရဲ့ ပထမဆုံးစနက်တံကို မီးရှို့သူကတော့ ...

“ ကျွန်တော့်နာမည် ကိုကိုဇော်ပါ .. ”

ကိုကိုဇော်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ကျွန်တော်တို့အားလုံးရဲ့ရှေ့မှာ မျက်နှာသေ
လေးနဲ့ သူ့နာမည်ကို ဖွင့်ဟတယ် ။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး တစ်ယောက်မျက်နှာ
တစ်ယောက်ကြည့်လိုက်ကြတယ် ။ ဒီနေ့တကယ့်ကို လူစုံတစ်စုံ။ စုံဆို ကျွန်တော်
အားလုံးတစ်ယောက်မကျန် ဖုန်းဆက်ခေါ်ထားတာပါ။

“ပြောပါဦး ... ကျွန်တော့်ကို ဘာလို့တွေ့ချင်တာလဲ ...”

သူဟာ ကျွန်တော့်ကို ဒီနေ့မနက်အစောကြီး ဖုန်းဆက်ခဲ့တယ်။ သူဟာ
ဇွန်ဖြူပွင့်နဲ့ ဟိုတစ်နေ့က ကန်ဘောင်ကိုပါလာတဲ့သူ ဖြစ်ပါသတဲ့ ။ ဇွန်ဖြူပွင့်
ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်နဲ့ စာရင်းရှင်းချင်လို့ပါတဲ့ ။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်

“ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို အဲဒီကိစ္စ ရှင်းပြမှဖြစ်မယ် .. ” လို့ သူဖြေတယ်။ စာရင်းရှင်းချင်လို့။ ဟုတ်တာပေါ့။ ကျွန်တော်လည်း စာရင်း ရှင်းချင်နေတာပဲ။ ဖြူက မဆက်ပဲ ဒီလူဆက်လာတယ်ဆိုကတည်းက ဖြူကရှင်းပ ခိုင်းလို့များလားမသိဘူးလို့ ကျွန်တော်တွေးတယ်။ ရုပ်ပြကာတွန်းတွေထဲကအတိုင်း “ ကျွန်တော်နဲ့ ဇွန်ဖြူပွင့်က အရင်တုန်းကချစ်သူတွေပါ .. အခုတော့ပြီးခဲ့ပါပြီ.. အဲဒါကို ခင်ဗျားကအထင်လွဲနေတော့ ခင်ဗျားချစ်သူ ဇွန်ဖြူပွင့်က ရှင်းပြခိုင်းလို့ ကျွန်တော်ကြားက ဝင်ရှင်းပေးတာပါ .. ခင်ဗျားက ဖုန်းလည်းမဆက် လူလည်း လာမတွေ့တော့ သူ့ခမျာ ခင်ဗျား ဖုန်းချပစ်မှာ ဒါမှမဟုတ် အော်ငေါက်လွှတ်မှာ အရမ်းကြောက်နေတာ ” အဲဒါမျိုးတွေဖြစ်မှာပေါ့ဗျာ။

ကျွန်တော်သူ့ကို ကန်တော်ကြီးထဲက Fuji ကော်ဖီဆိုင်ကို ချိန်းလိုက်တယ်။ သူကတော့ ကျွန်တော် တစ်ဗွေတည်းလာမယ်လို့ တွက်ထားပုံပဲ။ ကျွန်တော်တို့

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

သွေးသောက်ရဲဘော်(၇)ယောက်ကိုတွေ့လိုက်ရတော့ နည်းနည်းဖြူသွားတယ်။

သူစကားကို ဆက်တယ်။

“ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို အဲဒီကိစ္စရှင်းပြမှဖြစ်မယ် .. ကျွန်တော်နဲ့ ဖြူနဲ့ကဆယ်တန်းကတည်းက ကျူရှင်တူတူ ဂိုက်တူတူတက်ခဲ့ကြတာပါ .. သူငယ်ချင်းတွေပေါ့”

ဪ သူတို့က သူငယ်ချင်းတွေလား။ ကျွန်တော်က ရည်းစားဟောင်းတွေမှတ်လို့။ သူဆက်ပြောတယ်။

“ ဆယ်တန်းအောင်စာရင်းထွက်တဲ့နေ့မှာပဲ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ချစ်သူတွေဖြစ်ခဲ့ကြတယ် .. အခုဆိုရင် သုံးနှစ်လောက်ရှိပါပြီဗျာ . . . ”

“ ဟင် .. ” (ကျော်ကြီး)

“ ဟင် .. ” (ဇီဝေါ)

“ ဟင် .. ” (စိုးစိုး)

“ ဟင် .. ” (ပင့်ကူ)

“ ဟင် .. ” (အိအိထွန်း)

“ ဟင် .. ” (ဒီပ)

“ . . . ” ကျွန်တော်ဆို အသံတောင် မထွက်နိုင်တော့ဘူး။

အဲဒီကိုကိုဇော်ဆိုတဲ့ ပိန်ရှည်ရှည်လူကိုပဲ ငေးကြောင်ကြည့်နေမိတယ် ။

“ ကြိုက်ကြတဲ့ (၃)နှစ်အတွင်းမှာတော့ ရည်းစားသဘာဝ အစာမကြေစိတ်ကောက်ကြတာတော့ ရှိတာပေါ့ဗျာ .. အဲ .. နောက်ဆုံးတစ်ခေါက် ဖြူစိတ်ဆိုးပြီး ပြတ်သွားတဲ့အခါ ကျွန်တော်လည်း စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့ မော်လမြိုင်ကိုပြန်သွားတယ် .. စာမေးပွဲလည်းမဖြေလိုက်ရဘူး .. အဲဒီအချိန်အတွင်းမှာပဲ ဖြူဟာ အခြားသူတစ်ယောက်နဲ့ တွဲနေတယ်ဆိုတဲ့သတင်းကိုကြားရတယ် ... ကျွန်တော်ဗျာ

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ကမ္ဘာပျက်မတတ် ခံစားရပါတယ် .. အဲဒီစိတ်နဲ့ပဲ ဆပ်ပလီလည်း မဖြေလိုက်
ရပြန်ဘူး . . . ” ကျွန်တော် ညစ်နေတဲ့ကြားက ဒီလူကို စိတ်ပါကုန်သွား
တယ်။ ဘာလဲဗျာ။ ကျွန်တော်တို့က သူရည်းစားကွဲတာကို သနားရမှာလား ။
စာမေးပွဲကျတာကို သနားရမှာလား။

သူအခုပြောနေတဲ့အကြောင်းက သူတို့က ရည်းစားဟောင်းတွေ။
ပြတ်သွားပြီ။ အဲဒီမှာ ကျွန်တော်နဲ့ ညပ်သွားတယ်။ အဲဒီတော့ သူခံစားရတယ်။
ဒါပဲ ။ အဲလိုပဲ ကျွန်တော်နားလည်လိုက်တယ်။

“ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ရန်ကုန်ပြန်ရောက်တော့ ဖြူက သူ့အမှားကို သူ
ဝန်ခံတယ် ... သူမှားတယ်တဲ့ .. ကျွန်တော်နဲ့ပြတ်နေတဲ့အချိန်မှာ သူစိတ်
ကစားမိတာပါတဲ့ ... ခင်ဗျားကလည်း သိပ်ကိုစကျမ်းကြီးတဲ့ .. ”

“ အင် ” ကျွန်တော့်ကိုတောင် ဖဲ့လိုက်သေးတယ် ။

“ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ဗျာ .. ကျွန်တော် သိပ်..ချစ်ရတဲ့ ချစ်သူလေးပဲဥစ္စာ
..ကျွန်တော်ခွင့်လွှတ်တာပေါ့ .. အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ အခုပြန်အိုကေသွားပြီ
.. ပြန်ချစ်သွားကြပြီ။ ဒါကို ‘ ကိုအိန္ဒြေ ’ အနေနဲ့ဝင်ပြီး မနှောင့်ယှက်ဖို့
ကျွန်တော်အနူးအညွတ် တောင်းပန်ပါတယ် .. ဟို .. ကျွန်တော်စကားမှားသွားရင်
ခွင့်လွှတ်ပါ ... ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်နဲ့ ဖြူနဲ့က အခု အရမ်းကိုနားလည်မှုရနေပါပြီ
.. ခင်ဗျားကိုယ်ချင်းစာတတ်မှာပါ .. ”

“ ... . . . ” (ကျော်ကြီး)

“ ... . . . ” (ဇီဝေါ)

“ ... . . . ” (စိုးစိုး)

“ ... . . . ” (ပင့်ကူ)

“ ... . . . ” (အိအိထွန်း ဝ

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ ... . . . ” (ဒီပ)

“ ဟူး ” ကျွန်တော် သက်မကြီးသာချမိတယ် ။

“ ကဲ...ဒါပါပဲဗျာ .. အချိန်ပေးတာကိုရော .. နားထောင်ပေးတာကိုရော .. နားလည်မှုရှိတဲ့အတွက်ပါ ကိုအိန္ဒြေ့ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ် .... အားလုံးပဲ သွားပါဦးမယ် .. ” ကိုကိုဇော်က ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ထပြီး ကျွန်တော့်ကို နှုတ်ဆက်ဖို့ လက်ကမ်းပေးတယ်။ ရိုင်းတယ်ပဲဆိုချင်ဆို ကျွန်တော် ပြန်နှုတ်မဆက်မိဘူး။ ကျောက်ရုပ်ကြီးလိုဖြစ်နေတယ်။ ကိုကိုဇော်ဟာ သူ့လက်သူ ပြန်ရုပ်ပြီးတော့ အားလုံးကို ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်ပြပြီး လှည့်ထွက်သွားပါတော့တယ်။

ကျွန်တော် “ ဟာ ” ပြီးကျန်ခဲ့တယ်။ အားလုံးရှေ့မှာဗျာ . . . ။

ရုပ်ရှင်ထဲမှာသာဆို စလိုဗိုးရင်းနဲ့ မျက်ရည်တစ်ပေါက်တည်း ကျလာရမယ့် ဇာတ်ကွက်မျိုး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်မငိုဘူး ။ ကျွန်တော် မငိုတော့ဘူး ။ မငိုတတ်တော့တာကြာပြီ။ ငိုခြင်းကို မေ့နေခဲ့တာ ကျွန်တော့်ဖေဖေ ဆုံးပါးပြီး ကတည်းကပါ။ အခု ... ပြန်သတိရလာတယ်။ ငိုခြင်းဆိုတာကိုလေ...။

ဒါပေမယ့် လုံးဝ မျက်ရည်မကျပါဘူး ။

လုံးဝ ... ..

... .. မျက်ရည်မကျပါဘူး ။

စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်

ငါ့ရူးမည့်ပန်းတွေ သူများဦးသွားလို့များ
ငါငိုနေလိမ့်မယ်လို့ မင်းထင်နေသလား
ငါ မငိုပါ ...
ငါ ဘယ်တော့မှ ငိုလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ ...

မောင်ပန်းမွှေး

* * *

အဝါရောင် နှင်းဆီပန်းစည်း တစ်စည်းကိုပိုက်ပြီး ဇလပ်ဖြူ
ရောက်လာတယ်။

“ အိမ်ထဲဝင်ပါ ဇလပ်ဖြူ . . ”

“ ဇလပ်ဖြူ တောင်းပန်မလို့ . . . . . ”

“ အင်း .. ဝင်ပါ . . . ”

ကျွန်တော့် လက်ထဲ ရောက်လာတဲ့ ပန်းစည်းမှာ Post Card
လေးတစ်ခုပါပါတယ်။ Card မှာ ရုပ်ပုံတွေမပါဘူး ။ စာလုံးနဲ့ပဲ ဒီဇိုင်းဖော်
ထားတာ။

I'm SORRY .

“ ဇလပ်ဖြူ တောင်းပန်ပါတယ် အိန္ဒြေရယ် ... ဇလပ်ဖြူ အဲလို
မရည်ရွယ်ပါဘူး . . . ဘာလို့ လုပ်လိုက်မိတယ်ဆိုတာ ကျွန်မမသိတော့ဘူး
... ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ ရပါတယ် ... လေပ်ဖြူ ... ထားလိုက်ပါတော့ .. ပြီးတော့
အဲဒီအဖြစ်အပျက်ကိုလည်း မေ့ပစ်လိုက်ပါတော့ ... ပြောရမယ်ဆိုရင် ..
ကျွန်တော်နဲ့ ဖြူဇာတ်လမ်းကလည်း ပြီးသွားပါပြီ .. ”

“ ပြီးသွားပြီ .. ?? ”

“ ဟုတ်တယ် .. ဟိုတစ်နေ့က ကျွန်တော့်ဆီကို ကိုကိုဇော်ဆို
တဲ့လူလာသွားတယ်...သူက ဖြူရဲ့ရည်းစားတဲ့ အခုလည်း ပြန်ကြိုက်နေပြီတဲ့
... သူတို့ချစ်ခြင်းကို မခွဲပါနဲ့တဲ့ ... ကိစ္စပြတ်ကရောပဲ .. ”

“ ရှင်သိပ်ကြေကွဲနေသလား ... အိန္ဒြေ ”

ကြေကွဲနေသလား ... ကြေကွဲနေသလား ... ကျွန်တော် ဖွဖလေး
ရေရွတ်တယ် ... ဒါဟာ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ပြန်မေးနေတာပါ

“ မသိတော့ဘူးကွာ .. ရင်ထဲမှာတော့ ချာလပတ်ရမ်းနေတာပဲ...”

“ဒီမှာ အိန္ဒြေ ... မခံစားရဘူး မခံစားပါနဲ့လို့တော့ ကျွန်မ .. .
(ခေါင်းတစ်ချက် ဝင့်လိုက်ပြီးမှ) လေပ်ဖြူ မပြောချင်ဘူး .. ဒါပေမယ့်
ကိုယ်ချစ်ထက် သူချစ်ကိုရှာရတယ်ဆိုတဲ့စကား လေပ်ဖြူ ကြားဖူးတယ် ..
ရှင်ကိုသူမချစ်ဘူးဆိုရင် သူထက်သာတဲ့ ... ရှင်ကိုလည်းချစ်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်
ကို ရှင်အစားထိုးသင့်တယ် ... ”

ဘာ ... ဘာရယ် ... အစားထိုးရမယ်။ ဟင့်အင်း ။ အဲဒါကို
ကျွန်တော်မစဉ်းစားမိဘူး။ အစားလည်းမထိုးနိုင်ဘူး။ ဖြူက ဖြူပဲ ။ ဘယ်သူ
တစ်ယောက်ကမှ ဖြူအစစ်ဖြစ်မလာနိုင်ဘူး။ ကျွန်တော် နောက်တစ်ယောက်ကို
ချစ်ခဲ့တယ်ဆိုရင်တောင်မှ အဲဒါဟာအစားထိုးဖို့ချစ်တာ မဟုတ်နိုင်ဘူး။

သူမဆက်ပြောတယ်။

“ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ... လေပ်ဖြူကြောင့် ဖြစ်တာမျိုးဆိုရင် တကယ်

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

စိတ်မကောင်းဘူး ... အိန္ဒြေ ... ”

“ဇလပ်ဖြူနဲ့ မဆိုင်ပါဘူး ... သူနဲ့ ကိုကိုဇော်ကိစ္စပဲ ... ဒါပေမယ့် ဖြူကလည်း...ကျွန်တော်နဲ့ ဇလပ်ဖြူကို အထင်လွဲနေမှာ အသေအချာပဲ...”

“ ကျွန်မ ဖုန်းဆက်ပြီး ရှင်းပေးရမလား ... ”

“ နေပါစေ .. ပိုရှုပ်ကုန်လိမ့်မယ် .. ကျွန်တော်ပဲ ဆက်လိုက်မယ် ..အမှန်တော့ မဆက်ချင်ဘူးကွာ .. ဒါပေမဲ့လည်း .. ကျွန်တော့်ဘက်ကတော့ မဖောက်ပြန်ခဲ့ဘူးဆိုတာကိုတော့ သူသိသွားစေချင်တယ် .. ”

ဇလပ်ဖြူတစ်ချက်မဲ့လိုက်တယ်။ ပြီးတော့မှ

“ဇလပ်ဖြူစဉ်းစားမိတာတစ်ခုရှိတယ်..အဲဒီကိုကိုဇော်ဆိုတဲ့လူ ပြော သွားတဲ့စကားတွေဟာ တကယ်အမှန်ပါလို့ ရှင်တို့ဘာကိုကြည့်ပြီးယုံတာလဲ ... ကိုကိုဇော်လိမ်ပြောသွားတာရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား..ဇလပ်ဖြူသိသလောက်က”

စကားကိုဖြတ်ပစ်တယ်။ သူသိသလောက်က ... သူက သိနေ တာလား...သူက ကိုကိုဇော်တို့ ဇွန်ဖြူပွင့်တို့ကို သိနေတာလား ... ကျွန်တော် ခေါင်းရှုပ်လာပြီ။ ပြီးတော့ သူပြောတာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ ကိုကိုဇော် လိမ်သွား တာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။

ဇလပ်ဖြူက ပြန်တော့မလို့ နှုတ်ဆက်တယ်။ ကျွန်တော် တံခါး လိုက်ဖွင့်ပေးတယ်။

“ နေကောင်းအောင်လည်း နေဦး ... ပိန်သွားသလိုပဲ ... ” တဲ့။

***

အဲဒီဒိုင်းနမိုက်နရဲ့ ဒုတိယ စနက်တံကို ဇလပ်ဖြူက မီးညှို့ခဲ့တယ်။

***

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

www.foreverspace.com.mm

ဒီပင်ကြည့်ရတာ စိတ်လှုပ်ရှားနေတဲ့ပုံပဲ။ အငြိမ်မနေနိုင်ဘဲ လှည့်ပတ်
လျှောက်နေတယ်။ နောက်(၂)ပတ်လောက်ကျရင် သူ့မွေးနေ့ရှိတယ်။ ပြီးတော့
အဲဒီနေ့မှာ သူ့ရဲ့ ပထမဆုံး ONE MAN SHOW ရှိတယ်။ NIKKO HOTEL
မှာ။ မှတ်မိကြမှာပါ။ ကျွန်တော် ဖြူကို ပထမဆုံးတွေ့တာ အဲဒီ NIKKO က
SHOW မှာပေါ့။ ဒီပင်က ကျွန်တော့်ကို လှမ်းပြောတယ်။

“ ငါရင်တွေအရမ်းခန့်နေတယ်ကွာ .. ”

“ မင်းကလည်းကွာ...အားလုံး READY ဖြစ်နေပြီပဲဟာ...လက်မှတ်
တွေလည်း အကုန်ကုန်မှာပဲ...မင်း VCD က ဒီလောက်ပေါက်ထားတာ .. ”

“ မင်း SHOW အတွက် ရင်ခန့်တာလည်းပါတယ် .. ပြီးတော့
နောက်တစ်ခုလည်း ရှိသေးတယ် ”

“ နောက်တစ်ခုက ဘာလဲ . . . ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ ငါ့အဲဒီနေ့ကျရင် စန္ဒာကို ဖွင့်ပြောတော့မယ် . . ”

“ ဟင် ... မင်းတို့ချင်း OK နေတာကြာပြီပဲ မဟုတ်လား .. ”

“ ဟာကွာ .. ငါ့ဖွင့်ပြောမယ်ဆိုတာက .. လက်ထပ်ခွင့်တောင်းမယ်လို့ ပြောတာကွ .. ”

“ ဟေ့ကောင် မင်းတကယ်ပြောနေတာလား .. ”

ကျွန်တော် ဒီပကို မနာလိုဖြစ်ရပြန်တယ်။

“ အေး .. စန္ဒာကို Stage ပေါ်ခေါ်ပြီး လူတွေအများကြီးရှေ့မှာ ဖွင့်ပြောလိုက်မယ်...အဲဒါမှ သူငြင်းလို့မရမှာ .. ”

“ ကြည့်လည်းလုပ်ဦး .. သောက်ညင်တွေကပ်ကုန်ဦးမယ် .. ”

“ အေးပါကွာ .. ငါလည်း အခြေအနေကြည့်ပြီးမှ လုပ်မှာပါ ... ဟေ့ကောင် ... စန္ဒာလာရင် အဲဒါတွေမပြောနဲ့တော့နော် ... ငါက Surprise လုပ်မှာ ... ”

“ အင်းပါ ... ဟော ... ပြောရင်းဆိုရင်း ... ”

ကျွန်တော်တို့ရှိရာကို စန္ဒာရယ် ၊ ဇီဝီရယ် ၊ အိအိထွန်းရယ် ရောက်လာတယ်။ ဒီပက လက်ညှိုးကိုနှုတ်ခမ်းမှာ ဖိကပ်ပြီး ‘ ရှူး ’ ဆို လုပ်ပြတယ်။ ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်လိုက်ပါတယ်

အိအိထွန်းက -

“ ငါတို့ နင့်ကိစ္စတွေ ပြောလာကြတာ အိန္ဒြေ .. ”

“ ငါ့ကိစ္စ ... ဘာလဲဟ ... ”

“ နင်နဲ့ ဟိုမိန်းမနှစ်ယောက်ကိစ္စ ”

ဟိုမိန်းမနှစ်ယောက်ဆိုတာ ဇွန်ဖြူပွင့်နဲ့ ဇလပ်ဖြူကိုပြောတာ။ အိအိထွန်း ကိုကြည့်ရတာ တစ်ခုခုကို တင်းနေသလိုပဲ ။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ ဘာတွေဖြစ်လို့လဲဟာ . . . ”

“ စန္ဒာ . . . နင်ပဲ ဆက်ပြောလိုက်တာ . . . ”

စန္ဒာက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချပြီးမှ စကားကိုစတယ်။

“ စန္ဒာလည်း အစက ဘာမှမသိဘူး အိန္ဒြေရဲ့...ဒီပကလည်း ဘာမှ မပြောဘူး . . . ဒီနေ့မှ ဒီဝေါပြောလို့ အိန္ဒြေက သူတို့နှစ်ယောက်နဲ့ ရှောင် နေ မှန်းသိတာ . . . စန္ဒာထင်နေတာက ဇွန်ဖြူနဲ့ ကြိုက်နေကြပြီ အေးအေးဆေး ဆေးပဲလို့...နေပါဦး အိန္ဒြေနဲ့ ဇလပ်ဖြူက အစကတည်းက သိတာလား . . . ”

“ အစကတည်းကတော့မဟုတ်ဘူး . . . ဇွန်ဖြူပွင့်နဲ့ စသိတဲ့အချိန်လောက် ကပဲ ဇလပ်ဖြူနဲ့ Online မှာစခင်တာ ... ဇလပ်ဖြူကိုတောင် Chat ရင်းနဲ့ ဖြူ ကိုကြိုက်တဲ့အကြောင်းတွေ ပြောဖြစ်သေးတယ် ... ”

“ နောက်တော့ကော ”

“ နောက်တော့ ... စန္ဒာ မှတ်မိလား . . . ဒီပ Party မှာလေ . . . ဟို ဒီပ VCD ထွက်တဲ့နေ့တုန်းက . . . အဲဒီနေ့က ဖြူနဲ့ ဇလပ်ဖြူကို မိတ်ဆက်ပေး လိုက်တယ်...နောက်တော့ ငါ့မွေးနေ့လည်းရောက်ရော ဇလပ်ဖြူက ကိတ်မုန့် ပို့တာတွေ သတင်းစာထဲထည့်တာတွေ လုပ်တော့တာပဲ . . . ”

“ အင်း . . . ဇွန်ဖြူနဲ့ ဇလပ်ဖြူနဲ့ နဂိုကတည်းက ရှောင်ရှိတယ် အိန္ဒြေရဲ့...သူတို့နှစ်ယောက်က TTC မှာ သူငယ်တန်းကတည်းက တစ်ခန်း တည်း...ငယ်ငယ်တုန်းကတော့ ပေါင်းပါတယ် . . . (၇)တန်း (၈)တန်းလောက် အထိတော့ သူတို့တွဲနေကြတာပဲ...နောက်တော့ ကျောင်းမှာ အကြီးကြီး ရန်ဖြစ် ကြတယ် . . . ဖြစ်တာကလည်းဟာ ကလေးကလား . . . အေးလေ ... အဲဒီတုန်း ကတော့ ကလေးတွေကိုး ...

ဇွန်ဖြူက Rock သီချင်းတွေ တအားကြိုက်တယ်ဟာ ... အဲဒါ

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

အိန္ဒြေသိတယ်ဟုတ်...သူက Rock ကြိုက်တာမှ အဝတ်အစား အသုံးအဆောင်
ကအစ Rock အဆိုတော်တွေလိုမျိုး .. လေပ်ဖြူက အဲဒီတုန်းက Hip Hop
ကြိုက်တာ .. အဲဒါ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်ထည့်ကြရင်းနဲ့ စငြိတာပဲ
...ကလေးတွေဆိုတော့ဟာ...ကိုယ်ကြိုက်တာပဲ အကောင်းပေါ့... ကိုယ်မကြိုက်တဲ့
ဟာက အစုတ်အပွဲပေါ့...အဲဒါတွေပြောရင်းနဲ့စငြိရာက နောက်ဆုံးစကားပါမပြော
ကြတော့ဘူး...တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်တည်း အရမ်းပြိုင်ကြတာပဲ...စာပြိုင်
တယ်...အလှချင်းပြိုင်တယ်...ပြိုင်လို့ရတာအကုန်ပြိုင်တော့တာ...အဆိုးဆုံးက
ဆယ်တန်းပြီးတော့ လေပ်ဖြူတစ်ဖတ်သတ်ကြွနေတဲ့ ကိုကိုဇော်ဆိုတဲ့ ကောင်လေး
က ဇွန်ဖြူနဲ့ကြည်သွားတယ်...အဲဒီတုန်းကလည်း ဆယ်တန်းဖြေခါပဲရှိသေး
တာကွာ...စိတ်ကစားကြတာဖြစ်မှာပေါ့ .. ဒါပေမယ့် လေပ်ဖြူက ဒီအရွယ်အထိ
အခဲမကြေးသေးဘူးလား မသိဘူး ... ”

“ စန္ဒာဆိုလိုတာက လေပ်ဖြူက ဇွန်ဖြူပွင့်ကိုပြိုင်ပြီး အိန္ဒြေကို လိုက်
တယ်လို့ ပြောချင်တာလား .. အဲလိုလုပ်ရင်တောင် အိန္ဒြေက လူလေကွာ ..
အရပ်မှမဟုတ်တာ .. ” လို့

ဒီပကပြောတယ်။

“ စန္ဒာလည်း သေသေချာချာတော့မသိဘူးလေ .. ထင်တာကိုပြော
တာပဲ .. စန္ဒာလည်း ခုနကမှ အကြောင်းစုံသိရတာကိုး .. အဲလိုဖြစ်နိုင်
ချေရှိတယ်လို့ပြောတာ .. လေပ်ဖြူက အိန္ဒြေကို အတည်ကြိုက်တာလည်း ဖြစ်
နိုင်တာပဲ ... ”

ဇီဝေါက -

“ အေး .. အဲဒါဆို .. စန္ဒာမသိသေးတာ တစ်ခုရှိသေးတယ် ..
အဲဒီကိုကိုဇော်က ဇွန်ဖြူပွင့်နဲ့ အခုထိကြိုက်နေတုန်းပဲတဲ့ အိန္ဒြေကိုတောင်

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

အနှောင့်ယှက်ပါနဲ့ဆိုပြီး လာပြောသွားသေးတယ် .. ”

“ ဟင် ... အဲဒါကို စန္ဒာလည်းမသိဘူးတော့ .. ဇွန်ဖြူနဲ့ပဲ ကိုကိုဇော်နဲ့ အရင်တုန်းကကြိုက်တာပဲသိတယ် ... အခု ပြန်ကြိုက်နေတယ်ဆိုတာ မသိဘူး...”

ဇီဝေဝါက -

“ ဘာတွေမှန်းလည်းမသိဘူးဟာ...အားလုံးကို ရှုပ်နေတာပဲ .. ”
လို့အော်တယ်။

ကျွန်တော်လည်း ဘာတွေမှန်းကို မသိတော့ဘူး ။

တစ် - ဇွန်ဖြူပွင့် က လိမ်တာလား ...

နှစ် - ဇလပ်ဖြူ က လိမ်တာလား ...

သုံး - ကိုကိုဇော် က လိမ်တာလား ...

အားလုံးကပဲ လိမ်တာလား ..

အရေးအကြီးဆုံး မေးခွန်းက ကျွန်တော်ဟာ ကိုယ့်ကိုကိုယ်ရော ပြန်
လိမ်နေမိပါသလား။

***

ဒီနေ့တော့ ကျွန်တော့်ရင်ထဲက ဒိုင်းနမိုက်လေးရဲ့ စနက်တံကို စန္ဒာက
မီးနဲ့တို့တယ် .. ..

***

“ ဝုန်း ”

ဒိုင်းနမိုက်တွေ ကွဲကုန်ပြီ။ (တနည်း) ကျွန်တော်လဲပြိုကျတယ်။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

သွေးအားနည်းတဲ့ရောဂါရယ် အအိပ်ပျက် အစားပျက်တဲ့ဒဏ်ရယ်။ စိတ်ဖိစီးမှုရယ်
ပေါင်းပြီးတော့ ကျွန်တော်လဲသွားတယ်။

***

ကျွန်တော့်ကို တစ်ယောက်က အတင်းထူနေတယ်။ ကျွန်တော်
မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်တယ်။ မရဘူး ။ မူးတယ် ။ ကျွန်တော့်ကို ပွေ့ချီနေတယ်
လို့ထင်တယ်။

***

အိပ်ပျော်နေသလိုပဲ ။ ကျွန်တော့် အိပ်ရာကြီးက ရွေ့နေသလိုလို။
ကျွန်တော်ကားတစ်စီးထဲ ရောက်နေတာလား။ မူးတယ်။ အမြင်တွေက ဝိုးတိုးဝါး
တား ။ ကျွန်တော့်လက်ဖျံမှာ ပိုက်တန်းလန်းနဲ့ ဆေးရုံကားပဲဖြစ်မယ် ။

***

ကျွန်တော် လူနာတင် တွန်းလှည်းပေါ်မှာ ။ ဆေးရုံကိုရောက်နေပြီလို့
သိလိုက်တယ်။ ဘေးမှာ ဒီပဲ ၊ ဇီဝီဝါ ၊ အိအိထွန်း ၊ ကျော်ကြီး ၊ တခြားလူတွေ၊
လူနာစောင့်ဆရာမ ၊ မူးတယ် ။ မျက်လုံးကိုပြန်မှိတ်လိုက်တယ်။

***

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ကံကိုဆွဲ၍မုန်းသိခြယ်ပင်လျက်ပဲပကဲ့ပြီ

၂၀၅

ကုတင်တစ်လုံးပေါ်ကို ရောက်နေပြီ။ ကျွန်တော်မသိတဲ့ အန်တီကြီး
တစ်ယောက် ၊ ကျွန်တော့်အန်တီဒေါက်တာ ၊ ဖူးဖူး၊ ညီမလေးလို့ ပါးစပ်
ကခေါ်ကြည့်တယ် ၊ မရဘူး ။ အန်တီကြီးက ကျွန်တော့်လက်က ဆေးပိုက်တွေကို
ဖြုတ်လိုက်တပ်လိုက်နဲ့ ။ မူးတယ် ။ ဟင့်အင်း ။ ကျွန်တော် မအိပ်ချင်ပါဘူး။
မနိုးလာတော့ရင် .. မနိုးရင်...မ...နိုး...တော့...ရင်.....

တိမ်စ တစ်စလို မျောနေတယ်။

မူးတယ် ။

ကြိုးပြတ်နေတဲ့ လေတံခွန်လိုပဲနေတယ်။

မှောင်တယ်။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်

* * *

ဆပ်ပြာပူဖောင်းလို လွင့်လာတယ်။

ဖောက်။

ပြီးသွားပြီ။

* * *

ဟင့်အင်း . . .

ချိုးချိုးချွတ်ချွတ်တွေ ကြားနေရတယ်။...။ မူးတယ်။ ....။ မှောင်
တယ်။ ဒါဆိုရင်...။ အမှောင်ဟာ ဖျော့လာတယ်။ မီးခိုးရောင်။ .... ။
အဖြူရောင်။ လင်းတယ် ..... ။ မျက်လုံးတွေ မှိတ်ထားဆဲ။ ဒါပေမယ့်
အလင်းရဲ့ အရသာကိုရတယ်။

စကားပြောသံတွေကြားတယ်။ ကြားဖူးနေကျ အသံမျိုး ။ ဇီဝါ ၊
ဇွန်ဖြူပွင့်၊ ဖူးဖူး၊ အန်တီဒေါက်တာ ၊ အိအိထွန်း ၊ မိန်းကလေးအသံတွေ
ကြားနေရတယ်။ ကျွန်တော် အားယူပြီး မျက်လုံးကိုဖွင့်လိုက်တယ်။ မီးချောင်းက
အလင်းစူးလို့ ချက်ချင်းပြန်မှိတ်လိုက်တယ်။

“ ဟော .. ”

“ သတိရလာပြီ .. ”

“ အစ်မ ဒေါက်တာ သွားခေါ်လိုက်ဦးမယ် ... ”

ဖြည်းဖြည်းချင်း ပြန်ကြည့်တော့ ကျွန်တော့်ကို စိုက်ကြည့်နေတာက

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

လေပ်ဖြူပါ။

“ လေပ်ဖြူ ... ”

တံခါးဖွင့်သံကြားရတယ်။ ဝင်လာတဲ့သူက -

“ ဇီဝေါ ... ”

နောက်ထပ်လူတွေအများကြီး ထပ်ဝင်လာတယ်။ ကျွန်တော် တံတွေး
တစ်ချက်မြီချတယ်။

ရေငတ်တယ်။

“ ဇွန်ဖြူပွင့် ”

ဆရာဝန်က ဆေးပိုက်ကို ဆေးပုလင်းအသစ်တစ်လုံးလဲဖို့ ပြောနေတယ်။
ဆရာမက ဆေးထိုးအပ်ကို ပိုက်နဲ့ဆက်ပြီး ထိုးလိုက်တယ်။ ကျွန်တော် အိပ်ပျော်
သွားပြန်တယ်။

***

စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ပန်းကလေးသုံးပွင့်ရှိပါသည်။
အပေါ်ယံတော့ ဖြူစင်ကြသည်။
ဘယ်သူက အတွင်းထဲထိ ဖြူပါသလဲ... (ကျွန်တော် အမှန်ကို
သိနေပြီထင်ရဲ့)
ကစားကွင်းတစ်ခုဟု ကျွန်တော်ထင်သော ဤနေရာ၌
ပန်းပွင့်က ကျွန်တော့်အား မြူချောကစားသည်...
ပန်းပွင့်က ကျွန်တော့်အား ပဟေဠိဖွက်၍
ပန်းပွင့်က ကျွန်တော့်အား ပုစ္ဆာမေးသည်...
ကျွန်တော်၏ ဖတ်စာအုပ်ထဲတွင် A မှ Z အထိ အကွာရာတွေရှိသည်။
Z အကွာရာသည် ဘယ်သူ့ကို ကိုယ်စားပြုပါမည်လဲ။
ဇွန်လပ်ဇီဇဝါ ... < ကျွန်တော် အမှန်ကိုသိပါသည်။ >

စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်

.၂.

အိမ်စာ အားလုံး ပြီးသွားတဲ့နေ့လိုပေါ့ပါး
ကိုယ့်ကိုကိုယ် လေထဲ လွှတ်ပေးလိုက်ပြီ

မောင်ဖြူမင်း

***

စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်

ဆေးရုံကဆင်းလို့နောက်ထပ် (၁)ပတ်လောက် အနားယူပြီးတဲ့နောက်မှာ ကျွန်တော့်ကျန်းမာရေးဟာ ပုံမှန်ပြန်ဖြစ်လာပါတယ်။ Physical (ရုပ်)အား ဖြင့်ပေါ့လေ။ mental (စိတ်)အားဖြင့်တော့ နေမကောင်းသေးပါဘူး ။ စိတ် ဒဏ်ရာတွေ ကျန်နေဆဲပဲ။ ဒဏ်ရာတွေ ပျောက်သွားခဲ့ရင်လည်း အမာရွတ်တော့ ကျန်နေရစ်မှာပေါ့လို့ တွေးမိတယ် ။ မထူးပါဘူးလေ ။ ကိုယ်ပေါ်မှာလည်း ဇွန်ဖြူပွင့် အမှတ်တရ Tattoo (ဆေးမင်) တစ်ခုထိုးထားသေးတာပဲ ။ အဲဒီ ဆေးမင်ဟာ ဇလပ်ဖြူကိုပါ ကိုယ်စားပြုတယ်။ သူတို့က တစ်နေ့တည်း တစ်ရက် တည်းမွေးတာကိုး။ ဒီတော့ အဲဒီဆေးမင်ဟာ ဒီအဖြစ်အပျက်တစ်ခုလုံးကို ကိုယ်စားပြုပါတယ်။

ဒဏ်ရာနဲ့ အမှတ်တရတွေ ကျန်နေရစ်ပေမယ့်လည်း ဘဝထဲမှာတော့ သူတို့မရှိတော့ဘူး။ အခုဆိုရင် ဇွန်ဖြူပွင့်နဲ့ ကိုကိုဇော်လည်း အေးဆေးဖြစ်နေ

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

လောက်ပြီ။ ကိုကိုဇော်က ကျွန်တော့်ကိုလာတောင်းပန်တဲ့နေ့ကပဲ ဇွန်ဖြူပွင့်ကို ခိုးပြေးသွားခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ ဇလပ်ဖြူ ကြိုက်နေပါတယ်လို့ သူပြောပြီး ဇွန်ဖြူပွင့် ကျွန်တော့်ကို စိတ်နာသွားအောင် လုပ်ခဲ့တယ်တဲ့။ ကျွန်တော် ပြန်ကြား တာပါ။ ထားလိုက်ပါတော့။ ပြီးသွားပြီပဲ။ ဇလပ်ဖြူကိုလည်း စိတ်မဆိုးနေ တော့ဘူး။ သူတို့တွေလည်း ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းတွေနည်းတူပဲ ။ ကျွန်တော် နေမကောင်းတဲ့အချိန်တွေတုန်းက ဝိုင်းဝန်းပူပန်ခဲ့ကြတာပဲ။

ခွင့်လွှတ်ပါတယ်။ နှစ်ယောက်လုံးကိုပေါ့ ။ ကိုကိုဇော်ဆိုတာလည်း ကိုယ့်ရည်းစားပါသွားမှာစိုးတဲ့စိတ်နဲ့ အူနုကျွဲခတ်သလို အရူးမီးဝိုင်းခဲ့ရတာပေါ့။

ခွင့်လွှတ်တယ်။ အားလုံးကို ခွင့်လွှတ်တယ် ။

အဲဒီအခါ ကျွန်တော့်စိတ်ဟာ အရမ်းကိုပဲ ပေါ့ပါးလို့လာတယ်။ လေဗွေငယ်လေးထဲမှာ ပါသွားတဲ့ဗာဒံရွက်ခြောက်လိုပဲ ။ ကျွန်တော် ပျော်ပါတယ်။

“ MIN MA MIN BAE ”

“ MIN MA MIN BAE ”

“ အေး ဒီပ .. ပြော .. ”

“ ဟေ့ကောင် မနက်ဖြန် မနက် (၆)နာရီ မထိုးခင် ငါ့အိမ်အရောက်လာ ဘုန်းကြီးဆွမ်းကပ်မယ် .. ပြီးတော့ ငါ့အိမ်မှာပဲနေ .. အားလုံးကို ငါချိန်းပြီးပြီ .. ညနေ Show ကို ငါ့အိမ်ကပဲ အားလုံးစုသွားမှာ .. ”

ဟုတ်သားပဲ မနက်ဖြန် ဒီပမွေးနေ့။ ONE MAN SHOW ။ ကျွန်တော် တကယ်မေ့နေတာပဲ။ ကြည့်စမ်း

“ ပြီးတော့ မနက်ဖြန်ကျရင် ဇီဝေ့အိမ်ကို သူနဲ့ပေးစားမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်က လာမြန်းမယ်တဲ့..တဲ့..အဲဒါ မင်းသိပြီးပြီလား..”

“ ဟင် .. ဟုတ်လား .. ငါ့ကိုလည်းမပြောပါလား .. ငါဆေးရုံက

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ဆင်းကတည်းက သူနဲ့ သေချာမတွေ့သေးဘူး .. ”

ငယ်ငယ်ကတည်းက ပေါင်းခဲ့တဲ့သူငယ်ချင်းမို့လို့လားမသိဘူး။ တကယ်ကြီး အဖွဲ့ထဲက ပဲ့ထွက်သွားတော့မယ်ဆိုတော့ တစ်မျိုးကြီးပဲ။ အဲဒီအကြောင်း ဒီပုဂ္ဂိုလ် ပြောလိုက်တော့ -

“ ယောက်ျားယူတော့ ဘာဖြစ်လဲ..ငါတို့အဖွဲ့ဝင်အသစ်တစ်ယောက် တိုးတာပေါ့..ပိုတောင်ကောင်းသေးတယ်..ငါလည်း မကြာခင် ယူတော့မှာကွ ”

တဲ့။ ဘလိုင်းကြီး ကပ်ကြွေးသေးတယ်။ အင်းလေ..ကိုယ်ကမှ အဖြစ်မရှိတာကိုး... ဒီပု ဖုန်းချပြီးတဲ့နောက် ကျွန်တော် ငေါင်စင်းစင်းကြီး ဖြစ်နေတယ်။ GAME ကစားတော့လား၊ Feel မလာဘူး ။ ရုပ်ရှင်လည်း ကြည့်ပြီးသား တွေချည်းပဲ။ အင်တာနက် Online ပေါ်မှာ ဇလပ်ဖြူကိုတွေ့တယ်။ မနှုတ်ဆက်မိပါဘူး။ သူကလည်း မနှုတ်ဆက်ဘူး ။ ကောင်းပါတယ်။

တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ညဉ့်နက်လာတယ်။ ၁၀ နာရီ၊ ၁၁ နာရီ၊ ၁၂ နာရီ။ ကျွန်တော် အိပ်မပျော်ပါဘူး ။ အိပ်ရာထဲ လှိမ့်နေတယ်။ ကျွန်တော့်နားထဲမှာ သီချင်းသံသဲ့သဲ့ကြားရသလိုပဲ။ ဖူးဖူး သီချင်းထွင့်တာတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး ။ နောက်တော့မှ သတိရတယ်။ ကျွန်တော့်ဖုန်းက ဧည့်ခန်းထဲမှာ ကျန်ခဲ့တာပဲ။ ဖုန်းလာနေတာ ဖြစ်မယ်။ ဒီအချိန်ကြီး။

“ MIN MA MIN BAE ”

“ MIN MA MIN BAE ”

“ ဟယ်လို . . . ”

“ အိန္ဒြေ .. ငါအိအိထွန်းရယ် .. ”

“ အိအိထွန်းပြော .. မအိပ်သေးဘူးလား .. ”

“ ငါမအိပ်သေးဘူး .. ဇီဝေါနဲ့ လာအိပ်ပေးတာဟာ .. မနက်ဖြန် လာ

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

စေ့စပ်ကြမှာကို သူစိတ်လှုပ်ရှားလို့တဲ့ . . . ”

“ အခု ဇီဝေါကော ”

“ သူ အိပ်သွားပြီ..ဒီမှာ အိမ်နဲ့ သေချာနားထောင်စမ်း .. အခု ငါ့ဆီမှာ ဇီဝေါ ဒိုင်ယာရီစာအုပ်ရှိတယ် .. တချို့အကြောင်းအရာတွေက နင်သိသင့်တယ်လို့ငါထင်တယ် .. သူမအိပ်ခင်ကလည်း သူ့ခံစားချက်တွေ ငါ့ကိုရင်ဖွင့်တယ်ဟာ .. အဲဒါတွေ နင့်ကိုငါပြန်ပြောပြတာထက် သူ့စာအုပ်လေးကို နင်ဖတ်ကြည့်လိုက်တာက ပိုကောင်းလိမ့်မယ် .. နင်အခု သူ့အိမ်မှာ လာယူပါလား..”

“ အခု လူကြီးတွေရှိတယ်မလား ... ငါလာလို့ ဖြစ်ပါ့မလား ..”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ နင်ခြံရှေ့ကိုလာခဲ့...ငါ ခြံထဲကနေ စာအုပ်ပစ်ပေးလိုက်မယ် .. ”

* * *

(၁၀)မိနစ်လောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် ဇီဝေါ့ခြံရှေ့ကိုရောက်နေပြီ ။

(၁၅)မိနစ်လောက်ကြာတော့ ကျွန်တော့်လက်ထဲ ဒိုင်ယာရီစာအုပ် နှိနှစ်ရောင်လေး ရောက်နေပြီ။ နာရီဝက်လောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အိမ်ပြန်ရောက်နေပြီ။

* * *

ဒိုင်ယာရီစာအုပ်လေးဆိုပေမယ့် ကိစ္စအားလုံးကို ရေးမှတ်တဲ့နေ့စဉ်တမ်း မဟုတ်ဘူး။ တစ်အုပ်လုံး ကျွန်တော့်အကြောင်းတွေရေးထားတဲ့ အိန္ဒြေမှတ်တမ်း စာအုပ်။ သို့မဟုတ်လည်း အိန္ဒြေထံပေးစာများပေါ့လေ။

ကျွန်တော် စာအုပ်ကို တစ်ရွက်ချင်းလှန်ပြီး ဖတ်ပါတယ်။

* * *

စာအုပ်ကိုဖတ်ပြီးတဲ့အခါ ကျွန်တော် ငြိမ်ကျသွားတယ်။ ငြိမ်ငြိမ်လေး။ တကယ့်ကိုငြိမ်ငြိမ်ကလေးရယ်။ ဇီဝေါရယ် .. .. လို့လည်း ပါးစပ်က မြည်တမ်း မိပါတယ်။

သူနဲ့ ကျွန်တော်က ဟိုငယ်ငယ်ကတည်းက သူငယ်ချင်းတွေပါ။ အဲဒါ ထက်ပိုပြီး ဘာတစ်ခုမှ ကျွန်တော်မမှတ်မိပေမယ့် သူကတော့ ကျွန်တော့်နဲ့ ပတ် သက်တဲ့ အရေးကြီးတဲ့နေ့တွေအားလုံးကို မှတ်မိနေခဲ့တယ်။ နောက်ပြီး .. သူကျွန်တော့်အပေါ်မှာထားတဲ့ နက်ရှိုင်းတဲ့လေးနက်မှုတွေ။

ကျွန်တော် ရည်းစားစထားတော့ သူ့ရဲ့ခံစားချက်။ အနွံတာခံမှုတွေ။ ကျွန်တော်ဖြစ်ချင်တာတွေအားလုံးကို အနစ်နာခံ လိုက်လုပ်ပေးတာတွေ။ အဲဒါတွေဟာ...သူ...ကျွန်တော့်ကို ... .. ။

ကျွန်တော့်ရဲ့ လိုအပ်ချက်တွေကို တတ်နိုင်သလောက် ဖြည့်ဆည်းပေးတာ။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

နေမကောင်းတဲ့အချိန်တွေ ၊ ဝမ်းနည်း အားငယ်တဲ့အချိန်တွေမှာ ဂရုစိုက်တာ ၊ ကျွန်တော့်ဘဝကို စာနာတာ ... အဲဒါတွေ တစ်ခုချင်း ခေါင်းထဲမှာ ပေါ်လာတယ်။ သူ့စာအုပ်ထဲက စာပိုဒါတွေဟာ ကျည်ဆံတွေလို တစ်တောင့်ချင်း ကျွန်တော့်ရင်ကို ပစ်ခွင်းနေသလိုပဲ။

သူ့စာအုပ်ရဲ့ နောက်ဆုံးစာမျက်နှာကို ကျွန်တော် ပြန်လှန်ကြည့်မိတယ်
...

ဟိတ် ... အိမ်

နက်ဖြန် ငါစေ့စပ်ရတော့မယ်သိလား .. ငါ.. ပျော်ပါတယ် ..

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ဒီလိုဖြစ်သင့်တယ်လို့ နင့်ပါးစပ်က ပြောထားတဲ့ကိစ္စကို ငါလုပ်ရမှာ .. ငါ ကျေနပ်ပါတယ် .. နင်မသိပါဘူး အိန္ဒြေရာ နင့်စိတ်နဲ့ငါ့ကိုယ်ဖြစ်နေတာ တော်တော်ကြာနေပါပြီ .. အဲဒါကို နင်မသိပါဘူး .. ငါ့ကိုယ်တိုင်လည်း ဘယ်တုန်းကစပြီး အဲလိုဖြစ်သွားမှန်း မသိတော့ဘူး .. ငါစပြီး သတိထားလိုက်မိတဲ့အချိန်မှာ ငါဟာ နင့်ရဲ့ ကျေးကျွန်တစ်ယောက်ဖြစ်နေခဲ့ပြီ ... နင့်ရဲ့ နှုတ်ထွက်စကားကို အမိန့်လိုခံယူနေမိပြီ ..... အခု ငါစေ့စပ်ရမဲ့လူ (ငါလက်ထပ်ရမယ့်လူ) ... အဲဒီလူကို ငါချစ်လည်း မချစ်ဘူး .. သိလည်းမသိဘူး .. မသိဘဲနဲ့ ငါယူရမှာ .. ဒါပေမယ့် ငါကျေနပ်တယ် .. နင်က ယူသင့်တယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးတဲ့အချိန်မှာ အကျင့်ပါနေတဲ့ ငါ ချက်ချင်းပဲ ခေါင်းညိတ်လိုက်မိတယ်...

တစ်ခုပဲ ဝမ်းနည်းတာက ငါအိမ်ထောင်ကျသွားရင် အရင်လို နင့်အနားမှာ ငါနေနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး အိန္ဒြေ...အဲဒီအတွက်တော့ ငါ့ကို ခွင့်လွှတ်ပါတော့ဟာ .. ...

နင်မှတ်မိမလားတော့ မသိဘူး . . နင်က မောင်နှမအရင်းတွေဖြစ်ရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲလို့ ပြောခဲ့ဖူးတယ်လေ .. နင်ဆေးရုံတက်ရတုန်းက အရေးတကြီး သွေးသွင်းဖို့လိုတော့ ငါ့ကိုယ်ထဲက သွေးတွေထုတ်ပေးခဲ့ရတယ် .. နင့်ကိုယ်ထဲမှာ ငါ့သွေးတွေလည်ပတ်စီးဆင်းနေတာဟာ ငါတို့နှစ်ယောက် တသွေးထဲတသားထဲ ဖြစ်သွားတဲ့သဘောပေါ့ .. အဲဒီတော့ ငါတို့နှစ်ယောက်က မောင်နှမပဲပေါ့... ဟုတ်ဖူးလား ....

မောင်နှမအရင်းတွေတောင်မှ အိမ်ထောင်ကျရင် ကွဲကွာသွားသေးတာပဲ...ငါယောက်ျားရတော့လည်း ငါကနင့်ရဲ့ အဝေးကညီမလေးပေါ့ဟာ...

စာအုပ်လေးလည်း ကုန်တော့မယ် .. ဒီနေ့ညပြီးရင် ငါဒါတွေကို ဆက်မရေးတော့ဘူး ..

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

အိန္ဒြေဆိုတဲ့ ငှုပ်လေးကို တိတ်တခိုးလေး မြတ်နိုးနေမိခဲ့တဲ့ စိတ်တွေကို
တိတ် တဆိတ်လေးပဲ ရုတ်သိမ်းလိုက်ပါတော့မယ် .. စေ့စပ်ပြီးသွားတဲ့အခါ
မရိုးသား တဲ့စိတ်တွေ ငါ့ဆီမှာ ကျန်မနေချင်ဘူး . . . .

နင်မသိပါဘူး အိန္ဒြေရာ . . . . .

Z ဇဝါ

နင့်စိတ်နဲ့ ငါ့ကိုယ်ဖြစ်နေတာ . . .

နင့်စိတ်နဲ့ ငါ့ကိုယ်ဖြစ်နေတာ . . .

နင့်စိတ်နဲ့ ငါ့ကိုယ်ဖြစ်နေတာ . . .

နင့်ရဲ့ ကျေးကျွန်ဖြစ်နေခဲ့တာ . . .

ကျွန်တော် ဇီဝေ့အသံတွေ ကြားယောင်နေတယ် ။ ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်
တာကို သူက ခေါင်းညိတ်တယ်တဲ့လား ။ သူမချစ်တဲ့သူကို ကျွန်တော်က
ယူဆိုတာနဲ့ ယူလိုက်မယ်ပေါ့ .. အဲဒီလောက်ထိကြီး .....

ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ကျွန်တော် ဗိုလ်ကျခဲ့တယ်။ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်ခဲ့
တယ်။ သူ့ကိုပစ်ချပြီး ဟိုမိန်းကလေးနှစ်ယောက်နဲ့တောင် ရုပ်ရှင်အတူတွဲကြည့်ခဲ့သေး
တယ်။ “ နင်က အလိုလိုက်လွန်းတာကိုးဟ .. ငါက အကျင့်တွေပါကုန်တာ
ပေါ့ ဇီဝေရယ် .. ဘယ်အရာမဆို နင့်ကို ဦးစားမပေးမိတော့ဘူး ထည့်မတွက်မိ
တော့ဘူး .. ခံစားချက်..နင့်ရဲ့က ခံစားချက်ဆိုတာတွေကို ထည့်မတွက်မိတော့ဘူး..

နင်အမြဲပြောနေတဲ့ ‘ နင်စိတ်ချမ်းသာရင် ပြီးတာပါပဲ ’ ဆိုတဲ့စကားကို
ငါ့ရဲ့ရပိုင်ခွင့်လို့တောင် ငါထင်နေတာ .. ”

ကျွန်တော် စိတ်ထဲကနေ ပြောနေတာမဟုတ်ဘူး ။ ပါးစပ်ကနေကို
အသံတွေထွက်ကျနေတာပါ။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

တွေးရင်း တွေးရင်းနဲ့ တစ်ခုချင်း တစ်ခုချင်း ဗွီဒီယိုပြကွက်တွေလို မြင်ယောင်လာပြန်တယ်။ ကျွန်တော် ဇွတ်တရွတ်လုပ်တိုင်း သည်းခံခွင့်လွှတ်တာ တွေကိုပေါ့ ...။

တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာပဲ နောက်အရေးကြီးတဲ့အချက်တစ်ခုကို ထပ်သိလိုက် တယ်။ ဒီလို အနွံတာခံ ချစ်ခင်မှုမျိုးကို တခြားဘယ်ချစ်သူ ရည်းစား သူငယ်ချင်းတွေကမှ ဇီဝါလောက် ပေးဆပ်ပေးနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး ..။

“ ဇီဝါ ” ... ခေါ်ကြည့်တာပါ ... ..

“ နင်က ‘ နင်မသိပါဘူး အိန္ဒြေရာ ’ လို့ပြောတယ် .. ငါသိတာပေါ့...နင့်စာအုပ်တစ်အုပ်လုံးမှာ ငါ့ကိုချစ်တယ်လို့ တစ်လုံးမှ နင် မရေးခဲ့ပေမယ့် ငါသိတာပေါ့ .. ငါ့ကိုအကြီးမားဆုံး နားလည်မှုနဲ့ ပေးဆပ်ခြင်းတွေနဲ့ ဖြူဖြူစင်စင်ချစ်နိုင်တာ နင်...နင်...နင်ပဲ ရှိတယ်ဆိုတာကို .. အခု .. ငါသိတာပေါ့ .. ”

ကျွန်တော် ကြမ်းပြင်ပေါ်ကို အရပ်ကြိုးပြတ်ထိုင်ချလိုက်တယ် ..

“ မေမေ ... ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမလဲဟင် ... ” မရှိတဲ့အမေကို တမ်းတတယ် .. ကျွန်တော် ဇွန်ဖြူပွင့်ကို လိုက်တော့လည်း သူလိုက်ကူညီတာပဲ .. ဇလပ်ဖြူကိစ္စမှာလည်း သူပဲခေါင်းအစားခံ .. အရင်ကတည်းကလည်း ဒီလိုပဲ .. Tattoo တွေသွားထိုးတော့လည်း သူပဲအဖော်လိုက်ပေးတာ .. ငါ .. ငါ..ဘာပဲလုပ်လုပ် သူပဲငါ့ရဲ့အဖော် ... ငါ့ကိုချစ်တဲ့ ငါ့ရဲ့အဖော် ...

သူဟာ မနက်ဖြန်မှာ ကျွန်တော့်နှုတ်မိန့်တစ်ခုနဲ့ စေ့စပ်ပါတော့မယ် ..ပြီးရင် ယောက်ျားယူပါတော့မယ် . . .

“ ဟာ ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ကျွန်တော် မပေးနိုင်ဘူးဗျာ။ သူချစ်တာ ကျွန်တော်ပဲ။ အဲဒီလူမှ မဟုတ်တာ။ ကျွန်တော် မပေးနိုင်တော့ဘူး ။ ကျွန်တော်ဟာ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပါ။ ရည်းစား(၃)ယောက်ထားခဲ့ဖူးတယ်။ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ရှိတယ်။ ရည်းစားတွေက စိတ်တွေပြောင်းတယ်။ အကျင့်တွေပြောင်းတယ်။ အကွက်တွေရွေ့တယ်။ သူငယ်ချင်းကသစ္စာရှိတယ်။

“ အား ... ” အော်ဟစ်နေမိပြီ ..

သစ္စာရှိတဲ့၊ သူကချစ်တဲ့၊ ချစ်နေမှန်း အခုလေးတင်ကမှ ကျွန်တော်သိလိုက်ရတဲ့ သူငယ်ချင်းလေးဟာ မနက်ဖြန် တစ်ပါးသူလက်ထဲသို့ .....

ဇွန်ဖြူပွင့်က နှစ်ယောက်တွဲတယ် ။ ဇလပ်ဖြူက အနိုင်နဲ့ပိုင်းတယ်။
ဇီဝေါကစေ့စပ်တော့မယ် .. . .

အိမ်ရှေ့တံခါးကိုဖွင့်ပြီး ဝရံတာမှာ ထွက်ထိုင်နေလိုက်တယ်။ စဉ်းစားခန်းကြီးထဲမှာ မျော့ရတော့မှာလေ .. ဇွန်နဲ့ဇလပ်ကို ရေမှာမျှော်လိုက်ပြီ။ ဇီဝေါအတွက် စဉ်းစားစမ်း အိမ်ခြံ .. စဉ်းစားစမ်း ဇီဝေါအတွက် စဉ်းစားစမ်း .. စဉ်းစားစမ်း .. ဇီဝေါအတွက် ..ဇီဝေါ...ဝါ...အတွက် .....ပြီးတော့ အိမ်ခြံအတွက် .....

ဟင်း .... ကျွန်တော် သေလို့ရပြီနဲ့ တူတယ်နော် ....

***

မိုး စင်စင်လင်းသွားပြီ ။ ကျွန်တော် ဒီနေရာမှာ တစ်ညလုံး ထိုင်နေခဲ့တာ။ ဝရံတာမှာပေါ့။ အမည်းရောင် ကောင်းကင်ကြီးက တဖြည်းဖြည်း အရောင်ဖျော့ပြီး ဖြူလာတာကို အဓိပ္ပာယ်မဲ့ ထိုင်ကြည့်နေရင်းပေါ့။ အခုတော့ ကောင်းကင်ဟာ ပြာစပြုလာပြီ။ ကျွန်တော်မနက်ခင်းကို သဘောကျတတ်လာတယ်။ အလင်းရောင်ဟာ ညအမှောင်လိုပါပဲ။ ခံစားမှုတစ်ခုတော့ရတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ ထာဝရ ညကြိုက်သမားပါ .. အခုမှ အလင်းရဲ့ ရသကိုရတယ်။

ဖူးဖူးတောင်နှိုးလာပြီ။ ကျွန်တော် မီးဝါဒီအုပ်အကြောင်း ပြောပြလိုက်တယ်။ ဒီနေ့စေ့စပ်မှာကိုရောပေါ့။ ဖူးဖူးက “ မမီးဝါဒီသနားပါတယ် ” တဲ့။ ကျွန်တော်ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခု ချလိုက်တယ်။ ကျွန်တော် ပျော်သွားပါတယ်။ ဖူးဖူးကိုတောင် ပြုံးပြလိုက်တယ်။ ညီမလေး ကြောင်သွားတယ်။

“ ငါရေချိုးလိုက်ဦးမယ် ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

တိုင်ကပ်နာရီက ၈ နာရီနဲ့ ၃၀ မိနစ်ကို ညွှန်ပြနေလေတယ်။

***

ဇနာရီခွဲတော့ ကျွန်တော်အိမ်က ထွက်ခဲ့တယ်။ ရာသီဥတုက ကြည်လို့ လင်လို့။ အိမ်ထွန်းကို ဖုန်းလှမ်းဆက်ကြည့်တော့ “ ငါရုံးမှာ .. ခဏနေမှ ဇီဝေ့အိမ်ကို ပြန်လာခဲ့မယ် .. ” တဲ့။

“ အိုက်ယား ” လို့ အသံထွက် ညည်းမိတယ်။

ချော်တွင်းကုန်း မီးပွိုင့်ကနေ ပါရမီဘက်ကို ကွေ့ချလိုက်ချိန်မှာ ရင်တွေအ ကြီးကြီး ခုန်နေပြီ။ ရေဒီယိုက ဒီပရို အင်တာဗျူးကိုလွှင့်နေတယ်။ ဟုတ်သားပဲ .. ဒီပိုကို Birthday Wish မလုပ်ရသေးဘူးပဲ

“ Happy Birthday ဒီပ ” လို့ ဆုတောင်းလိုက်တယ်။

“ မင်းလည်း ဒီညကကောင်းပါစေ .. ငါလည်း ဒီနေ့ ကံကောင်းပါစေ ” လို့ တစ်ကိုယ်တည်း ရေရွတ်လိုက်တယ်။

ကျွန်တော်ကားကို မြစ်ပါယ်လမ်းထဲကွေ့လိုက်ပြီ။ ပြီးတော့ ဇီဝေ့အိမ် တစ်ထပ်တိုက်ကလေးရဲ့ ဆင်ဝင်အောက်ကို။ (ဒန်တန်းတန်)

***

“ နင်ဘာလုပ်မလို့လဲ အိမ်နဲ့ . . . တော်တော်ကြာ ဧည့်သည် တွေလာတော့မှာ .. ”

“ လိုက်မှာသာ..လိုက်ခဲ့စမ်းပါ..ခဏလေး...ခဏလေးပဲ.. ”

“ ဒုက္ခပဲ . . . မားသားက ပေးသွားမှာ မဟုတ်ဘူး . . . ”

“ နင်အခုအဝတ်သွားလဲလိုက် ... ငါကားလှည့်ထားလိုက်မယ်

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“... နင်ပြီးရင် ကားပေါ် ဒိုင်လျှိုလေး တက်လိုက်လာခဲ့ .. ”

“ ကျွတ် ... ငါ အကောခံရမလား မသိဘူး ... ပြီးရောဟာ ... ခဏစောင့် .... ”

ကျွန်တော် ကားကို ပြန်လှည့်ထားလိုက်တယ်။ ငါးမိနစ်လောက်ပဲ ကြာတယ်။ ဇီဝေါပြန်ထွက်လာတယ် ။ အင်္ကျီလည်း မလဲလာဘူး ။

“ ပြန်လာမှပဲ လဲတော့မယ် ” တဲ့။ အစဉ်အမြဲအေးချမ်းတဲ့ ဇီဝေါမျက်နှာမှာ စိတ်ရှုပ်နေဟန်ကအတိုင်းသား ပေါ်လွင်နေလေရဲ့။ ကျွန်တော်ကားကို တရှိန်ထိုးမောင်းထွက်ခဲ့တယ်။

***

ကားက လှစ်ကနဲ ပြေးတယ်။ ဇီဝေါ ခါးပတ်ကောက်ပတ်တယ်။ ကျွန်တော် လှည့်ပြီး ပြုံးလိုက်တယ်။ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းသစ်။ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာရိပ်မွန် ကွန်ဒိုဝင်းထဲတွေ့လိုက်တယ်။ ကားဘရိတ်ကို ဆောင့်အုပ်လိုက်တယ်။

“ ဇီဝေါ ... ခဏဆင်း . . ”

ကျွန်တော့်ကို အံ့သြသလိုကြည့်တယ်။ ဘာမှတော့ ပြန်မပြောဘူး ။ သူ...ဆင်းတယ်။ ကျွန်တော် သူ့လက်ကိုဆွဲပြီး တံခါးကိုတွန်းဖွင့် ဝင်ခဲ့တယ်။

“ SHE SHINES GEMS & JEWELLARY ” ဒါဟာ လက်ဝတ်ရတနာအရောင်းပြခန်းလေးတစ်ခုပါ ။

“ နင် ဘာလုပ်မလို့လဲ အိန္ဒြေ ”

ဆိုင်ထဲမှာလူရှင်းနေပါတယ်။ အရောင်းဝန်ထမ်းတွေအားလုံး ကျွန်တော်တို့ကို ကြည့်နေတယ်။ ဇီဝေါလက်ကို ကျွန်တော်ဆုပ်ကိုင်ထားဆဲ...

ကျွန်တော် သူ့ရှေ့မှာ ဒူးထောက်လိုက်တယ်။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ ငါနင့်ကို လက်ထပ်ပါရစေ ဇီဝေါ ... နင်နဲ့ငါ တစ်သက်လုံး အတူတူရှိလာတာ .. ဒီနေ့ ငါနင့်ကို တခြားသူလက်ထဲထည့်ပေးလိုက်ဖို့ဆိုတာ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး .. အဲဒါကို ငါ့အနားမှာ နင်တကယ်မရှိတော့ဘူးဆိုတာ သေသေချာချာ စဉ်းစားလိုက်မိတော့မှ ငါသိလာတာ ... ရှိတုန်းကတော့ နင့်တန်ဖိုးကို ငါမသိခဲ့ဘူး ... ဒါပေမယ့် ငါ့ဘေးနားက ရုတ်တရက်ကြီး နင်ပျောက် သွားရင် ငါရူးလိမ့်မယ်ထင်တယ် ဇီဝေါ..ငါ့ရဲ့..ငါ့ရဲ့ ကျန်နေသေးတဲ့ ဘဝ သက်တမ်းတစ်လျှောက်လုံးကို နင်မပါဘဲ ဖြတ်သန်းရမှာ..မလွယ်ဘူး..ငါ.. နင့်ကိုလက်ထပ်ချင်ပါတယ် ဇီဝေါ..နင်လက်ခံမယ်မဟုတ်လားဟင်..”

ဇီဝေါ ကျွန်တော့်ကို စိုက်ကြည့်နေတယ်။ မယုံနိုင်တဲ့ မျက်ဝန်းတွေနဲ့။ နှုတ်ခမ်းလေးတွေဟသွားတယ်။ ကျွန်တော် နူးနူးညံ့ညံ့ပဲ ကြည့်နေလိုက်တယ်။

“ ဟုတ်သလား ” လို့ သူ ... တိုးတိုးလေးရေရွတ်တယ်။ ကျွန်တော် ရင်တွေတလုပ်လုပ် ခုန်နေတယ်။ သူလည်း ရင်တွေ ခုန်နေမှာပါပဲ။

သူနှုတ်ကနေ -

“ နင်က .. ငါ့ကို .. လက်ထပ်ချင်တယ် ..တကယ်ကြီး .. နင်က.. ငါ့ကို...အဟုတ်ကြီး..လက်ထပ်ချင်တယ်..အဲဒါဟုတ်ပါ့မလား...ဟုတ်ပါ့ မလား အိန္ဒြေရယ် .. နင်ငါ့ကို ချစ်တဲ့ပုံလည်း တစ်ခုခုကို မပြဖူးဘဲနဲ့ .. ငါဒီနေ့စေ့စပ်တော့မယ်ဆိုမှ..နင်က..အိန္ဒြေဆိုတဲ့ နင်က ငါ့ကိုလက်ထပ်မယ် ...အံ့ရောဟယ်...အံ့ရော...ငါက..နင်နဲ့လက်ထပ်ရမယ်...အံ့ရော...”

အဆက်မပြတ် ပြောနေလေတယ်။ ဒူးထောက်နေတဲ့ ကျွန်တော့်ကိုလည်း ဆွဲထူသေးတယ်။ ကျွန်တော် တယုတယ ဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့ သူ့လက်ကလေးကို လွှတ်ပေးလိုက်ပါတယ်။ သူကတော့ စက်သေနတ်ပစ်သလို စကားတွေပြောနေ တုန်းပဲ...

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ ငါ သူများလက်ထဲပါသွားတော့မယ်ဆိုတော့မှ နင်ကနုမျောတာလား အိန္ဒြေ .. ဒါဆိုရင် နင်ကငါ့ကိုတကယ်ချစ်တာရော ဟုတ်ရဲ့လား .. ဟင် .. ဘုရားကြီးရေ .. နင်ငါ့ကိုချစ်တယ်လို့လည်း တစ်ခါမှမပြောခဲ့ဖူးဘဲနဲ့ .. ငါကလည်း အဖြေလည်းမပေးရသေးဘဲနဲ့ .. အဆင့်တွေကလည်း ကျော်ကုန်ပြီ .. အံ့ရောကွာ .. မားသားသိရင်လည်း ဆူလိမ့်မယ် .. မဖြစ်ပါဘူး .. မဖြစ်ပါဘူး...မဖြစ်နိုင်ပါဘူး...လာနောက်မနေပါနဲ့ အိန္ဒြေရယ်...ဒါနောက်စရာမဟုတ်ဘူးဟ .. အင်း .. ဟိုလေ အစ်မ...သမီးကို အဲဒီ လက်စွပ်လေးပြပါ .. အဲဒါလေးပဲယူတော့မယ် ...”

ကျွန်တော် ကြည်နူးမျက်ရည်ဝိုင်းသွားတယ်။

သူ ... လက်စွပ်လေးတစ်ကွင်းကို ဝတ်ကြည့်နေတယ်။ သူရပ်နေတာစေ့စပ်လက်စွပ်နဲ့ လက်ထပ်လက်စွပ်တွေထားတဲ့ သီးသန့်ကောင်တာအရှေ့မှာ ဒါဟာ...ကျွန်တော်တောင်းတဲ့ လက်ထပ်ခွင့်ကို လက်ခံလိုက်တဲ့ သဘောဆိုတာ လောက်တော့ ကျွန်တော်သိပါတယ်။ ကျွန်တော် ကြည်နူးမျက်ရည်ဝိုင်းသွားတယ်။

သူရွေးထားတဲ့လက်စွပ်ကို ကျွန်တော်က သူ့ရဲ့ညာဖက်လက်သူကြွယ်မှာ ဝတ်ပေးလိုက်ပြီးတော့ နောက်ထပ် ငွေဖြူမှုတ်ထားတဲ့ ရွှေလက်စွပ်ဒီဇိုင်းရိုးရိုးလေးနှစ်ကွင်းကို ထပ်ယူလိုက်တယ်။

ပြီးတော့ သူ့လက်ကိုဆွဲပြီးတော့ အပြင်ကို ခိုင်မာတဲ့ ခြေလှမ်းကြတွေနဲ့ လှမ်းလျှောက်လာခဲ့တယ်။ တွဲထားတဲ့လက်မှာလည်း ယုံကြည်မှုတွေ အပြည့်နဲ့ ပေါ့။

***

“ ငါတို့ အခုဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ .. ခဏကြာရင် အိမ်ကို ဧည့်သည်

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

တွေလာတော့မှာ .. ”

“ အိမ်ကို ဖုန်းဆက်ပြီး အကျိုးအကြောင်းပြောလိုက်တော့ဟာ ..”

“ ငါ မပြောရဲဘူး ... အသတ်ခံထိလိမ့်မယ် ... ”

“ ငါဆက်လိုက်မယ်ဟာ . . . ”

ကျွန်တော် အန်တီဒေါက်တာကို ဖုန်းဆက်ပြီး ပြောပြလိုက်တယ်။ နောက်ပြီး ဇီဝဝါဒဖုန်းနံပါတ်ပေးပြီးတော့ ဖုန်းဆက်ဖို့ရော အိမ်ကိုတစ်ခါတည်း သွားပေးဖို့ရော ပြောရတယ်။ ကျွန်တော်တို့ပြန်မလာရဲလို့ ထွက်ပြေးသွားပြီလို့ အကြီးကြီးဒေါ်ပွကြမှာတော့ သေချာတယ်။ မတတ်နိုင်ဘူးဗျာ။ တစ်ဘဝလုံးနဲ့ ဆိုင်တဲ့ကိစ္စဆိုတော့ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာကိုပဲ ကိုယ်ခွတ်လုပ်ရတော့မှာပေါ့။

“ ငါတို့ ဘယ်သွားကြမှာလဲ အိန္ဒြေ ... ”

“ ဘုရားကျောင်းကို ... .. ”

***

Reverene ကို အကျိုးအကြောင်းပြောပြပြီးလျှောက်တော့ Reverene က သဘောတူပါတယ်။ သက်သေနှစ်ယောက် အနည်းဆုံး လိုတယ်လို့ပြောတယ်။ သူငယ်ချင်းတွေဆီကို ဖုန်းဆက်ခေါ်ဖို့ ဇီဝဝါဒကိုပြောတော့ ..“မဆက်ဘူး”တဲ့ “ရှက်တယ်”တဲ့။ ကျွန်တော်ပဲ ဆက်ရတာပေါ့။

နာရီဝက်အတွင်းမှာ အကုန်လုံးရောက်လာတယ်။ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ကို အထူးအဆန်းလို ဝိုင်းကြည့်ကြတယ်။ အိမ်ထွန်းကတော့ ပြုံးလို့။ ကျွန်တော် ဒီပကို Happy Birthday လို့ လှမ်းပြောလိုက်တယ်။

သူက

“ ငါ အစောကြီးထထားရတာ .. ပြန်အိပ်မလို့ဟာကို .. ”တဲ့။

ကျွန်တော်သူ့ကို “ အေး .. မင်းက အော်ဂင်သွားတီး ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

လို့ပြောလိုက်တယ်။

***

စိုးစိုးနဲ့ ပင့်ကူက ကျွန်တော့် Best Man ပေါ့ ။ ဒီပက Wedding March ကို တီးတယ်။ အိအိထွန်းက သတို့သမီးအရံ။ ဘုရားကျောင်းဝင်းထဲက စကားပန်းအဖြူပြွင့်ကြီးကို ဇီဝေ့ကိုပန်ပေးထားကြတယ်။ သတို့သမီး ဂါဝန်ကြီး အစားပေါ့ ။ ကံကောင်းထောက်မစွာနဲ့ ဇီဝေ့ရဲ့ ဂါဝန်တိုတိုလေးကလည်း အဖြူ ရောင်ဖြစ်နေပါတယ်။ တိုတာတော့ တိုတာပေါ့လေ ။ သတို့သမီးကိုကျော်ကြီးက တွဲခေါ်လာပါတယ်။

“ သတို့သမီးကို ဘယ်သူအပ်မှာလဲ ”

“ ကျွန်တော်အပ်ပါတယ် ” လို့ ကျော်ကြီးက ရင်တော့ပြီးဖြေတယ်။

“ သတို့သား Andrew .. သင်ဟာ ဤမိန်းကလေး မဇီဝေ့ကို ကျန်းမာသည်ဖြစ်စေ .. နာဖျားသည်ဖြစ်စေ .. ဆင်းရဲသည်ဖြစ်စေ .. ချမ်းသာသည်ဖြစ်စေ .. ထာဝရချစ်ခင်စုံမက်၍ ပေါင်းဖက်လက်ထပ်ယူပါ မည်လော...”

“ လက်ထပ်ယူပါမယ် .. ”

ဇီဝေ့ကိုလည်း အဲဒီအတိုင်းပဲ မေးတယ်။ သူလည်း ရဲရဲဝံ့ဝံ့ လက်ထပ်ပါ မယ့်အကြောင်းဖြေတယ်။

“ သက်သေထားဖို့ ပါပါသလား ”

ကျွန်တော် ဘောင်းဘီအိတ်ကပ်ထဲက လက်စွပ်လေးနှစ်ကွင်းကို ထုတ် ပေးလိုက်ပါတယ်။ Reverene က လက်စွပ်တစ်ကွင်းစီကို ဆုတောင်းပေး ပြီးတဲ့နောက် ကျွန်တော်က ဇီဝေ့ဘယ်ဘက် လက်သူကြွယ်မှာ လက်စွပ်ကိုဝတ်ပေး

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ကံကိုခွဲ၍မှန်းသိခြယ်ပင်လျက်တည်း

၂၃၁

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

လိုက်တယ်။ ဇီဝိကလည်း ကျွန်တော့် ဘယ်ဘက်လက်သူကြွယ်မှာ လက်စွပ်
ပြန်စွပ်ပေးတယ်။ ဆုတောင်းစကားတွေနဲ့အတူ လက်ထပ်ပြီးတဲ့နောက်မှာ
Revereneက...

“ သတို့သမီးကို နမ်းနိုင်ပါတယ် .. ” တဲ့...။

ရင်ဘတ်ထဲက လိပ်ပြာတွေအတောင်ပံခတ်တယ်။ ကျွန်တော့်မျက်ဝန်း
တွေကတော့ တည်ငြိမ်နေပါလိမ့်မယ်။ ဇီဝိလက်ဖျားတွေ အေးစက်လို့။
သူခေါင်းကိုငုံ့ထားတယ်။ သူ့ရင်ခုန်သံကိုတောင် ကျွန်တော် ကြားနေမိသလားပဲ
...။

“ ဇီဝိ ”

သူမော့ကြည့်တယ်။ အောက်နှုတ်ခမ်းလေးတွေ တုန်နေတယ်။
ကျွန်တော်နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်သိပ်နီးနေလို့ မြင်ရတာပါ။

“ ငါ .. နင့်ကို .. ချစ်တယ် . . ”

ဒါ ကျွန်တော့်ဘဝရဲ့ နောက်ဆုံး ရည်းစားစကားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။
နောက်ကို ဘယ်သူ့ကိုမှ ကျွန်တော်ပြောတော့မှာမဟုတ်တဲ့ နောက်ဆုံးစကားပေါ့
သူပြုံးတယ်။ ဒါပေမယ့် မျက်လုံးတွေက အရည်ကြည်တွေလဲ့နေတယ်။
မျက်ရည်ဥလေးတစ်လုံး သူ့ပါးပြင်ကို လိမ့်ဆင်းလာတယ်။ သူ့အရမ်းပြုံးနေ
ပါတယ်။

“ ငါ..ငါလည်း နင့်ကိုချစ်တယ် အိန္ဒြေ .... ”

ကျွန်တော် သူ့ကို ဖွဖွလေး နမ်းလိုက်ပါတယ်။

“ ယနေ့မှစ၍ ဤသတို့သား သတို့သမီးမှ ဤလင်ဤမယား၊
ဇနီးမောင်နှံ၊ လင်မယားဇနီးမောင်နှံမှ သားသမီးတို့၏ ဖခင် မိခင်များအဖြစ်
အသက်ထက်ဆုံး ပေါင်းသင်းနိုင်ကြစေ ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ကျွန်တော်တို့ စာချုပ်မှာ လက်မှတ်ထိုးလိုက်ကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေက သက်သေလက်မှတ်ထိုးကြတယ်။ Reverence က စာချုပ်ကိုလိပ်ပြီး ဖဲကြိုးနီနဲ့ စည်းနှောင်ရင်းက -

“ ဒါဟာ ကြိုးချည်နေတာမဟုတ်ဘူး ” တဲ့ “ ထုံးဖွဲ့တာ ” တဲ့။ ကျွန်တော်တို့ လက်ထပ်ပြီးလို့ လမ်းလျှောက်လာတော့ ဒီပက Church Organ ကိုတီးပေးပြန်တယ်။

ကျော်ကြီးရယ် ပင့်ကူရယ်က ဗလာစာအုပ်တွေကို ဖြထားတဲ့ စက္ကူစာတွေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ခေါင်းပေါ်ကိုကြတယ်။ ဒါဟာ အခမ်းနားဆုံးဆိုတဲ့ မင်္ဂလာပွဲတွေထက်သာပါတယ်။

* * *

“ ထုံးစံအရတော့ မင်း ငါတို့ကို တစ်ခုခုလိုက်ကျွေးရမှာပေါ့ ” စိုးစိုးက ပြောတယ်။ ဒီပက

“ ငါ့..ပွဲရှိသေးတယ်လေ..အိမ်ပြန်မယ်..ညကျဆုံကြတာပေါ့ ” တဲ့။ “ စားစရာတွေဝယ်ပြီး ငါ့အိမ်ကသွားစောင့်နေ .. ငါနဲ့ ဇီဝေါနဲ့ ကျောက်မြောင်းမှာ ကိုဖိုးဇော်ကို ဝင်ခေါ်ပြီးလာခဲ့မယ် .. ”

ကျွန်တော် အရေးတကြီးလုပ်စရာတစ်ခု ကျန်နေသေးတယ်လေ။ ကိုဖိုးဇော်ဆိုတာ ဆေးမင်ထိုးတဲ့ ဆရာကြီးပေါ့ ။ ကျွန်တော့်ကိုယ်ပေါ်မှာ ဇီဝေါရဲ့ ရာသီခွင်ပုံ ဆေးမင်ကြောင်ထိုးရပါမယ်။ တစ်ခုတော့ရှိတယ်။

“ ဇီဝေါ ”

“ ... ”

“ ငါ့ကျောပေါ်က အရပ်တွေကို နင်သိတယ်နော် .. အရပ်တွေရဲ့ ရာဇဝင်ကိုလည်း နင်သိတယ်နော် .. အခု ငါ့ကိုယ်ပေါ်မှာ နောက်ဆုံး

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

Tattoo တစ်ခု ငါထိုးမယ် ... နင်ရဲ့ ရာသီခွင်ပုံပေါ့ ... တစ်ခုတော့ရှိတယ်..
 အဲဒီပုံကို ငါနောက်ကျောမှာ မထိုးဘူး .. ငါ့ရဲ့ နှလုံးသားနဲ့ အနီးဆုံးဖြစ်တဲ့
 ဘယ်ဘက်ရင်ဘတ်ပေါ်မှာ ငါထိုးမယ် .. ”

ဇီဝါ ကျွန်တော့်ကို တင်းကြပ်စွာ ဖက်ထားလေရဲ့ ။ ဘယ်တော့မှ
 မလွှတ်ပေးတော့ဘူးဆိုတဲ့ အထာမျိုးနဲ့ ။ ကျွန်တော်လည်း သူ့ထက်မလျော့တဲ့
 စွမ်းအင်တွေနဲ့ သူ့ကို ပြန်ဖက်ထားလိုက်တယ်။ အဲဒီခဏမှာပဲ ကျွန်တော်တို့ရဲ့
 ပါးစပ်က ခဏခဏပြောပြောနေတဲ့ ‘ အချစ် ’ ဆိုတဲ့ အဲဒီဟာကြီးကို ကျွန်တော်
 နားလည်လိုက်ပါတယ်။

***

နိဂုံး

သံသရာရဲ့ Recycle သဘောတရား အရဆိုရင်

Z ငြိမ်းရင် A ပြန်စရာမှာပေါ့ ...

A ဆိုတဲ့ Andrew က Z ဆိုတဲ့ဇီဝေါကို

ဒီစာမျက်နှာပေါ်က ထွက်ခွာခွင့်မပေးတော့ ...

A + Z

ဒီပရဲ့ Stage Show မှာပေါ့ ။ ကျွန်တော်တို့ ပျော်ရွှင်စွာ
ကခုန်ကြတယ်။ ဒီပကလည်း စန္ဒာကိုစင်ပေါ်မှာပဲ လက်ထပ်ခွင့်တောင်းတယ်။
သူ့ပရိတ်သတ်တွေက ကောင်းချီးပေးပါတယ်။ ဇီဝေ့အိမ်ကလည်း ပထမတော့
စိတ်ဆိုးတာပေါ့။ မျက်နှာပျက်ရတယ် ဘာညာနဲ့ ပြောတယ်တဲ့။
နောက်တော့လည်း ခွင့်လွှတ်သွားမှာပါ။ ဒီကောင်က သားမှတ်မှတ် မယား
မှတ်မှတ်ပေါင်းမှပါလို့ အသားယူပြီး ပြောလိုက်ချင်တယ်။

ကျွန်တော်တို့အားလုံး ပျော်နေကြပါတယ်။

ဘဝမှာ

သူချစ်တစ်ယောက်

ကိုယ်ချစ်တစ်ယောက်

နောက်ပြီး

သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ရှိတယ်ဆိုပါတော့ ။

ခင်ဗျားဆိုရင် ဘယ်သူ့ကိုရွေးမလဲ .. ..

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ကိုယ့်အတွက် အစစ်အမှန်ဆိုတာ ကိုယ်ကတကယ်တစ်သက်လုံး
မြတ်မြတ်နိုးနိုး ချစ်နိုင်တဲ့သူရယ်၊ ကိုယ့်ကို အနှံ့တာခံ စာနာနားလည်နိုင်တဲ့
သူရယ် ထပ်တူကျသွားတဲ့အခါမှာ ဖြစ်ပေါ်လာတာပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်။

ကိုယ့်ရင်ထဲကလွှင့်တဲ့ Signal တွေကို သူဖမ်းယူရရှိသွားပြီး သူရင်ထဲ
က DTAT တွေကို ကိုယ် Download လုပ်ပြီးသွားတဲ့အခါ အချစ်တစ်ခု ဖြစ်
လာတယ်နဲ့တူပါရဲ့။

ကျွန်တော့်ရဲ့ အစစ်အမှန်ကို ကျွန်တော်ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့တယ်လို့ အမှန်ယုံ
ကြည်ပါတယ်။

***

စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်

- နောက်ဆက်တွဲ -

ငါးနှစ်ခန့်အကြာမှာပေါ့။ လက်မောင်းပေါ်မှာ ဆေးမင်နှစ်ခုထပ်ထိုးလိုက်မိတယ်။ စုတ်ချက်တွေကတကယ်ကြီး နက်ရှိုင်းလှတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ ဇီဝေါရဲ့ သမီးကလေးနှစ်ယောက်ပုံဖြစ်ပါတယ်။ ဇီဝေါ့ကိုတော့ “ ဒါတကယ် နောက်ဆုံးပုံပဲ ” လို့ ပြောလိုက်တယ်။ ဒါပေမယ့် အဖိုးကြီးဖြစ်လို့ မြေးကလေးတွေရရင်တော့ မပြောတတ်ဖူး ..

စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်

21 July 07

8:08 PM.

အချစ်ကို ရူးတယ်ဆိုပါစို့
ဇာတိအတတ်ကို မသင်ကြားမိပါဘူး၊
ဝမ်းတွင်းမှပဲဖြစ်လိမ့်မယ်
နှစ်ကယုမတော့ ပြုစားတတ်တယ်
ရန်သင်တန်းရယ်လို့ မကြားမိပါဘူး၊
ဝမ်းတွင်းရန်ပဲဖြစ်လိမ့်မယ်။

စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်

ကံကိုဆွဲ၍
မှုန်သိခြယ်

မင်ရည်ကျဲ၏ မကျဲ၏